
"DİNLE. SANA NASIL
ÖLDÜĞÜMÜ ANLATACAĞIM."
İZMARİT
CEMAL LATİFOĞLU

Bir roman karakteri olmak için fazla düzüm aslına bakarsak. Ne size anlatabileceğim bir sevincim ne de gizlemeye çalışırken canını acıttığım bir yaram vardı bir zamanlar. Tümseklerim yoktu, çukurlarım çelme takmazdı. Yaşadım işte, yaşamak ne demekse... Öyle. Ta ki bir gün yansımasında güneşi gördüğüm bir çift göz gelip beni sayfa sayfa okuyana kadar.

Şimdi bir pencere kenarında, ahşap perdeliklerin ardından güneşe bakıyorum. Birazdan size, gecenin bir yarısı gözyaşlarım yanaklarımı ıslatırken bilgisayarımın ekranına düşen bir bildirimden bahsedeceğim ve o andan sonra ben hiçbir zaman geriye dönemeyeceğim.

O bildirime hiç tıklamamış olmayı ve karanlıkta, bilgisayar ekranından irislerime yansıyan harfleri bir araya hiç getirmemiş olmayı dilerdim ama dönüp baktığımda o his,
tüm acılara değer gibi duruyor.

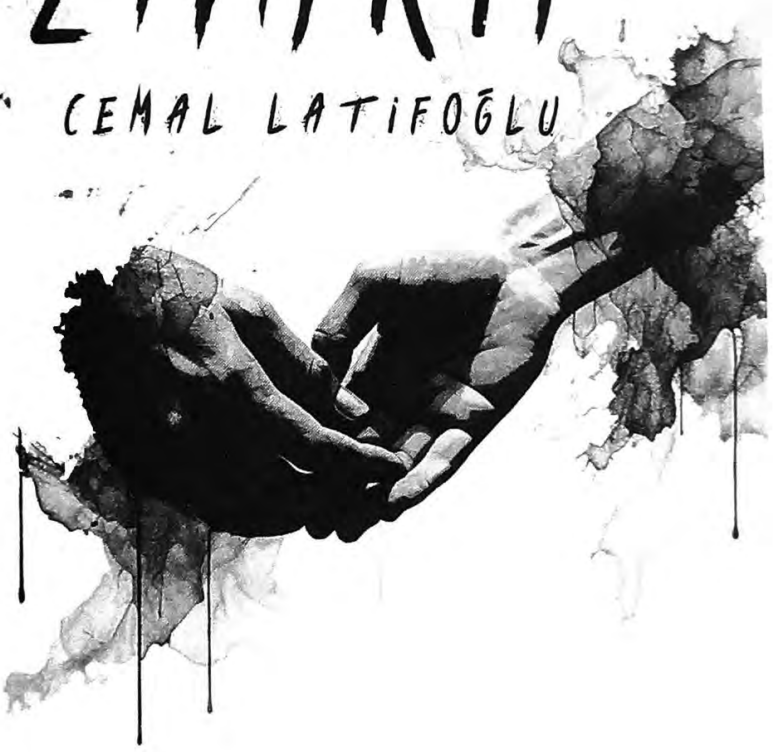
İŞTE, HİKÂYEMİN BAŞINDAYIZ.
DİNLE.
İNSANLAR HAYAT HİKÂYELERİNİ ANLATIRLAR BAŞKALARINA.
BEN, SANA NASIL ÖLDÜĞÜMÜ ANLATACAĞIM.

/ephesuyayinlari
/ephesuyayinlari
/ephesuyayinevi
/ephesus yayinlari
/ephesus yayinlari
EPHESUS
www.ephesusyayinlari.com
444 0 454
9 786256 476417

Kitapta tütün ürünleri kullanımına yönelik herhangi bir yönlendirme **bulunmamaktadır**

ZMARIT

CEMAL LATİFOĞLU

TEXTING

İZMARİT

Yazar: Cemal Latifoğlu
Genel Yayın Yönetmeni: Mustafa Güneş
Yayına Hazırlayan: Emre Özcan
Editör: Elif Evin Musluoğlu
Düzelti: Zeynep Karadeniz
Kapak Uygulama ve Baskı: Beyzanur Şen
Kapak İllüstrasyon: Ekin Ş. Koç
Sayfa Tasarım: Gülnur Ermiş

1. Baskı: Aralık, 2023
ISBN: 978-625-6476-41-7

Yayınevi Sertifika No: 40169
©2023, Cemal Latifoğlu
Türkçe Yayım Hakkı
©Ephesus Bas. Yay. Tic. Ltd. Şti.

Ephesus Yayınları, Ephesus Yayın Grubunun tescilli markasıdır.
"Bu kitap ve kitabın kapak tasarımına ilişkin tüm mali hakları kullanma yetkisi 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu gereğince Ephesus Bas. Yay. Tic. Ltd. Şti.'ne aittir. Bir başkası tarafından izinsiz kullanılamaz."

BASKI
Gülmat Matbaacılık Yayıncılık San. Tic. Ltd. Şti.
Maltepe Mah. Fazılpaşa Cd. No. 8/4 Topkapı/İstanbul
Tel: 0 (212) 577 79 77 Sertifika No: 34712

YAYIMLAYAN
Ephesus Bas. Yay. Tic. Ltd. Şti.
Gültepe Mahallesi Şahinler Sokak No:2 Ephesus Plaza
Küçükçekmece / İstanbul Tel: 444 0 454

www.ephesusyayinlari.com
iletisim@ephesusyayinlari.com

İZMARİT

CEMAL LATİFOĞLU

EPHESUS

C.,

Kırık kalbin için özür dilerim…
Ve bana sandığım kadar büyük bir
hayal kırıklığı olmadığımı gösterdiğin için
teşekkür ederim…
Bu kitap senin için.

"Sana ait olan seni bulur."

José Mauro de Vasconcelos

0

KUTAY HARMANLI

0

Her kalp kırılırmış, benimki hariç. Böyle söyledi bana. Her kalp kırılır, dedi. Seninki hariç. Doğru... Benim kalbim tuzla buz oldu.

O hayatıma girmeden öncesi, elimde avucumda olanların tümü bu kadar. Bu sayfa kadar... On sekiz yılımı anlatmak için bu kâğıt parçası yeter bana, hatta fazla bile.

Bir roman karakteri olmak için fazla düzüm aslına bakarsak. Ne size anlatabileceğim bir sevincim ne de gizlemeye çalışırken canını acıttığım bir yaram vardı bir zamanlar. Tümseklerim yoktu, çukurlarım çelme takmazdı. Yaşadım işte, yaşamak ne demekse... Öyle. Ta ki bir gün, yansımasında nehirleri gördüğüm bir çift göz gelip beni sayfa sayfa okuyana kadar.

Şimdi bir pencere kenarında, ahşap perdeliklerin ardından güneşe bakıyorum. Birazdan size, gecenin bir yarısı gözyaşlarım yanaklarımı ıslatırken bilgisayarımın ekranına düşen bir bildirimden bahsedeceğim. Ve o andan sonra ben hiçbir zaman geriye dönemeyeceğim.

O bildirime hiç tıklamamış olmayı ve karanlıkta, bilgisayar ekranından irislerime yansıyan harfleri bir araya getirmemiş olmayı dilerdim ama dönüp baktığımda o his, tüm acılara değer gibi duruyor. Çünkü eğer o bildirimi hiç görmemiş olsaydım dünyadaki izim yalnızca bir kâğıt parçası kadar olacaktı. Şimdiyse kocaman, belki biraz buruk, biraz yarım, biraz kırgın ama kahkahası da gözyaşı da bol bir hayat hikâyem var.

İşte, hikâyemin başındayız.

Ah... Hikâyemizin. Bizim hikâyemiz...

Masal olmasını tercih ederdim. Belki o zaman küçük bir öpücük tüm uykuları bölebilirdi.

Seni, on dokuz yaşında aşktan bihaber, yaranın ne demek olduğunu henüz öğrenmemiş, gündelik telaşları olan sessiz bir gencin karanlık odasına uğurluyorum. Hikâyenin sonundaysa yirmi dört yaşında, aşkın ne denli öldürücü bir his olduğunu bilen, yaranın kelime anlamını kalbine kazımış, hayatın kıyısında dolaşan bir adamın yanında olacaksın.

Dinle.

İnsanlar hayat hikâyelerini anlatırlar başkalarına. Ben, sana nasıl öldüğümü anlatacağım.

BÖLÜM 1

Yeni Mesaj

-Hey, Kibrit!*

Bir kullanıcı yazını alıntıladı ve başkaları tarafından ilgi çekti, incelemek ister misin?

Alıntılandı:

-Kibrit:

Bir kibrit kutusunda tutuşacağı günü beklerken ait olmadığı parmakların arasında orta yerinden kırılan o kibrit çöpüyüm. Yanmak nedir, bilmeden çürüyeceğim. Tutuşsan iki kalp atışı saniye kadar, ne yangın çıkarmaya yeter gücün ne de aydınlanmaya. Böyle hissetmek, boynunda urgan insanın.

Her neyse.

*Bkz: Kibrit, sayfa 18.

İzmarit cevapladı:

-İzmarit:

her karanlıkta bir gün bir kibrit mutlaka yanar. sönmesi bir nefes aralığı kadardır ama yanar.

ve sen, kibrit... benim hikâyemde hiç tutuşamadan orta yerinden kırılan o kibrit çöpü olmayacaksın.

yanacağız. biliyorsun.

bilmediğin... beraber çürüyeceğimiz.

7 Ay Önce Şunları Yazdı:

-İzmarit:

bugün kalbimde bir arbede yaşandı, onu gördüm.

BÖLÜM 2

Kibrit:*

Sen kimsin?

Tüm bunlar ne anlama geliyor?

Ne demek istiyorsun?

İzmarit:

ne demek istediğim çok net aslında.

bana sorma, kendine sor.

sen ne anladın?

*Bkz: Kibrit, sayfa 20.

Kibrit:

Tanışıyor muyuz?

İzmarit:

ben seni tanıyorum, kibrit.

canın çok yanıyor mu, kibrit?

elin... acıyor mu?

Kibrit:

Anlamıyorum.

Benden ne istiyorsun?

İzmarit:

görmeni.

ben görünmez değilim.

beni neden göremedin, Kutay?

Kibrit:

Bak... Kimsin, beni nereden tanıyorsun, benden ne istiyorsun, bilmiyorum. Bana seni görmediğimi söylüyorsun

ama seni göremeyecek kadar kör olan bir insandan seni anlamasını bekliyorsun. Anlamıyorum. Sandığından çok daha düzüm.

Kimsin sen? Adın neden İzmarit?

İzmarit:

sevdiğim çocuğun sigara izmaritlerini saklıyorum. içtiği her sigaranın çöpünü, her günün sonunda bir kutuya koyuyorum.

Kibrit:

'Masumiyet Müzesi'ni çok fazla okumuş olmalısın.*

İzmarit:

çok sevdim.

o, yanmayı bile beceremeyen, orta yerinden kırılmış bir kibrit çöpü gibi hissediyor.

o, her sigarasını bir kibritle tutuşturuyor.

ve sonra o kibrit alevinin parmak ucuna kadar ulaşmasına müsaade edip tenindeki sızının onu yok etmesini bekliyor.

*Orhan Pamuk'un *Masumiyet Müzesi* adlı romanında Kemal karakteri, Füsun karakterinin içtiği sigara izmaritlerini toplar. *(Editör Notu)*

yanmanın ne demek olduğunu böyle öğreneceğini zannediyor.

bir yara nasıl iyileştirilir, bilmiyor ama yanmak istiyor.

bense onun dudaklarında her gün en baştan, yine yanan o sigara izmaritiyim işte.

yanmanın ne demek olduğunu biliyorum.

yanmak, seni sevmek demek, kibrit.

ben seni çok sevdim.

Kibrit kişisi okudu.

BÖLÜM 3

-İzmarit:

ilk sigara izmariti... çok savaştım bunu kendime yapmamak için. ama başaramadım, karşı koyamadım. hayatım sanki bir dairenin çevresini takip ediyor. sürekli aynı noktadayım, sürekli aynı son. ne kadar uzaklaşırsam o kadar yakınlaşıyorum aslında ona. bu döngüyü kıracağım. ben ilk defa kendimi seçeceğim.

7 Ay Önce (11.03.2023)

45 73 1253

sosyalburrito:

Senden haberi var mı?

utkuinwonderland:
Bir erkeğin içtiği sigara izmaritlerini mi topluyorsun? Deli saçması!

saklanacakbiryer:
Ağır gelecek. Dikkat etmelisin. Kendini seçmek, sandığın kadar kolay bir şey değil.

dieforyou:
Bazen bir döngüyü kırmak, yeni bir düzen kurmaktan daha zor ve yıpratıcı olabilir. Hayal ettiğin şeyle karşılaşmayabilirsin.

gulsegulmese:
Karşısına çıkmalısın! Senin sevgine sahip olduğu için çok mutlu olacak.

ihateeveryone:
Abart!

Kibrit:

Islandım yalnızca. Abartılacak bir şey yok.

İzmarit:

aslında ıslandığın için merak etmedim.

yani o da var tabii ama haklısın, ben de ıslandım bugün.

yıldırımlardan korktuğunu biliyorum. bir de dışarıda olunca endişelendim. belki birinin nasıl olduğunu sormasına ihtiyacın vardır diye düşündüm.

benim ihtiyacım olurdu.

Kibrit:

Yıldırımlardan korktuğumu nereden biliyorsun?

İzmarit:

yazılarından. okudum tüm yazdıklarını. *(22.16)*

Kibrit kişisi okudu.

İzmarit:

iyi geceler. *(00.13)*

sana yaşattığım şeyin çok doğru olmadığını düşündüm. yani aniden hayatında beliriverdim, ne olduğunu bilmiyorsun ama etrafında bir şeyler yaşanıyor. bunu yaparken sana böyle bir şeyi isteyip istemediğini bile sormadım.

ne bileyim... yapamadım işte.

o kadar uzun süre sustum ki daha fazla böyle devam etmek istemedim.

bir beklentim yoktu, hâlâ da öyle. yalnızca benden haberdar olmanı istedim. varlığımı bilmeni istedim. hayatında hiçbir zaman olamayacağım ama ufacık da olsa bir yer kaplamak istedim. yaptığım tek bencillik buydu. sana karşı duyduğum sevgiden haberdar olman gerekiyordu çünkü o sevginin bulunduğu yerdeki her şey seninle ilgiliydi. sana dairdi.

her neyse, ismini bile bilmediğin birinden aldığın bu uzun aşk mesajlarının hiçbir anlam ifade etmediğini tahmin edebiliyorum.

Kibrit:

Evet, biraz öyle.

Hayatımda hiçbir zaman birine karşı böyle bir bağlılık hissetmedim. Sen de hissetmemelisin. Yol yakınken vazgeçmelisin.

İzmarit:

yolun sonundayım.

bir çıkmaz sokakta sana çıkmayı bekliyorum.

imkânsızı bekliyorum.

Kibrit:

Kimsin sen? Neden bu şekilde çıktın karşıma?

İzmarit:

küçükken en sevdiği oyun saklambaç olan çocuklardan biriyim. bildiğim en iyi iş saklanmak.

kim olduğumun bir önemi yok, ait hissettiğim yerin bir önemi var.

insan yalnız ve çaresizken en çok ait hissettiği yerde olmak istiyor.

gariptir ki korkuları neredeyse en çok oraya ait hissediyor.

Kibrit:

Çok şairane konuşuyorsun. Belki de birini sevmek yerine bir kitap yazmalısın.

İzmarit kişisi okudu.

Yazıyor...

İzmarit:

bu hayatta en sevdiğim insanı sigara içtiği için kaybettim. seni ise içtiğin her sigara izmaritini saklayarak sevdim.

Kibrit kişisi okudu.

Yazıyor...

İzmarit:

sana, 'içmesen olmaz m?' diyemiyorum çünkü ben de seni sevmeyi bırakamıyorum.

ama sen de ölme. olur mu, kibrit?

bir gün sen de ölme.

babam gibi ölme.

Kibrit kişisi okudu.

"Her gece odamın penceresinden gökyüzündeki yıldızları izlerken o keyif aldığı anlardan birinde onunla birlikte olmayı diliyordum.

Ancak... Kim içtiği sigaraların çöplerini saklayan bir hastayı severdi ki?"

İzmarit:*

selam. nasılsın?

Kibrit:

Selam. İyiyim.

Sen?

İzmarit:

iyiyim. seni merak ettim.

okuldan çıkarken ıslandığını gördüm. umarım eve gidene kadar sığınacak bir yer bulabilmişsindir. hasta olacaksın yoksa.

*Bkz: Kibrit, sayfa 46.

Kibrit:

Sersem yürüyorsun da ne demek?

İzmarit:

ellerin ceplerinde, omuzların içe dönük, başın hep öne eğik, küçük adımlarla... ne bileyim... sersemsin işte.

Kibrit:

Anladım.

Büyük harfin yok mu senin? Hep küçük harf kullanıyorsun.

İzmarit:

var. tercih etmiyorum. neden?

Kibrit:

Rahatsız edici.

İzmarit:

pencere kenarından seni izlemek çok güzel ama sınıfına gitsen iyi olacak.

Kibrit kişisi okudu.

Yazıyor...

İzmarit:

eğer biraz daha pencerelerin önünde beni ararsan deneme sınavını kaçıracaksın.

Kibrit:

Seni aramıyorum.

İzmarit:

Tabii, efendim. *(08.45)*

İzmarit:

deneme sınavında beni geçmeyi başarabilirsen senin için ihtimalleri azaltabilirim. *(08.50)*

beni bulabilirsin.

Kibrit:

Seni bulmak isteseydim bulurdum ama istemiyorum.

İzmarit:

ben de seni bulmak istemiyordum.

ama karşıma çıktın, kaçamadım.

Kibrit:

Kaçabilirdin.

Bu çok romantik bir bakış açısı.

Yalnızca hayatına yön veremeyen insanlar bahanelerin ardına sığınır.

İzmarit:

sen hayatına yön verebiliyor musun?

bahanelerin yok mu hiç?

Kibrit:

Hayır, yok.

Deneme sınavı başlıyor. Gitmem gerek.

Her neyse. Neden haber veriyorsam.

İzmarit:

oysa direkt susabilirdin ama yapmadın.

kaçabilirsin, kibrit.

BÖLÜM 5

İzmarit:*

çok sersem yürüyorsun.

Kibrit:

Hey, selam.

Ben de sana yazacaktım aslında. Baban için. Yani o gece cevap veremedim, kendimi toparladığımda yazmak istedim. Başın sağ olsun.

İzmarit kişisi okudu.

Yazıyor...

*Bkz: Kibrit, sayfa 76.

eğer istiyorsan kaçabilirsin.

ama bir faydası olmayacak. ben denedim.

yapamadım. kaçamadım.

senden bir türlü kaçamadım.

"Kalbimin içinde senin adını fısıldayan
bir mıknatıs var sanki.
Senden ne kadar uzaklaşırsam
uzaklaşayım her gün batımında yine sana
çekiliyorum. Başımı omzuna yaslıyorum,
kalbim kalbine değiyor. Sarılıyorum.
Sana dönüyorum. Güneş batıyor ve ben
evime geliyorum."

BÖLÜM 6

İzmarit:

nasılsın?

Kibrit:

Sen hep yazacak mısın böyle?

İzmarit:

yazmamı istemiyorsan cevap vermeyebilirdin.

bahanelerin ardına sığınmak çok romantik bir bakış açısı.

haydi, engelle beni.

Kibrit:

Buna ben karar verebilirim.

İzmarit:

itiraf et. sana yazmam hoşuna gitmeye başladı.

Kibrit:

Hayır.

İzmarit:

kıncı birisin.

Kibrit:

Yorucu birisin.

İzmarit:

hâlâ engellemedin.

Kibrit, İzmarit adlı kullanıcıyı engelledi.

İzmarit:

neyse, benim dediğimi yaptı en azından.

hanımcı biri.

sana âşık olayım da gör gününü.

Bu mesajlar iletilmedi.

Kibrit, İzmarit adlı kullanıcının engelini kaldırdı.

Kibrit:

Yazma.

İzmarit:

peki.

Kibrit:

Kırıcı olmak istemedim.

İzmarit:

ama oldun.

Kibrit:

Her neyse.

İzmarit:

insan bir özür diler.

Kibrit:

Ne için?

İzmarit:

nezaket diyoruz buna.

Kibrit:

Yazmasana sen bana. Gerçekten.

Üzüleceksin sonra.

İzmarit:

erkeklerin yüzde doksanının kendini "ıssız adam" zannetmesi hakkında...

hemen engellendin.

hemen.

bir dakika bile tahammül edemem.

İzmarit, Kibrit adlı kullanıcıyı engelledi.

İzmarit, Kibrit adlı kullanıcının engelini kaldırdı.

İzmarit:

şaka yaptım, şaka.

sarma yerken beni terk etmen için engeli kaldırdım.

Kibrit:

Anlamıyorum.

Aynı dili konuştuğumuza emin miyiz?

İzmarit:

ah, tamam...

seni güldürebilirim sanmıştım.

ama bunun imkânsız olduğunu unutmuşum.

karşımda Kutay var.

o hiçbir şeye gülmez.

Kibrit:

Belki Kibrit güler.

İzmarit:

seni güldürmemi ister misin?

Kibrit:

Hayır.

İzmarit:

sen de bir karar ver.

Kibrit:

Vazgeçtim.

İzmarit:

neden?

Kibrit:

Gülmeye alışmak istemem.

İzmarit:

hep gülünmez ki zaten.

yanağına hüzün düşecek ki dudakların kıvrıldığında o hüznü boğsun.

ancak öyle gerçekten gülmüş olursun.

öyle bir anlamı olur.

Kibrit:

Nasıl hem bu kadar garip hem de bu kadarşairane konuşabilirsin?

İzmarit:

iyi bir şey demedin ama öldürmedin de.

Kibrit:

İyi bir şey dedim.

İzmarit:

direkt "seni seviyorum" da diyebilirdin, yorma beni.

Kibrit:

Ne?

İzmarit:

korkma, şaka yapıyım yine.

Kibrit:

Asla ortan yok.

İzmarit:

ne, çok mu güzelim?

Kibrit:

Seni görmedim.

İzmarit:

kabasın.

Kibrit:

Hastasın.

İzmarit:

ay, tövbe de, sapasağlamım.

Kibrit:

Belli. Üşütmüşsün ama kafadan.

İzmarit:

(sevdiğin çocuğa karşı biraz fazla açık olmuşsundur ve artık senin bir deli olduğunu düşünüyordur.)

Kibrit:

Sevdiğim çocuk demezsek yalnız.

İzmarit:

bu seni hiç ilgilendirmez.

Kibrit:

Peki.

İzmarit:

susarsın öyle.

Kibrit:

Sen sus diye sustum.

İzmarit:

canım ya.

bu kadar çok sevme beni, deli olursun.

bu kadarı fazla bana.

Kibrit:

Ders çalışmam gerekiyor.

İzmarit:

aa, haber vermeye de başlamışız.

Kibrit:

İyi geceler.

İzmarit:

bugün yüzün çok asıktı.

belki saçma sapan konuşursam kafan dağılır diye düşündüm.

en fazla öfkelenirdin ama başarırdım.

her neyse.

gül, Kutay.

sen çok güzel gülüyorsun.

iyi geceler.

Kibrit kişisi okudu.

Kibrit çevrim dışı.

"O güldüğünde yanaklarında sayamadığım kadar çizgi beliriyor, morarmış göz altları kırışıyor, ardından her seferinde gülüşünü alt dudaklarını dişleyerek sonlandırıyordu. Ne kadar güzel güldüğünü bilmiyor olmalıydı."

BÖLÜM 7

İzmarit:

ne güzel göz kırptın öyle.

Kibrit çevrim içi.

Kibrit kişisi okudu.

Yazıyor...

Kibrit:

Efendim?

İzmarit:

yanından geçen kıza ne güzel göz kırptın öyle, diyorum.

Kibrit:

Ruh hastası mısın? Beni mi izliyorsun sürekli?

İzmarit:

evini yakayım da gör sen.

Kibrit:

Demek ilk karşılaşmamız karakolda olacak.

Bu ne uyumsuz bir çift seçimi...

İzmarit:

ne?

Kibrit:

Ne?

İzmarit:

bizim için "çift" dedin az önce.

Kibrit:

Şarkıda geçiyor.

İzmarit:

göremiyorum mesajı, ne yazdın?

Kibrit:

Ah, tamam...

Başladın yine.

İzmarit:

bir daha göz kırpacak mısın birine?

Kibrit:

Muhtemelen.

İzmarit:

dünyanın en yanlış erkeği...

kimse endişelenmesin.

ben seçtim.

Kibrit:

Yanlış ata oynadın.

İzmarit:

param da kalmadı.

ne yapalım, kabul edeceğiz mecburen.

paşa paşa.

Kibrit.

Sadi ağabey?

İzmarit:

anlamadım?

Kibrit:

O da ganyan oynuyor.

İzmarit:

(sevdiği çocuğun komik olmadığını fark edince kızlar...)

Kibrit kişisi okudu.

Yazıyor...

İzmarit:

sen hep görüldü mü atacaksın böyle?

Kibrit:

Sen yazmaya devam ettiğin sürece evet.

İzmarit:

kaderim dediğim çocukla kurabildiğim maksimum iletişim...

Kibrit:

Çok tuhaf konuşuyorsun.

İzmarit:

ah, tamam.

daha fazla devam edemeyeceğim.

beğenilerine baktım.

hoşuna giden şeyleri araştırdım.

belki o zaman seninle konuşmam daha kolay olur diye düşündüm.

Kibrit:

Birincisi, beğenilerim Arda'nın suçu.

Baş belası bir arkadaşım.

İzmarit:

ikincisi?

Kibrit:

Boş ver.

İzmarit:

ikiden fazla kelimeyle cümle kurmuyorsun zaten.

söyle haydi.

Kibrit:

Olduğun kişi olarak yeterince güzel olduğunu düşünüyorum.

İzmarit:

beni tanımıyorsun.

Kibrit:

Sen de beni tanımıyorsun.

Ancak beni güldürmek için uğraşıyorsun.

Tatlı.

İzmarit kişisi okudu.

İzmarit çevrim dışı.

Kibrit:

Sadece tatlı olduğunu söyledim...

Sadi ağabey de tatlı bir insan bence.

İzmarit çevrim içi.

İzmarit:

öyle desene.

ben de evleneceğiz zannetmiştim.

Kibrit:

Ne?

İzmarit:

dalga geçiyorum.

Kibrit:

Alay ettin yani benimle?

İzmarit:

yok, canım.

ders başladığı için sohbetten çıkmak zorunda kaldım ama muhtemelen sen heyecanlanıp çıktığımı düşündün.

Kibrit:

Alakası bile yok.

İzmarit:

(heyecanlandım.)

Kibrit:

Alakası bile var.

İzmarit:

haydi, bana şu an dinlediğin şarkıyı gönder.

Kibrit:

Derstesin.

İzmarit:

yalan söyledim.

Kibrit:

Her zaman böyle sık yalan söyler misin?

İzmarit:

hayır.

(yalandı.)

Kibrit:

♫ Scorpions – Still Loving You ♫

İzmarit:

dinliyorum şu an. çok güzel.

Kibrit:

Belki bir gün yan yana dinleriz.

İzmarit kişisi okudu.

Yazıyor...

Kibrit:

Tanıdık her insan gibi.

İzmarit:

olur.

tanıdık her insan gibi...

Kibrit:

Antrenmanım başlıyor.

Kaçtım.

İzmarit:

dikkat et.

Kibrit:

Ederim.

İzmarit:

ben de ederim...

Kibrit çevrim dışı.

BÖLÜM 8

İzmarit:

uyudun mu?

Kibrit çevrim içi.

Kibrit:

Hayır.

Köpeğimle film izliyoruz.

İzmarit:

anladım.

iyi seyirler o hâlde.

Kibrit:

Konuşabiliriz.

İzmarit:

bölmeyeyim, sonra konuşuruz.

Kibrit:

Bölmüyorsun.

Bitmek üzere.

İzmarit:

film bittiğinde yazarsın.

Kibrit:

Şu an yazıyorum.

İzmarit:

konuşmak mı istiyorsun gerçekten?

Kibrit:

Uzatma işte.

Konuşalım.

İzmarit:

biraz sinirlendin galiba.

Kibrit:

Anlamamana evet.

İzmarit:

neyi anlamadım?

Kibrit:

Her neyse.

Haydi, bu gece de sen bana bir şarkı öner.

İzmarit:

♫ seda sayan – kara gözlüm ♫

Kibrit:

Bu ne?

İzmarit:

anlamadım, canım?

Kibrit:

Benim gözlerim yeşil.

İzmarit:

seda sayan kara gözlüsüne yazmış, ne yapalım şimdi?

ayrıca gizli bir kinaye sezdim.

sakın seda sayan'ı küçümsemeye kalkma!

ayakkabımı çıkarıp senin beynini yararım.

Kibrit:

Dilini çözmem zaman alacak.

Anlamıyorum.

Bana izlediğin videoları göndersene.

İzmarit:

ha, çözeceksin yani dilimi?

Kibrit:

Lafın gelişi.

İzmarit:

ne mana?

çocuğum, bak, seni döverim şimdi.

Kibrit bir fotoğraf gönderdi.

Kibrit:

Biraz zor.

İzmarit:

Benim kolum daha kalın.

Kibrit:

Bakayım.

İzmarit kaybolan bir fotoğraf gönderdi.

İzmarit:

nasılım?

Kibrit:

Antrenmanda seni çerez niyetine kaldırıp indiririm.

İzmarit:

bu bana bir tık abartı geldi.

Kibrit:

Deneriz.

İzmarit:

imdat!

adam beni dambıl olarak kullanacak.

Kibrit:

Neden uyumadın sen bu saate kadar?

İzmarit:

seni düşündüm.

Kibrit:

Klişe.

İzmarit:

bu doğru olmadığı anlamına gelmez.

Kibrit:

Mektup yazıp kapıma da bırak.

80's...

İzmarit:

değerlerine sahip çıkmayan kültürsüz herif.

kültürsüz. cahil.

yazık sana.

seni seven bana yazık.

Kibrit:

Alay ediyorum.

Mektup yazmak çok tatlı bir şey bence.

İzmarit:

neyse ki seni düşünmedim.

Kibrit:

Düşündün.

İzmarit:

düşünmemi istedin.

Kibrit:

Düşünmeseydin yazmazdın.

Ben de düşündüm.

Yazıp yazmayacağını.

İzmarit:

neden yazmadın?

Kibrit:

Unuttum.

İzmarit:

çok yoruldun mu bugün?

Kibrit:

Biraz.

Antrenman yormadı ama okuldan sonra dolaştım.

İzmarit:

yine kulaklıklarını takıp sokak sokak yürüdün, değil mi?

Kibrit:

Seviyorum.

İzmarit:

çok iyi geliyor olmalı.

bir nevi içe dönüyorsun.

Kibrit:

Hayır, kaçıyorum...

"Sana sarılarak uyumayı düşledim her gece, sevgilim. Mevsimlerden kış ve hava çok soğuk. Bu, sana sarılmak için yeterli bir bahane."

BÖLÜM 9

İzmarit:

hey, nasılsın?

paylaştığın son yazıyı gördüm.

konuşmak ister misin?

Kibrit:

Neden seninle konuşmak isteyeyim ki?

İzmarit:

pardon.

ben iyi gelebileceğini düşünmüştüm bir anlığına.

iyi geceler.

İzmarit çevrim dışı.

Kibrit kişisi okudu.

Kibrit çevrim içi.

Yazıyor...

Kibrit:

Dur. Bir saniye.

Özür dilerim.

Sinirlerime hâkim olamadığım bir andayım ve blog hesabıma yazdıklarımı, beni tanıyan birinin okumasına alışık değilim.

Burası benim için gizli bir günlük gibiydi.

İzmarit:

özel alanını ihlal ediyormuşum gibi geliyorsa kusura bakma.

Kibrit:

Biraz.

Ama bu, sana ağır konuşmam için bir bahane değil.

Kendime hâkim olamadım bir an.

İzmarit:

problem değil, haklısın.

benimle konuşmak istememeni anlayabiliyorum.

Kibrit:

Hayır.

Aslında...

İstiyorum.

İzmarit:

annenle mi tartıştın?

Kibrit:

Evet. Şaşırtıcı bir şey değil.

Kendime kızıyorum.

İzmarit:

aranızdaki iletişimi bilmiyorum.

sadece yazılarında bahsettiğin kadar hâkimim.

umarım halledilebilecek bir şeydir.

Kibrit:

Aramızda bir iletişim yok aslına bakarsan.

Her neyse. Konuşmak istemiyormuşum sanırım.

Çift kişilikli değilim.

Bazen ağır geliyor.

Anlıyorsun, değil mi?

İzmarit:

anlıyorum, kibrit.

ben seni hep anlıyorum.

Kibrit:

Ne demem gerektiğini bilmiyorum.

İzmarit:

belki zihninin rahatlaması için istediğin herhangi bir konu hakkında konuşabiliriz.

Kibrit:

Bana ilk mesajı attığın gün, buna nasıl karar verdin?

İzmarit:

geceydi, daha fazla saklanmak istemedim.

canım yanacak olsa da karanlıktan sıyrılmayı göze almalıydım.

Kibrit:

Neden canının yanacağını düşünüyorsun?

İzmarit:

öyle... canım hep yanar.

Kibrit:

O hâlde korkmaman gerekir.

İzmarit:

çok güçlü biri değilim.

Kibrit:

Aksini hissettiriyorsun.

İzmarit:

nasıl?

Kibrit:

Bilmem...

Çok güçlü biriymişsin gibi.

Ben senin yaptığını yapamazdım.

İzmarit:

ben de yapmaya başladığım şeyi hakkını vererek yapamıyorum zaten.

baksana.

elime yüzüme bulaştırdım.

Kibrit:

En azından biri nasıl sevilir, biliyorsun.

Ben onu da bilmiyorum.

Tam anlamıyla bir felaketim.

İzmarit:

keşke karşına geçip gözlerine ayna tutabilme şansım olsaydı.

kendini görmeni çok isterdim.

Kibrit:

Ben kendimi sevemezken sen nasıl olur da beni sevebilirsin?

Akılalmaz.

İzmarit:

kaybettiğimi bulmuşumdur belki sende.

Kibrit:

Neyi kaybettin?

İzmarit:

çocuk ruhumu.

Kibrit:

Bir çocuk için fazla korkutucu gözükmüyor muyum?

İzmarit:

öyle gözükmek istiyorsun.

çünkü gözlerinin arkasındaki çocuğu ancak böyle saklayabileceğini zannediyorsun.

ama ben görüyorum, kibrit.

ben o çocuğu görüyorum.

Kutay on dokuz yaşında olabilir.

kibrit hâlâ sekiz yaşında.

Kibrit kişisi okudu.

Kibrit çevrim dışı.

BÖLÜM 10

İzmarit:

uyandın mı, sersem?

Kibrit:

Bana sersem demeyi kes.

İzmarit:

bir gün sana son defa "sersem" diyeceğim ve ağlayacaksın.

Kibrit:

Dopamini* azaltalım, çocuklar.

*Dopamin seviyesinin aşırı yükselmesi bazı sağlık sorunlarına yol açabilir. Bu durumda halüsinasyonlar, paranoya, aşırı enerji, istemsiz hareketler, odaklanma sorunları gibi belirtiler ortaya çıkabilir.

İzmarit:

sen çok alçak bir adamsın.

çok alçak.

Kibrit:

Neyse ki Seda Sayan repliği olduğunu biliyorum da alınmıyorum.

İzmarit:

hani anlamıyordun dilimden?

Kibrit:

Dün gece göz attım.

İzmarit:

yine de alınmalısın.

Kibrit:

Yoruldum.

İzmarit:

neden?

Kibrit:

Seninle konuşurken çok efor sarf ediyorum.

İzmarit:

(yarım saat kilitlenmeli duvara baktırdı.)

Kibrit:

Her şeyi yanlış anlıyorsun.

Her neyse.

İzmarit:

yeterince açık konuşmuyorsundur belki de. bu da bir ihtimal.

Kibrit:

Olabilir.

Yazıyor...

Kibrit:

Sana bir şey sormalıyım.

İzmarit:

evet.

Kibrit:

Ne?

İzmarit:

hiç. alıştırma yapıyorum gelecek için.

takılma sen. devam et.

Kibrit kişisi okudu.

Yazıyor...

Kibrit çevrim içi.

Yazıyor...

Kibrit:

Neden seviyorsun beni?

İzmarit:

anlamadım.

Kibrit:

Anladın. Neden seviyorsun beni?

İzmarit:

neden soruyorsun bunu?

sevemez mi kimse seni?

Kibrit:

Bilmem.

Sevebilir belki.

İzmarit:

neden emin değilsin?

Kibrit:

Soru sorma bana.

Tek bir şey sordum.

Cevap verecek misin?

İzmarit:

seni sevmek için bir nedene ihtiyacım yok, Kutay Harmanlı.

var oluşun, sevmek için başlı başına bir neden.

eğer onlarca özelliğinin arasından, seni sen yapan birçok şeyin arasından cımbızla birini çekebilseydim bu sevgi olur muydu, emin değilim.

sana rağmen, sana dair her şeyi seviyorum.

Kibrit:

Bana rağmen olan şey ne?

İzmarit:

sana dair olanları merak etmiyorsun.

Kibrit:

Herkesin "dair"leri aynıdır.

Birini sevmek istediğin sürece ona dair pek çok şey bulabilirsin.

İzmarit:

"rağmen"ler ise aramadığın hâlde bulur seni.

ancak sen bunun için sormuyorsun.

Kibrit:

Anlamadım.

İzmarit:

o kadar sevilemeyeceğini düşünüyorsun, buna o kadar inanıyorsun ki seni sevmeme neden olan şeyleri değil; senden vazgeçirecek şeyleri merak ediyorsun.

seni neden sevdiğime değil, seni neden sevmediklerine bir cevap arıyorsun.

Kibrit kişisi okudu.

Kibrit çevrim dışı.

İzmarit çevrim dışı.

Kibrit çevrim içi.

Yazıyor...

Kibrit:

Saçmalık.

İzmarit çevrim içi.

Yazıyor...

İzmarit:

bu mesajı yazmak için geçirdiğin on iki dakika boyunca kendinle yüzleştin.

saçmalık olsaydı düşünmezdin bile.

Kibrit:

Hayatım sana mesaj atmaktan ibaret değil.

İzmarit:

peki.

Kibrit:

Öyle demek istemedim.

İzmarit:

sorun değil, diyebilirsin.

Kibrit kişisi okudu.

İzmarit çevrim dışı.

Yazıyor...

Kibrit:

Neden çıkmadın karşıma?

Yani direkt tanışmak yerine neden aylarca gizli gizli izleyip takip ederek hatta içtiğim sigara izmaritlerini toplayarak uzaktan uzağa sevdin beni?

İzmarit çevrim içi.

İzmarit kişisi okudu.

İzmarit:

korkma, yakından da sevilecek birisin.

ben uzakları seviyorumdur belki.

Kibrit:

Korkmuyor musun seni bulmamdan?

İzmarit:

hayır.

Kibrit:

O hâlde neden çıkmıyorsun karşıma?

İzmarit:

bilmiyorum.

Kibrit:

Kendine bile itiraf edemiyorsun.

Dikenlerimin sana da batmasından korkuyorsun.

Kendine her an kaçabileceğin bir çıkış yolu bırakıyorsun.

İzmarit:

ben sondayım, kibrit.

dönüşüm yok buradan.

bir çıkmaz sokaktayım ve bu sokağın sana çıkmasını ümit ediyorum hâlâ.

ellerini düşlüyorum hâlâ.

Kibrit:

Neden tutmak istemiyorsun?

İzmarit:

bu seninle alakalı değil.

bu benim savaşım. kendime tarafım.

Kibrit:

Seni bulacağım.

İzmarit:

bu bir şey değiştirmeyecek.

Kibrit:

Bilemezsin.

İzmarit:

her neyse.

Kibrit:

Bana benzedin sen de.

İzmarit:

sarılmak isteyip de kaçtığın her şeye "her neyse" diyorsun sen de.

evet, sana benzedim.

Kibrit:

Belki kaçmak istemiyorumdur artık.

İzmarit:

senin gibi biri için fazla romantik bir cümle.

Kibrit:

Belki ben de gitgide sana benzemeye başlamışımdır.

BÖLÜM 11

İzmarit:

küçükken nasıl bir çocuktun?

Kibrit:

Bilmem. Sessiz sanırım.

Küçüklüğümü anlatmak konusunda pek iyi değilim.

Neden sordun?

İzmarit:

hiç değişmemişsin öyleyse, benim aksime.

ben küçükken çok konuşkanmışım.

büyüdükçe içime kapanmışım.

hatta annem konuşma yetimde bir problem olduğunu düşünüp hastaneye götürmüş beni. evhamlı biri.

Kibrit:

Neden değiştin?

Neden konuşmuyorsun yani eskisi gibi?

İzmarit:

saklanmak daha güvenilir.

Kibrit:

O yüzden mi saklanıyorsun benden de?

İzmarit:

bilmem. hiç düşünmedim.

Kibrit:

Beni ilk defa nerede gördün?

İzmarit:

bir kız çocuğuna elma şekeri alıyordun.

Kibrit:

Orada mıydın?

İzmarit:

evet. elin kanıyordu ama sen, o kız ağlamasın diye çabalıyordun.

Kibrit:

Tuhaf.

İzmarit:

tuhaf olan ne?

Kibrit:

Gerçekten beni aylardır izliyor olman.

İzmarit:

dahası da var aslına bakarsan.

ancak seni ürkütmek istemem.

Kibrit:

Ürkek birine mi benziyorum?

İzmarit:

hayır.

Kibrit:

O hâlde?

İzmarit:

bir manyak olduğumu düşüneceksin.

Kibrit:

Zaten düşünüyorum.

İzmarit:

çok kibarsın.

Kibrit:

Haydi, söyle.

İzmarit:

aynı kitabevinde, aynı raftaki kitaplara bile baktık.

Kibrit:

Başka?

İzmarit:

aynı otobüs durağında bekledik.

Kibrit:

Başka?

İzmarit:

aynı fırından ay çöreği aldık.

ben, sen aldın diye aldım.

hiç güzel değildi.

Kibrit:

Ve buna rağmen seni hiç fark edemedim mi?

İzmarit:

karşına geçip "ben seni izliyorum" demedim.

ama yine de fark etmeni isterdim.

Kibrit:

Etrafımı pek izlemem.

İzmarit:

biliyorum.

Kibrit:

Her neyse.

Uykum var.

Uyuyacağım.

İzmarit:

bugün okulda da uykuluydun.

uyku düzenini çok aksatıyorsun, kibrit.

Kibrit:

Yaşamak için elimden geleni yapıyorum.

Bu kadar oluyor.

İzmarit:

telefonunu bir kenara bırak.

ve uyu.

Kibrit:

Emredersin.

İzmarit:

küçük bir ricaydı.

Kibrit:

Tanımadığım insanların ricalarını umursamam.

İzmarit:

tanıdıklarının ricalarını da umursamıyorsun.

Kibrit:

Nereden bildiğine takılmayacağım.

Evet, genel olarak umursamıyorum.

İzmarit:

ikili ilişkilerin aranan ismisin.

Kibrit:

Benimle dalga geçme.

Aranıyorum gayet de.

İzmarit:

zorsun çünkü.

zor olanı seviyor insanlar da.

Kutay öyle zor ki herkes ona çekiliyor.

ama kibrit öyle değil. ve sen Kutay değil, kibrit'sin.

Kibrit:

Sadece bir kullanıcı adı...

Kutay'ım.

Sandığın neyse aksiyim.

İzmarit:

sanmam.

Kibrit:

Psikolojik çıkarımlarını dinlemek için saat epey geç.

Uyuyorum.

İzmarit:

iyi geceler.

Kibrit kişisi okudu.

"Sanki o, günün birinde kaybettiğim kayıp bir parçaydı da onu bulduğum an her şey tamamlanmış gibiydi.
O yapbozumun kayıp parçasıydı.
Ve ben onu, yağmurlu bir günde, aynı şemsiyenin altında saklanırken buldum."

BÖLÜM 12

-İzmarit:

bugün yağmur altında onunla beraber yürüdüm tüm yolları. tek başınaydı yine. sessizdi. sigarasını içerek öylece dolaşıp durdu. haberi yoktu onunla sokak sokak gezdiğimden ama sanki hissetmiş gibi yavaştı adımları. keşke, diye geçirdim içimden. keşke nereye gittiğini bilmediğinde sana gösterebilsem yolunu. korkutmasa hiçbir şey o güzel yüreğini. saklanmasan kimseden, hiçbir şeyden.

saklanmak zorunda hissetmesen.

saklanacak bir yer aramasan yana yakıla.

ben buradayım desem...

bana sığınabilirsin.

6 Ay Önce (14.04.23)

45 98 2638

sosyalburrito:
Ona iyi gelen şey olmak istiyorsun. Aşkın ilk evresi.

utkuinwonderland:
Belki de canı sadece gezmek istemiştir.

saklanacakbiryer:
Önce sığınırsın hiç gitmeyeceğini zannederek. Sonra bir gün tek başına uyanırsın. Üstelik bunun, onu son görüşün olduğunu bile bilmeden uyumuşsundur o gece. Öyle olur genelde.

dieforyou:
O da gitmek istememiştir belki. Belki sığınak tek kişi içindir ve senin saklanmanı istemiştir.

gulsegulmese:
Çık karşısına. Ne kaybedebiliriz ki en kötü? Ben arkandayım.

ihateeveryone:
Körler, sağırlar birbirini ağırlar.

BÖLÜM 13

İzmarit:

hey.

ne zaman ilk mesajı atmaya başlıyorsun?

Kibrit:

Anlamadım.

İzmarit:

sürekli ben yazıyorum.

gören de sana takıntılı, manyak, ruh hastası, sıyırmış, deli bir ucube olduğumu zannedecek.

Kibrit:

İzmarit:

ne, seni palyaçolar kadar eğlendiriyor muyum?

Kibrit:

İzmarit:

ne, su samurları gibi tüm gün boyunca benimle yuvarlanmak mı istiyorsun?

Kibrit:

Hayır.

İzmarit:

tüh, ben de gerçekten istiyorsun sanmıştım.

iyi ki hayır dedin, yoksa anlamazdım.

Kibrit:

Başladın yine.

İzmarit:

zaten su samurlarından fayda gelmezdi.

erkekleriyle dişileri arasında güçlü bir eş bağı yokmuş.

melek yüzlü şeytanlar!

Kibrit:

Nereden ulaştın bu bilgiye?

İzmarit:

bir makalede okumuştum geçen gün. (tiktok'ta* okudum.)

Kibrit:

Hım... Çok güvenilir bir kaynakmış.

İzmarit:

en az senin kadar.

Kibrit:

Niye laf yedim şimdi?

*2016 yılında erişime açılan video oluşturma, paylaşma ve canlı yayın platformudur. (e.n.)

İzmarit:

öyle, canım sıkıldı.

hiç güven vermiyorsun bana.

Kibrit:

Ya, hanımefendi...

Benim size bir güven borcum var da benim mi haberim yok?

İzmarit:

sen her söylediğim şeyde bir sebep arayacak mısın böyle?

Kibrit:

İletişim böyle bir şey.

Neden-sonuç ilişkisine bağlı bir denklem.

İzmarit:

o hâlde bana, beni neden hâlâ engellemediğini söyle.

Kibrit:

Canım istemiyor.

İzmarit:

seviyorsun beni.

Kibrit:

Hayır.

İzmarit:

peki.

Kibrit:

Nefret etmiyorum.

İzmarit:

o kadar iyisin ki...

sağ ol.

Kibrit:

Antrenmana kaçıyorum.

İzmarit:

beş sayı da benim için al bari.

Kibrit:

İstediğin beş sayı olsun.

İzmarit:

gerçekten mi?

Kibrit:

Evet.

Ne oldu?

İzmarit:

bilmem. tatlı geldi.

Kibrit:

Belki bir gün beraber de oynarız.

İzmarit:

basketbol mu?

Kibrit:

Ganyan.

Basketbol tabii.

İzmarit:

aramızda en az otuz santim vardır.

oynarız dediğin, top diye fileden beni geçirmekse kalsın.

Kibrit:

Demek kısasın…

Bir bilgi daha.

İzmarit:

ben kısa değilim, sen çok uzunsun. bilmem, farkında mısın?

Kibrit:

Basketbolcuyum.

İzmarit:

(her on beş saniyede bir KH.)

Kibrit:

Koç çağırıyor.

İzmarit:

gît?

Kibrit:

Görüşürüz demek istemiştim.

İzmarit:

ya...

görüşelim.

barkın'ı basketbol topu niyetine sektirmeden gelme. ucube şey!

Bu mesaj silindi.
Okunmadı.

Kibrit:

Dikkat et.

Kibrit çevrim dışı.

BÖLÜM 14

İzmarit:

hey.

iyi geceler.

bugün antrenmandan sonra bileğinin sarılı olduğunu gördüm.

iyi misin?

Kibrit:

Hey.

İyiyim.

Ufak bir incinme.

İzmarit:

bana dikkat etmemi söyleyip senin dikkat etmemen ne hoş.

Kibrit:

Teşekkür ederim sorduğun için.

Merak eden tek kişisin.

İzmarit:

çok acıyor mu?

Kibrit:

Daha kötüsünü yaşadım.

İzmarit:

elin iyileşti mi? kesilmişti.

Kibrit:

İyileşti gibi.

Bir doktora görünsem iyi olurdu ama hallettim sanırım.

İzmarit:

yarayı temizlemeden yara bandı yapıştırılmaz.

yara bandının üzerine sargı bezi sarılmaz.

önce güzelce temizleyip enfeksiyon kapmasını engelleyeceksin.

sonra pansuman yapacak ve saracaksın.

umarım derin bir kesik değildir.

Kibrit:

Bilmiyorum.

Ölmeyeceğim sanırım. Yaşıyorum.

İzmarit:

yarayı hafife alma.

Kibrit:

Teşekkür ederim anlattığın için.

Kesik gözükmesin diye çapraz yapıştırdığım yara bantları geçirir zannetmiştim.

İzmarit:

on dokuz yaşındasın.

ama sanki içinde iki kişi var.

ve ne acı, ikisi de on dokuz yaşında değil.

Kibrit:

Kaç yaşında?

İzmarit:

biri beş yaşında savunmasız bir çocuk.

biri yetmiş yaşında yorgun bir adam.

Kibrit:

Fazla açık sözlü olmadın mı?

İzmarit:

seni üzmek istemedim.

Kibrit:

Üzülmedim.

İzmarit:

sana ne hissettirdiler de böyle kaçıyorsun tüm hislerden, kibrit?

Kibrit:

Çok açık değil mi?

İzmarit:

bu defa ben anlamadım.

Kibrit:

Bir kibritin yanışı saniyeler sürer.

Ve sonra söner.

Üstelik yanmasının sebebi ne ısınmaktır ne de aydınlanmak.

Başka hayatların gölgesindeyim işte.

Ait olmadığım parmakların arasında ya sönüyorum ya da kırılıyorum.

İzmarit:

benim var olmam içinse senin tutuşman gerek.

o hâlde ben de senin gölgendeyim, kibrit.

Kibrit:

Pek de korunaklı bir yerde değilsin.

İzmarit:

ama öyleymiş gibi hissettiriyor.

Kibrit:

Sadece hissettirir.

Üzerine karanlığım düştüğünde sen de kaçmak isteyeceksin gölgemden.

İzmarit:

belki de en başından beri düşlediğim budur.

Kibrit:

Bunun için yazmamalısın bana daha fazla.

Kimsenin benim yüzümden üzülmesini istemiyorum.

Ben yeterince üzgünüm.

Kutay değil belki ama ben üzgünüm, İzmarit.

İzmarit:

birlikte üzülürüz, kibrit.

hüzün tek başına yaşanan bir şey değil ki...

hüznünü ver bana.

belki birbirimizi güldürebilirsek bir gün...

boğarız onu dudak kıvrımlarımızla.

Kibrit:

Umut insanı yaşatabilir.

Ama aynı zamanda insanı öldürebilir de.

Yaşamak için ölmeyi göze almalı mıyız?

İzmarit:

ölmek için yaşamıyor muyuz?

kaybedecek hiçbir şeyimiz yok.

bir nefesten başka.

Kibrit:

Soğuk bir nefes.

Haklısın.

İzmarit:

gerçekten hak verdin mi yoksa konuyu kapatmak için geçiştiriyor musun?

Kibrit:

Gerçekten hak verdim.

Beni bu gece bir şeye inandırdın, İzmarit.

Ve bu çok tehlikeli.

Bu inandığım şey ya yaşatacak beni ya da öldürecek.

Gariptir ki...

-Tuhaf ve rahatsız edici olmana rağmen-

Düşüncelerini seviyorum.

İzmarit:

canım ya.

ne kadar iyisin sen öyle...

bu kadar iyilik bu dünyaya fazla.

yük olmuyor mu omuzlarına?

bu kadar iyi olma.

Kibrit:

Bizim maksimum üç dakika sonra birbirimize bıçak çekmemiz hakkında...

İzmarit:

senin, benim gibi konuşmaya başlaman hakkında...

Kibrit:

Beynimi kenara bıraktım artık.

Yoksa anlaşamıyoruz.

İzmarit:

öldüreceğim seni.

ÖLECEKSİN.

Kibrit:

Hayırdır?

Çok seviyordun.

İzmarit:

seviyoruz diye "vur enseye, al lokmayı" olacak değiliz.

Kibrit:

Atar gider de yaparsın yani.

İzmarit:

ne sandın?

(kötü kötü bakar.)

Kibrit:

Ne bakıyorsun, İzmarit?

İzmarit:

akıllı ol, kibrit.

Kibrit:

Diyelim ki olmuyorum, ne olacak?

İzmarit:

keserim seni.

Kibrit:

Sen benim kılımı bile kesemezsin, İzmarit.

İzmarit:

kaskshdakhsks.

Kibrit:

İnanılmaz utanç vericiydi.

İzmarit:

emoji kullanman daha utanç verici.

Kibrit:

Dün gece göndermişsin videoyu.

İzledim. Lafı geçince de affetmedim.

İzmarit:

izleyeceğini düşünmemiştim.

Kibrit:

Neden?

İzmarit:

bilmem.

gülmüyorsun böyle şeylere.

Kibrit:

Güldüm.

İzmarit:

bir gün yüz yüze gelirsek tekrarlayalım.

dikleneyim sana.

Kibrit:

Aramızda en az otuz santim olduğunu söyledin.

Merdivene çıkıp yaslarsın alnını alnıma.

"Akıllı ol, Kibrit," dersin.

İzmarit:

uzak dur benden, ucube şey!

nefret ediyorum hepinizden.

Kibrit:

Hepiniz?

İzmarit:

uzun boylu herkes.

Kibrit:

Pasif agresif tavırlar... Kısa boy göstergesi.

Sinir eşit dağılmıyor bedene.

İzmarit:

kaynak?

Kibrit:

TikTok.

İzmarit:

hım... çok güvenilir bir kaynakmış.

Kibrit:

Bana bir şarkı önerebilir misin?

Seda Sayan şarkısı olmasın mümkünse.

Piyanoda çalabileceğim bir şarkı...

İzmarit:

piyano mu çalıyorsun? bunu bilmiyordum.

Kibrit:

Kimse bilmiyor.

Çatı katı odamda bir piyanom var. Ara sıra çıkar, vakit geçiririm.

Dedemden kalma bir alışkanlık.

İzmarit:

♫ sting – shape of my heart ♫ *(00.45)*

Kibrit kişisi okudu.

Kibrit çevrim dışı.

İzmarit çevrim dışı.

Kibrit çevrim içi. (01.15)

Kibrit bir video gönderdi.

Kibrit:

Teşekkür ederim, İzmarit.

İyi seyirler.

"Uyumam gerekiyor ama uyuyacağım yer
göğsün olmamalı, sevgilim.
Göğsün, üzerinde kuru yaprakların
uçuştuğu bir mezara dönüşmemeli."

BÖLÜM 15

İzmarit:

günaydın, sersem.

Kibrit:

Günaydın. Ben sersem değilim.

İzmarit:

gönderdiğin videoyu izlerken uyuyakalmışım.

çok yeteneklisin.

ayrıca sesin de güzel.

her konuda iyi olman bana bir tık abartı geldi.

Kibrit:

O kadar da değil.

Teşekkürler.

İzmarit:

dün izlerken o çatı katında seninle olmanın hayalini kurdum.

Kibrit:

Hayat ne getirir, bilemeyiz.

Ama istediğin müddetçe piyano taburemde sana yer açabilirim.

İzmarit:

tanıdık her insan gibi.

Kibrit:

Hayır.

Çatı katıma herkesi almam.

Hele piyanomun başına...

Asla.

İzmarit:

sevinmeliyim o hâlde.

Kibrit:

Nasıl istersen.

İzmarit:

nereye gidiyorsun?

hey.

Kibrit çevrim dışı.

İzmarit:

ortada kaldım.

ha, bilge hoca çağırmış.

kılıcın keskin olsun, canım.

Kibrit çevrim içi.

Kibrit kişisi okudu.

Kibrit:

Seni bulmam gerekecek. Bana yardım eder misin?

İzmarit:

anlamadım.

Kibrit:

Birkaç gün önce, deneme sınavında seni geçmeyi başarabilirsem benim için ihtimalleri azaltabileceğini söylemiştin.

İzmarit:

beni bulmak istemediğini söylemiştin sen de.

Kibrit:

İstiyorum.

Çok değil tabii.

Ama eğer çalışırsam otomatik olarak gerçekleşecek bu, eğer hâlâ geçerliyse teklifin.

İzmarit:

sana nasıl yardım edeceğimi anlamadım.

Kibrit:

Derslerimi düzeltmem gerekiyor. Aksi takdirde Bilge Hoca dedeme haber verecekmiş ve böyle bir şey olsun istemiyorum.

Beraber çalışalım mı?

İzmarit:

ne?

Kibrit:

Kütüphanede olacağım bu süreçte.

Çok güzel bir kütüphane biliyorum.

İzmarit:

beni tongaya düşürmeye çalışıyorsun.

sana güvenmiyorum.

Kibrit:

Hayır, çalışmıyorum.

Bir sonraki deneme sınavında seni geçene dek seni aramayacağım.

Bulmaya çalışmayacağım.

Sen ne zaman hazır olursan o zaman çıkarsın karşıma. Nasıl istersen.

İzmarit:

sana güvenmeli miyim?

Kibrit:

Verdiğim hiçbir sözden caymadım.

İzmarit:

peki, bir işe yararım en azından.

derslerin düzelsin de.

Kibrit:

İhtimalleri azaltacak mısın benim için?

İzmarit:

tüm ihtimalleri bire indiririz o güne kadar belki.

Kibrit:

Nasıl yani?

İzmarit:

tek bir ihtimal kalır.

karşına çıkarım.

ve bu oyun son bulur.

"Yanında bir gölgeydim...
Ancak senin hiç haberin olmadı bundan."

BÖLÜM 16

-İzmarit:*

haftalardır göremiyorum onu. dolaştığımız sokakları dolaşıyorum sürekli, denk gelemiyorum adımlarına. keşke bir köşebaşında çıksa karşıma.

onu sevebileceğim hiçbir şey vermedi bana ama ben bir gece yarısı onu düşünüyorum hâlâ.

4 Ay Önce (15.07.23)

45 34 2382

sosyalburrito:

Birini sebepsiz yere düşünmek, zihnin en büyük oyunudur insana. Hayat bu, her şey neden-sonuç ilişkine bağlı ne de olsa.

*Bkz: Kibrit, sayfa 105.

utkuinwonderland:
utkuinoverthinkistan... Bu ikilinin üzerimde bıraktığı etki.

saklanacakbiryer:
Sevmen için hiçbir neden vermezken nefret etmen için pek çok şey yaparlar. Ve bunu sevgilerinin arkasına sığınarak yaparlar, ne acı...

dieforyou:
Belki onlar da korkuyorlardır hayattan. Sığınabilecekleri tek şey sevgileridir çünkü hayatta sevgilerinden daha büyük hiçbir şey olmamıştır.

gulsegulmese:
Keşke seni anlıyor olmasaydım ama anlıyorum. Bir erkek için değer mi kendini bu kadar heba etmene?

ihateeveryone:
Beş tane olsa haydi neyse.

BÖLÜM 17

-Kibrit:*

Kibrit 4 fotoğraf ekledi.

Moda'da gün batımı.

Gezdiğim sokakların birinde gördüğüm; bitkileri sokağa taşmış, tavanındaki boyası çıkmış balkon bana çok tuhaf şeyler hissettirdi. Hayatın içinden ama yaşamdan yoksun gibiydi. Umarım sahibi bir akşamüzeri o küçücük balkonda, sevdiği herhangi bir kişi için bir sofra kurar. Belki yemekleri beraber yaparlar. Sevgileri sokağa taşar.

Apartman girişlerinde uyuklayan kediler her zaman daha sevilesi geliyorlar bana nedense. Galiba o eve alınmamış olmalarının verdiği buruk his kalbimi kırıyor. Ait olmanın kıyısında hiçbir yere ait olamayışın yarattığı boşluk hissi... Sanırım mesele kediler değil.

: Kibrit, sayfa 107.

Bozulmuş kaldırımların arasına düşmüş kibrit çöpleri, görünmeyecek kadar araya sıkışmayı beklerler. Ya biri gelir basar üzerlerine, kırılırlar orta yerlerinden ya da kaybolup giderler herhangi bir taşın altında. Belki bir kibrit çöpüyüm. Belki bir kaldırım taşı. Ne fark eder?

Küçük bir an...

Gün batımında gökyüzünden sökülen akşam kızıllığı. Sahaf çıkışı kucağına sığdıramadığı kitaplarla birkaç saniye de olsa kadrajıma uğrayan bir kız. Umarım saçlarının ne kadar güzel olduğunun farkındadır.

4 Ay Önce (15.07.23)

2 23

sosyalburrito:

Bu hesabın sahibi çok tatlı bir insan olmalı. Bayılıyorum fotoğraflarına ve onları yorumlamana. Çok tatlısın.

utkuinwonderland:

Kombinine bayıldım. Harika gözüküyorsun.

ihateeveryone:

So dramatic...

Yeni Mesaj

İzmarit bu yazını beğendi!

BÖLÜM 18

İzmarit:*

geç kaldın. 08.00 diye konuşmuştuk.

Kibrit:

08.01'de buradaydım.

İzmarit:

bir dakikanın ne kadar önemli olabileceğini bilemezsin.

Kibrit:

Sus.

*Bkz: Kibrit, sayfa 112.

İzmarit:

Kibrit kişisi okudu.
Yazıyor...

İzmarit:

çok kabasın bu sabah. seni engellesem mi?

Kibrit:

Susarsan çalışmam gereken derslerim var.

İzmarit:

ne, susmayıp tüm gün boyunca başının etini yedikten sonra deneme sınavında seni geçeyim mi?

Kibrit:

Dene istersen. Engelleyeyim seni.

İzmarit:

seni güldürüyorum, beni engelleyemezsin.

Kibrit, İzmarit adlı kullanıcıyı engelledi.
Kibrit, İzmarit adlı kullanıcının engelini kaldırdı.

İzmarit:

yazıklar olsun sana.

sana güvenen bana çok üzülüyorum.

yengeç erkeği değil mi? şeytanın yer yüzündeki gölgesi!

nefret ediyorum senden.

Kibrit:

Hayır, etmiyorsun.

İzmarit:

gayet de ediyorum.

her neyse, git de senin için kahve barına bıraktığım kahveyi al.

soğumasın.

bir yengeç erkeği için değer mi, hiç sanmıyorum ama neyse.

Kibrit:

Beni görüyor musun?

İzmarit:

evet.

dikkat et, kahve çok sıcak. yanma.

Kibrit:

Kahvenin tadı hiç hazır kahveye benzemiyor. Ne kattın içine?

Zehirlenmeyeceğim, değil mi?

İzmarit:

filtre kahve sevdiğini biliyorum.

kütüphanedeki hazır kahvelerden içmek istemeyeceğini düşündüm.

sabah uyanınca evde demleyip termosuma koydum.

zehirli değil, korkma.

Kibrit:

Benim için erkenden uyanıp kahve mi demledin?

İzmarit:

masana dönmelisin. kaytarıyorsun.

Kibrit:

Ne güzel nefret ediyorsun sen benden böyle... :)

İzmarit:

sus.

Kibrit kişisi okudu.
İzmarit çevrim dışı.

Kibrit:

Bir sonrakine suyun sıcaklığının doksan ile doksan altı derece arasında olmasına dikkat etmelisin. En iyi filtre kahve bu sıcaklıkta demlenir.

Okunmadı.
Kibrit bu mesajı sildi.

İzmarit çevrim içi.

Yazıyor...

Kibrit:

İyi deneme. Suyun sıcaklığını daha iyi ayarlamalısın,

çaylak.

İzmarit kişisi okudu.

İzmarit çevrim dışı.

Yazıyor...

Kibrit:

Teşekkür ederim. Daha önce kimse bana kahve demlememişti.

Tadı da çok güzel. Beğendim.

Yani beğenip beğenmemem önemli değil tabii, uğraştığın için teşekkür ederim. Güzel olmasa da çok mutlu olurdum.

Ama çok güzel.

İzmarit çevrim içi.

İzmarit kişisi okudu.

BÖLÜM 19

Kibrit:*

Kahve, lütfen...

Uyuyakalacağım.

İzmarit:

bu konunun beni alakadar eden kısmı neresi?

Kibrit kişisi okudu.
Yazıyor...

İzmarit:

şaka yaptım, şaka.

*Bkz: Kibrit, sayfa 118.

Kibrit:

Ha-ha, Gülse Birsel* seni.

İzmarit:

kişiliğimi oluşturan dört karakterden ikisi zerrin** ve tülay***, nasıl ikisi bir arada oluyor diye sorma.

Kibrit:

Umarım bu hikâyede Selahattin**** değilimdir.

İzmarit:

ömrümü yedin bitirdin, afiyet olsun, sevgilim.***** (Kutay her on beş dakikada bir kahve isterken termosum...)

Kibrit:

Yalnızca adımı büyük harfle yazıyorsun her defasında.

Neden sadece adım?

---

*Gülse Birsel, Türk oyuncu, sunucu, komedyen, senarist ve gazetecidir. *(e.n.)*

**Zerrin İffet, *Yalan Dünya* adlı televizyon dizisinde Derya Karadaş tarafından canlandırılan kurgusal karakter. *(e.n.)*

***Tülay Ünlü, *Yalan Dünya* adlı televizyon dizisinde İrem Sak tarafından canlandırılan kurgusal karakter. *(e.n.)*

****Selahattin Çakaler, *Yalan Dünya* adlı televizyon dizisinde Olgun Şimşek tarafından canlandırılan kurgusal karakter. *(e.n)*

***** *Yalan Dünya* adlı dizide, Tülay karakterinin Selahattin karakterine yazdığı şarkıdan bir kısım. *(e.n.)*

İzmarit:

Adın, sözlüğümün en özel kelimesi çünkü.

Kibrit kişisi okudu.

Kibrit çevrim içi.

Yazıyor...

Yazıyor...

Kibrit:

Sen bana laf sokmaya da başladın. Devam...

İzmarit:

(olağanüstü güzel kahveme uyuzluk olsun diye güzel olmamış gibi davranırken Kutay...)

Kibrit:

Seni engelliyorum.

İzmarit:

ama gülümsüyorsun.

Kibrit:

Sen sıyırmışsın. Gülümsemiyorum tabii ki.

Halüsinasyonlar görüyorsun.

İzmarit:

ne, benimle konuşurken gülmekten çenen mi çıktı?

ya kıyamam, geçmiş olsun. çok üzüldüm...

Kibrit:

Gülmüyorum.

İzmarit:

yanaklarını ısırmayı bırak.

Kibrit:

Sen insanın psikolojisini bozarsın.

İzmarit:

hayır, ben cennet bahçesiyim.

insanın ömrüne ömür katarım. <3

Kibrit:

(Sokulmadık laf bırakmadıktan sonra İzmarit...)

İzmarit:

ya salak... şaka yapıyorum, alınmıyorsun, değil mi? saçmalama. bak, sakın.

Kibrit:

(Tüm sülaleyi birbirine kattıktan sonra yengem...)

İzmarit kişisi okudu.

Yazıyor...

Kibrit:

Bu oluyor mu? Yapabiliyor muyum?

İki kez senin gibi parantez içi cümle yazmaya çalıştım.

Ayrıca bu sosyal medya dilinde hiç iyi değilim.

İzmarit:

eh, geliştirmen gerek tabii...

haydi, çalışmaya. naş naş!

Kibrit:

İki saniyede içine nasıl Bilge Hoca kaçmış olabilir?

Bir saniye...

HOCAM?

İzmarit:

saçmalama lütfen.

Kibrit:

Bilge Hoca gibi konuşmaya devam ediyorsun. Şüpheli.

İzmarit:

sus ve ders çalış. haydi.

Kibrit:

Hiç güven vermiyorsun.

İzmarit:

masana dön artık, kahven soğuyacak.

molaya çıktığında isteyeceğini tahmin etmiştim.

Kibrit:

Bilge Hoca bana günahını bile vermezdi muhtemelen.

Tamam, inandım.

İzmarit:

bir saniye.

akşam konuşur muyuz?

Kibrit:

Çıkışta gözlerim seni arayacak. Belki bir işaret verirsin bana.

İzmarit:

bu, konuşuruz demek oluyor sanırım.

Kibrit:

Evet.

İzmarit:

iyi çalışmalar o hâlde.

Kutay.

Kibrit:

iyi çalışmalar. :)

BÖLÜM 20

-İzmarit:*

mevsim sonbahar. ama sanki kalbim sokak ortasında sıcak bir yaz yağmuruna yakalandı.

(01.11.23)

123 345 3648

sosyalburrito:

Aşktandır. İnsan âşık olunca kendi dili ve dünyasına göre yaşıyor. Isınırsın ıslansan bile.

utkuinwonderland:

Meali nedir, hocam? Bir arkadaş soruyor da.

saklanacakbiryer:

Sonra o yağmurda tek başına ıslandığınla kalıyorsun. Üşümeye başlıyorsun. Nereden bildiğimi sormayın.

*Bkz: Kibrit, sayfa 123.

dieforyou:

Belki de seni hiç üşütmek istememiştir. Nereden bildiğimi sorma.

gulsegulmese:

Ben arkandayım. Ben arkandayım, mesaj at, güzelim.

ihateeveryone:

Dramatik âşık yazıları. Sitenin çıkışı neredeydi?

Yeni Mesaj

Kibrit yazını beğendi!

BÖLÜM 21

Kibrit:*

Hey, evde misin?

İzmarit:

evet, geldim. sen?

Kibrit:

Duştan çıktım, oturuyorum çalışma masamın başında.

İzmarit:

motivasyonun çok yüksek bakıyorum da. sevindim.

Kibrit:

Motivasyonumu artıracak şeyler var hayatımda, diyelim.

*Bkz: Kibrit, sayfa 125.

İzmarit:

o hâlde iyi çalışmalar. ben de çalışacağım sanırım.

Kibrit:

Bugün yeterince hatta fazlasıyla çalıştık bence.

İzmarit:

haklısın, dinlen istersen. çok yorma kendini de zihnini de.

Kibrit kişisi okudu.

Yazıyor...

Kibrit:

Aslında film izlemeyi düşünüyordum da.

Yazıyor...

Kibrit:

Bana eşlik etmek ister misin?

İzmarit kişisi okudu.

İzmarit:

olur, ederim. yapacak pek bir şeyim yoktu benim de.

Kibrit:

Sevindim.

İzmarit:

ne izleyeceğiz?

Kibrit:

Çok sevdiğim bir film var. Sana da izletmek istedim. Belki sen de seversin.

İzmarit:

olur... severim.

Kibrit:

O zaman şöyle yapıyoruz. Filmi izleyeceğimiz platformda oda kurup beraber izleyebiliyoruz. Merak etme, seni görmeyeceğim, sesini de duymayacağım. Sana atacağım linke tıklayıp odaya girdiğinde aynı anda filmi izlemeye başlayacağız ve sohbet edebileceğiz.

Birkaç dakikaya sana link göndermiş olurum.

İzmarit:

tamam, bekliyorum. :)

"Ne zordu. Susuyordu. Yalnızca susuyordu.
Kim bilir, göğüs kafesinde ne çok kırık
his kemikleri vardı ama o deniz kenarına
gelip bir sigarayla paylaşıyordu hüznünü."

BÖLÜM 22

Kutay:

Hey, burada mısın?

Frida:*

hey, buradayım.

Kutay:

Frida? Selam. Tanıştığıma memnun oldum.

Frida:

ben de tanıştığıma memnun oldum.

*Bkz: Kibrit, sayfa 128.

Kutay:

Atonement izleyeceğiz. Bir kült filmdir. Belki duymuşsundur, belki izlemişsindir ama umarım ilk defa benimle izliyorsundur. Ben ilk defa izlediğim geceyi hatırlıyorum.

Frida:

ben de...

yani üzerinden kaç yıl geçerse geçsin, ilk defa izlediğim geceyi hep hatırlıyor olacağım. muhtemelen.

Kutay:

Başlatıyorum. Tepkilerini benimle paylaş, olur mu?

İyi seyirler.

Frida kişisi okudu.

Yazıyor...

Kutay:

Orada mısın? Yanıt vermedin.

Frida:

buradayım, bölmemek için yanıt vermedim.

iyi seyirler. :)

Kutay kişisi okudu.

Frida:

burnuma kötü kokular geliyor. bu karakter başımıza bela olacak.

of, aptal mı? neden böyle davranıyor?

Kutay:

İzle.

Frida:

izliyorum.

aa, küçük velet!

yerinde dur! yalvarırım!

acilen neler olacağını söyle bana, kalp krizinden gideceğim şimdi.

Kutay:

Frida:

zevk mi alıyorsun?

Kutay:

Evet.

Frida:

yetişin lütfen, çok kötüyüm.

biri yardım etsin.

aç köpeklerin arasında kaldık.

Kutay:

Keşke bu tepkilerini canlı canlı izleyebilseydim.

Frida:

bu adamdan hiç hazzetmemiştim. biliyordum.

ben bu küçük velede çok kuruldum.

öldüreceğim seni.

ÖLECEKSİN!

Kutay:

Abartma.

Frida:

ölecek mi?

ölsün.

Kutay:

Biraz sinirlendin galiba.

Ölmüyor. Sus ve izle.

Frida kişisi okudu.

Yazıyor...

Frida:

şaka mı bu final?

hangi yetimin hakkını yedik biz?

reva mı bu yaşananlar?

Kutay:

Giriş, gelişme ve sonuç. :)

Frida:

sen sus.

bu filmi bana izlettiğin için yargılanacaksın.

kendimi iyi hissetmiyorum.

Kutay:

Neyin var?

Frida:

bayılacağım.

Kutay:

Ne? Neden?

Annene haber ver hemen.

İyi misin?

Frida:

iyiyim.

dramımı yaşıyordum sadece.

Kutay:

Söylediklerinden bir şey anlamıyorum.

Ne dili bu?

Frida:

dramatize ederek acıma acı katıyorum.

Kutay:

Karakterleri gerçek zannedip öldükleri için üzülmen çok vahim bir durum. Bir doktora görünmelisin.

Frida:

sen de. bir kalpsizsin çünkü.

bir kalbin yok.

Kutay kişisi okudu.

Yazıyor...

Frida:

şaka bir yana, çok güzeldi.

briony'nin kitabı yaşlandığında tamamlamasının nedenini düşündün mü hiç?

bence ölümünün yaklaşmış olması. onları hayalinde ve kurguda yaşatacaktı, mutlu son yazacaktı fakat bunu kendisinin ölümüne yakın yaptı çünkü onların mutluluğuna, beraberliklerine hayalî dahi olsa tanık olmak istemedi. içten içe robbie'ye hep âşıktı bence. ya da o aşkı kıskandı çünkü küçüklüğünde bile hayatı romantize eden bir çocuktu.

robbie ile cecilia için en doğru zaman briony'nin artık hayatta olmadığı bir zaman dilimiydi kısacası.

Kutay:

Hiç bu açıdan düşünmemiştim daha önce.

Frida:

yanlış mı sana göre?

Kutay:

Bir fikrim yok. Ama hoşuma gitti böyle yorumlaman.

Briony'nin bu kadar bencil bir karakter olup olmadığını düşünüyorum.

Frida:

ben hayatına girmeden önce izleyip sevdiğin filmleri, seninle birlikte tekrar izlemeyi çok seviyorum.

benden önceki hayatında neleri severdin, neleri sevmezdin, çok merak ediyorum.

bana senin tamamını veriyor gibi geliyor.

Kutay:

Sanırım "Frida'ya izletilecek dizi ve filmler" listesi yapmam gerekiyor.

Frida:

Haydi, bana filmde en sevdiğin sahneyi söyle.

Kutay:

"Dearest Cecilia... Dearest Cecilia... Cecilia..."

Frida:

"Come back... Come back to me."

Kutay:

Ağladığını hayal ediyorum. Sanki yanakların kızardı. Gözlerin dolu dolu, irislerin cam gibi. Dizlerini karnına çekmiş, kollarını bacaklarının etrafına sarmışsın. Filmin son dakikalarında yanağını diz kapaklarına yaslamışsın.

Frida:

odama gizlediğin bir kamera mı var?

Kutay:

En çok Cecilia'ya üzülmüşsündür sen. Robbie'nin yaşadıklarını daha ağır bulmuşsundur ama Cecilia'nın bekleyişi daha çok etkilemiştir seni. Çünkü beklemenin cehennem olduğunu düşünenlerdensindir. Bu yüzden ben Robbie'nin mektubuyla seslenirken sana, sen bana Cecilia'nın o cümlesiyle seslendin. Çünkü sana göre bir savaşta ansızın ölmekten daha ağır, yıllar boyu süren umut dolu bir ölüm.

Hatta neden, bilmiyorum, Briony'nin yaşadıkları bile ağlatmıştır seni. O çocukluk, yetişkinlik ve yaşlılık geçişleri senin için farklı anlamlar ifade etmiştir. Belki de en çok bundan etkilenmişsindir.

Frida:

sanırım kalbimde de bir gizli kameran var.

Kutay:

Bana Cecilia'ymışsın gibi hissettiriyorsun.

Frida:

bir insanı son kez öptüğünü bilmeden öpmek sonrasında yakmaz mı insanın dudaklarını?

kavuştuğunu zannettiğinde kaybedersen bir ömür boyu, ölmez mi bir zannediş uğruna çarpan o kalp?

acı. çok acı...

Kutay kişisi okudu.

Kutay:

Bazen bazı insanlar, insanın kaderini yazacağı kalemi elinden çalıyor. Senin hikâyeni onlar yazmak istiyorlar. Cecilia ve Robbie'nin hikâyesi de böyleydi. İronik olan gerçekten yazılmış olması sanırım.

Frida:

sen, peki? hikâyeni kendin mi yazacaksın?

Kutay:

Çoktan yazıldı benim hikâyem. Bazen böyledir. Son, en başından bellidir.

Frida:

mutlu sonlu mu peki?

Kutay:

Bilmem. Her insanın mutlu sonu başkadır.

Frida:

öyleyse kalemini çalan insana kızmamalı. sen de sana yazılan hikâyeyi kabul etmişsin filmdeki gibi.

elinden bir şey gelmez sanıyorsun ama çabaladığın takdirde ne olacağını bilmiyorsun.

kendi savaşımı kaybettim ben, diyenlerden misin yoksa?

eğer bir gün bir silgiye ihtiyaç duyarsan sana uzatabilirim.

Kutay:

Senin hikâyen peki?

Frida:

Ben kendim için bir mutlu son yazacağım, hiç yaşanmamış olanından.

Kutay:

Belki benim için de bir mutlu son yazarsın o hâlde.

Frida:

bence bizim hikâyemizin sonunu sen yazmalısın.

çünkü zihnindeki gerçeklikle yaşayanların mutlu sonları,

hayalperestlerin yazdığı mutlu sonlardan daha inanılmazdır.

Kutay:

Sen bir hayalperest misin?

Frida:

bazen senin gerçekliğinde kaybolacak kadar.

Kutay:

Keşke benim gerçekliğimde kaybolmak yerine senin hayal dünyanda kalsak sonsuza kadar. Belki birlikte, belki ayrı ayrı. Bilmiyorum.

Frida:

ikimiz de kendi dünyamızdan kaçıp birbirimizin dünyasına sığınmak istiyoruz sanki.

Kutay:

Sığınak...

Yazıyor...

Yazıyor...

Yazıyor...

Frida:

sen filmi ilk izlediğinde ağladın mı?

Kutay kişisi okudu.

Kutay:

Ağlamadım.

Frida:

şaşırtmıyorsun. robot gibisin.

Kutay:

Bazen insan olmak başlı başına can yakıcı bir şey.

Ama sandığının aksine robot değilim.

Âşık olabilirim. Sevebilirim.

Belki bir gün, birini sevmek insan olmanın can yakıcılığını örtecek kadar güzelleşirse, ben de bunu yapabilirim.

Frida:

uyumam gerekiyor.

teşekkür ederim bu gece için.

iyi geceler.

Kutay:

Önemi yok.

İyi geceler, Frida.

"Sana sığındım, sevgilim. Saklanacak
bir yer istedim. Bir sığınak aradım.
Sana sığındım.
Beni biraz saklar mısın?"

BÖLÜM 23

Kibrit:*

Pencerede yoksun bugün sanırım.

Yazmadın hiçbir şey.

Günaydın.

Okunmadı.

Kibrit:

İyi misin? Hiçbir şey yazmamışsın. Merak ettim seni.

Her şey yolunda mı?

*Bkz: Kibrit, sayfa 139.

Okunmadı.

Kibrit:

Senin için bir şey getirmiştim.

Her neyse.

İzmarit kişisi okudu.

Yazıyor...

İzmarit:

bugün okula gelemedim. yazamadım da. kusura bakma.

Kibrit:

Problem değil. Nasılsın? İyi misin?

İzmarit kişisi okudu.

Yazıyor...

İzmarit çevrim içi.

Yazıyor...

İzmarit:

iyiyim.

sen nasılsın?

Kibrit:

İyiyim.

İzmarit:

seni özledim.

Kibrit:

Çok şey kaçırdın bugün gelmemekle.

İzmarit:

ne kaçırdım?

Kibrit:

Derse kaçıyorum şimdi, iyi olmana sevindim.

Akşam konuşuruz.

Kibrit çevrim içi.

Yazıyor...

Kibrit:

Konuşalım. Olur mu?

İzmarit:

biraz uyuyacağım. uyandığımda yazarım.

BÖLÜM 24

-İzmarit:*

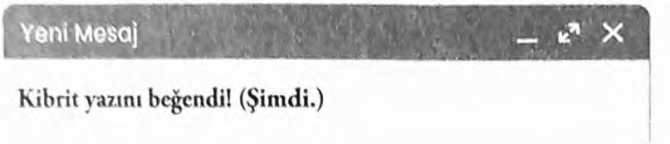
bugün yine deniz kenarındaydı. saatlerce oturdu. kaç sigara içti, sayamadım. dokuz olmalı. tamam. yedi tane içti. saydım. kim bilir, zihnine çöken düşünce neydi ki ağırlığı omuzlarını düşürdü? elleri her zamankinin aksine daha fazla titredi bugün. belki bir şeyden korktu, belki kafein eksikliğindendi. bilmiyorum.

o savaştı bir şeylerle gün boyu, ben onu seyrettim. karanlık bir okyanusta hırçın dalgaların arasında mücadele ediyor gibiydi yaşamak için. oysa ne tuhaf... ona bakmaksa güneş ışığının yansıdığı durgun bir deniz kenarında olmaya benziyor.

6 Ay Önce (12.05.2023)

89 36 2736

*Bkz: Kibrit, sayfa 145.

Yeni Mesaj
Kibrit yazını beğendi! (Şimdi.)

kibrit:
O gün, o karanlık dalgalarla tek başıma savaştığımı düşünüyordum. Korkum bundandı. Yalnız değilmişim meğer.

Yeni Mesaj
Kibrit bu yorumu sildi.

BÖLÜM 25

Kibrit:*

Hey, burada mısın?

İzmarit:

hey.

buradayım.

Kibrit:

Bugün iyi değil gibisin. Konuşmak ister misin?

İzmarit:

kusura bakma, seni endişelendirmek istememiştim. zor bir gündü.

*Bkz: Kibrit, sayfa 145.

yani endişelenmemişsindir ama habersiz bırakmak değildi niyetim. o anlamda söyledim.

Kibrit:

Endişelendim.

İzmarit kişisi okudu.

İzmarit çevrim dışı.

Yazıyor...

İzmarit çevrim içi.

Kibrit:

Neden zor bir gündü? Anlatmak ister misin?

İzmarit:

bugün babamın ölüm yıl dönümüydü. üzerinden çok zaman geçti ama ne bileyim, her sene bugün bir buhran çöker üzerime. ben de reddetmem. yaşarım. kendime alan tanırım üzülmek için.

her neyse. bu konuda konuşmasak olur mu?

Kibrit:

Başın sağ olsun. Bilmiyordum bugün olduğunu.

İzmarit:

teşekkür ederim.

Kibrit kişisi okudu.

Kibrit çevrim içi.
Yazıyor...
Kibrit çevrim içi.
Yazıyor...

Kibrit:

Görüntülü konuşmak ister misin?

İzmarit:

anlamadım.

Kibrit:

Kameranı ve sesini kapatırsın. Sen mesaj atarsın. Ben seninle konuşurum.

Şu an yanında olmayı tercih ederdim ancak şimdilik sadece bunu yapabilirim, eğer sen de istersen.

Hem Münavir'i de görürsün. Köpeğim.

Ben üzgünken bana çok iyi gelir.

İzmarit:

gerçekten bunu yapmana gerek yok.

merak etme, daha iyiyim. iyi hissediyorum.

yanımda olmak zorunda değilsin, böyle bir sorumluluk hissetme.

Kibrit:

Bir sorumluluk hissetmiyorum, yanında olmak istiyorum.

Seni görme şansım olsaydı, 'seni görmek istiyorum' diye ifade edebilirdim şu an hissettiğim şeyi.

Ama seninle konuşmak istiyorum.

Bugün çok yoruldum, mesaj yazmak zor gelmeye başladı.

Ne dersin?

İzmarit:

peki ama ders çalışman gerekmiyor mu?

Kibrit:

Kötü olduğunu hissediyorum ama benden saklıyorsun.

İzmarit:

saklamıyorum, iyiyim gerçekten.

sınavlara çok az kaldı, çalış sen. ben de uyurum belki.

Kibrit:

Arıyorum.

"Onu bir cam kavanozun içerisine koyup
odamda saklamak istiyordum.
Oysa o bir kelebek değildi."

BÖLÜM 26

Görüntülü Arama Başlatıldı.

İzmarit:*

hey, buradayım.
(00.24)

İzmarit:

seni rahatsız etmek istemedim.
(00.25)

İzmarit:

alıştım artık. bu nasıl iyileşeceğini bilmediğim yeni bir yara değil. hayatımın gerçeği buydu, bununla büyüdüm. ama yine de her zaman o kadar güçlü olmak istemiyorum sanırım. babamın varlığına hiçbir zaman alışmadığım için yokluğuna alışmak da zor olmadı ancak bazen bana bıraktığı hayat için ona kızıyorum.
(00.28)

*Bkz: Kibrit, sayfa 152.

İzmarit:

bazen bu ihtimalleri düşlemek, gerçeğin kendisinden daha yaralayıcı oluyor. *(00.29)*

İzmarit:

mesela? *(00.30)*

Kibrit kişisi okudu.

İzmarit:

sen ve ben... tüm ihtimallerin en güzeliyiz bence.

Gönderilmedi.

İzmarit bu mesajı sildi.

Yazıyor...

İzmarit çevrim içi.

Yazıyor...

İzmarit:

olur... haydi, başla. *(00.38)*

İzmarit çevrim içi.

İzmarit:

ah, yapma. okulun basketbol takımında kaptan olduğundan haberdarım tabii ki. *(00.45)*

İzmarit:

gördüm. şampiyonluk sayını atarken oradaydım. *(00.46)*

İzmarit:

çok güzelmiş. hep böyle loş ışıkta mı oturursun? *(00.48)*

İzmarit:

ben de sevmem. gözlerim de bozuk, lens kullanıyorum. ne çok ortak noktamız var. haydi, evlenelim. *(00.49)*

İzmarit:

merak etme. Km başkanıyım ben. Kutay'la mücadele. *(00.50)*

İzmarit:

oda turu konusunda senin kadar iyi olmayabilirim.
(00.51)

İzmarit:

o kadar iyisin ki sağ ol.
(00.52)

İzmarit:

hey. buradayım. odamdayız.
(00.56)

İzmarit:

öyle. başlıyorum hazırsan.

belki oda turumun sonunda beraber uyuruz.
(00.57)

İzmarit:

öyle.
(00.57)

İzmarit:

burası odamın girişi. girer girmez sağ tarafta duvara monte edilmiş raflar var. en sevdiğim kitaplarımı ve benim için özel olan eşyalarımı saklarım burada yalnızca.

kibritler gibi. *(00.58)*

İzmarit:

teşekkür ederim. *(00.59)*

İzmarit:

tamam, sus artık. *(01.00)*

İzmarit:

ben yapay zekâ değilim! *(01.01)*

Kibrit kişisi okudu.
İzmarit çevrim içi.
Yazıyor...

İzmarit:

belki... *(01.06)*

İzmarit:

unut gitsin. *(01.10)*

İzmarit:

gece lambamın ışığı vuruyordu saçlarıma, gerçek rengini görmüş olamazsın. *(01.11)*

İzmarit:

nasıl? *(01.12)*

İzmarit:

ilk defa böyle bir renk duyuyorum. *(01.13)*

İzmarit:

uyusak iyi olacak.

geç oldu, başım ağrıyor biraz. sen de dinlen, antrenmanın var yarın. *(01.15)*

İzmarit:

biliyorum. *(01.16)*

İzmarit:

bırakmalı mıyım? *(01.17)*

İzmarit:

iyi geceler.

Kibrit kişisi okudu.

Görüntülü Arama Sonlandırıldı.

İzmarit çevrim içi.

Kibrit çevrim içi.

İzmarit:

seni yeni bir şarkıyla tanıştırmama izin ver.

uyurken dinle. iyi gelecek.

♫ joji - like you do ♫

Kibrit:

Bu gece beni tanıştırdığın şey yalnızca yeni bir şarkı değildi.

Teşekkür ederim.

İzmarit:

neydi?

Kibrit:

Bazı soruların cevabı yoktur, İzmarit.

Sorma.

İzmarit:

olmalı.

insan cevabını bilmediği sorudan kaçar çünkü. sen kaçmamışsın.

Kibrit:

Kaçtım.

BÖLÜM 27

İzmarit:*

günaydın.

Okunmadı.

Kibrit çevrim içi.

Yazıyor...

Kibrit:

Günaydın, Frida. Uyuyakalmışım bugün. Biraz geç kalacağım. Beni pencerede bekliyorsan bekleme.

İzmarit:

her sabah seni pencerede bekleyecek değilim, beklemiyorum tabii ki.

Kibrit:

Bekliyorsun.

*Bkz: Kibrit, sayfa 164.

İzmarit:

beklememi istiyorsun.

Kibrit:

Evet. Problem nedir?

İzmarit:

hiç. belki beklerim.

Kibrit kişisi okudu.

Yazıyor...

Kibrit:

İyi.

İzmarit kişisi okudu.

İzmarit çevrim dışı.

Kibrit çevrim dışı.

İzmarit çevrim içi.

Yazıyor...

İzmarit:

geldin mi?

gelmişsin.

ceketin çok yakışmış.

Kibrit:

Neredesin?

İzmarit:

bu seni hiç ilgilendirmez.

Kibrit:

İkinci kattasın.

Beni bu köşeden görebileceğin tek kat orası.

İzmarit:

ne?

Kibrit:

Bekle.

İzmarit:

ay, bahçede olduğumu söylemeyi unutmuş muyum ben sana?

sonbahar havası, bayılırım.

Kibrit:

Az önce bahçedeydim.

Ve beni ikinci kata getirdin.

Zorlama.

İzmarit:

gelmeseydin.

gel mi dedim?

Kibrit:

Bu sabah gerginim, İzmarit.

Daha fazla germe beni.

İzmarit:

fark ettim.

bu beni hiç ilgilendirmez.

Kibrit:

Pekâlâ.

İzmarit:

keyifle kahvemi yudumluyorum.

Kibrit:

Kafeteryadasın yani.

Kapıdayım.

Senin saç rengine sahip kaç öğrenci olabilir ki?

İzmarit:

bilmem.

ara bakalım.

Kibrit:

Oynuyorsun benimle, değil mi?

İzmarit:

kuru iftira.

Kibrit:

Sınıfından hiç çıkmadın.

İzmarit:

ne bileyim, sen sabah antrenmanına geç kalınca ısınma turlarını beni bulmaya çalışarak yaparsın diye düşündüm.

fena mı oldu?

antrenmanını birlikte yapmış olduk.

Kibrit:

Ne güzel.

İzmarit:

ters cevap verme, güldüğünü görebiliyorum.

hoşuna gitti.

gergin değilsin artık.

Kibrit:

Şu an güldüğümü gören bir tek Sadi ağabey var.

İzmarit:

sorsana, bu hafta hangi ata oynayalım?

Kibrit:

Bu yaptığının bir sonucu olacak.

Rövanşı...

İzmarit:

her zaman beklerim, canım.

Kibrit kişisi okudu.

"Derler ki; insanın acısını bağırabilmesi
için önce boğazında yumru olanı
yutması gerekir.
Sevgilim...
Ben seni hâlâ fısıldıyorum."

BÖLÜM 28

İzmarit çevrim içi.

İzmarit:*

kendimi sapık gibi hissediyorum.

sen duştayken soyunma odasına girmek zorunda kaldım.

yetkililer, beni tutuklayın.

Kibrit:

Evet, taciz edildim. Sapıksın.

Doğru söyle, durup izledin mi beni?

İzmarit:

saçmalama!

*Bkz: Kibrit, sayfa 169.

Kibrit:

Yemedim. İzlemişsindir.

İzmarit:

yalan söylemiyorum. ayrıca çok egoistsin, seni izlemem gerektiğini düşünüyorsun.

işaret bırakmamı istedin. bıraktım.

Kibrit:

Gördüm. :)

Buradasın.

İzmarit:

buradayım.

Kibrit:

Neyse, adli işlemler başlatıldı, canım benim.

Haydi. Mahkemede görüşürüz.

İzmarit:

ya, yüzümü görebilmek için beni kodese tıktıracak.

sapşal.

Kibrit:

Ahahahahahah.

İzmarit:

ilk defa random attın.

iğrençmiş.

Kibrit:

Zorba birisin.

İzmarit:

sevgi dili diyelim, aslanım.

Kibrit:

Zorba ve kıro birisin.

İzmarit:

iyi dersler. (çok konuşma.)

Kibrit:

Sana da. (Yazdım bunu.)

"Onu tanımıyordum ama en çok
onun sevgisine inanıyordum.
Onu tanımıyordum ama en çok onunla
kendim olabiliyordum."

BÖLÜM 29

Kibrit:*

Benimle kahve içer misin?

İzmarit:

anlamadım.

Kibrit:

'Kahve date'i. Her neyse işte. Her ne diyorlarsa.

İzmarit:

henüz ders notların düzelmedi ama...

düzelmiş olsa da karşına çıkmaya cesaretim var mı, emin değilim.

*Bkz: Kibrit, sayfa 172.

Kibrit:

Bir gün olacak.

Ama bugün değil, merak etme. Onu kastetmedim.

İzmarit:

neyi kastettin?

Kibrit:

Okul çıkışında en sevdiğin yere git. Beni götürmek istediğin herhangi bir yere.

Benim için bir kahve al kendine. Bana da.

Ben de sana alacağım.

Yan yanaymışız gibi aynı saatte, aynı dakikada, aynı saniyede konuşarak kahve içeriz.

Birbirimize fotoğraflar atarız.

Sanki gerçekten buluşmuşuz gibi.

İzmarit:

ya...

bu defa şaşırttın KH kişisi.

çok güzel, bayıldım bu fikre.

Kibrit:

Tabii, gerçekten yan yana olmayı tercih ederdim.

Ne yapalım, seni görmeyi hak edene kadar idare edeceğiz. (Gülümserken ağlayan emoji.)

İzmarit:

kendini acındırmak için emojiyi göndermek yerine parantez içinde yazman çok özel.

Kibrit:

Anlaştık mı?

İzmarit:

anlaştık.

Kibrit:

17.00.

İlk kahvemiz. Geç kalma.

İzmarit:

orada olacağım.

Kibrit:

Bekleyeceğim.

BÖLÜM 30

İzmarit çevrim içi.

Kibrit çevrim içi.

Kibrit:*

Hey. Burada mısın?

İzmarit:

hey... buradayım.

Kibrit bir fotoğraf gönderdi.

Kibrit:

Senin için yaptım.

*Bkz: Kibrit, sayfa 176.

Ben şekersiz ve sütsüz içerim, biliyorsun. Ama sana sütlü yaptım.

Sütlü kahveleri severmişsin gibi geliyor bana. Hatta latte sanatına bayılıyorsundur diye düşündüm.

Çalışma masanda kaktüs olduğunu görmüştüm ve kahvenin köpüğüyle kaktüs şekli vermiştim ama getirirken ellerim titredi biraz. Dağıldı.

İzmarit bir fotoğraf gönderdi.

İzmarit:

doğru tahmin etmişsin, ayrıca o sadece bir kaktüs değil. burhan.

Kibrit:

Kaktüsüne Burhan adını mı verdin?

Neden Burhan?

İzmarit kişisi okudu.

Yazıyor...

İzmarit çevrim içi.

Yazıyor...

Kibrit:

Her neyse. İyi misin?

İzmarit:

iyiyim. iyi olmak için pek çok sebebim var.

Kibrit:

Hım… Sebeplerini merak ettim.

İzmarit:

deniz kenarındayım. ne sıcak ne de soğuk bir hava var, sonbahar dinginliği. sütlü kahvem var, üzeri latte sanatı ile süslenmedi ama olsun. üstelik iki tane kahvem var!

Kibrit:

Hey. Biri benim.

İzmarit:

bölmesene. sebeplerimi sayıyorum. en güzelini sona sakladım.

Kibrit:

Ah, tamam…

İzmarit:

bir kedi geldi yavaş yavaş, kucağıma yattı. etraf çok sessiz, sadece balıkçıların uzaktan gelen sohbet sesleri ulaşıyor kulağıma. içimde hiçbir zaman duymadığım derin bir huzur var.

ve yanımda dünyanın en güzel çocuğu oturuyor. benimle beraber...

biraz keyfi kaçık, yüzünü ekşitiyor ara sıra. ona sütlü kahve aldığım için mutsuz, suratı asık.

ama gözleri parıldıyor. gülümsüyor, gülümseyişinin aklımı başımdan aldığını bilmiyor.

Kibrit:

Meh... Benim daha iyi sebeplerim var.

İzmarit:

sanmam ama merak ettim, neymiş?

Kibrit:

Dört yıldır her günümü geçirdiğim kafenin arka bahçesindeyim ve ilk defa biriyle burada baş başa vakit geçiriyorum.

Karşımda, saçları dünyanın en güzel rengine sahip bir kız oturuyor ama o bundan habersiz.

Ona hazırladığım kahve için çok mutlu ama içten içe kaktüsümün şeklini komik buluyor.

Ben henüz onu tanımıyorum, yalnızca hayal ediyorum ama o, hayalimde bile ne kadar özel olduğunu bilmiyor.

İzmarit kişisi okudu.

İzmarit çevrim içi.

Kibrit çevrim içi.

Kibrit:

Dün ne oldu, biliyor musun?

İzmarit:

ne oldu?

Kibrit:

Annem birkaç gündür evde yok. Dedemde kaldım bir gün ben de. Eve dönünce Münavir'e seslendim akşam gezintisine çıkarmak için. Yarım saat boyunca onu aradım ama bulamadım, korkmaya başlamış ve dışarı çıkmaya karar vermiştim aramak için. Banyodan sesler gelince gidip baktım. Onu evde tek bıraktığım için çamaşır makinesinin içine yatmış, küsmüş bana.

Tatlılığından kafayı yiyecektim.

Kibrit bir fotoğraf gönderdi.

İzmarit:

neeee?

ya şu surata bak, gerçekten küsmüş.

çok tatlı, ağlayacağım şimdi...

nasıl barıştınız peki?

Kibrit:

Dayanamaz bana. Görünce üzerime atladı birkaç saniye sonra.

İzmarit:

aa, ben münavir'mişim.

Kibrit:

Ne?

İzmarit:

ne?

Kibrit:

Görünce üzerime mi atlayacaksın? (Gülümseyen palyaço emojisi.)

İzmarit:

sus. emojileri de parantez içinde yazma artık.

Kibrit:

Atlamayacak mısın? (Zırıl zırıl ağlayan emoji.)

İzmarit:

dayanamam manasında söylemiştim ama dayanırım sanırım ya.

Kibrit:

Hayat bitti. (Başı öne eğik, üzgün emoji.)

İzmarit:

atlardım.

Kibrit kişisi okudu.

Kibrit çevrim içi.

Yazıyor...

Yazıyor...

İzmarit:

yani karşımda olsaydın üzerine atlar, sıkı sıkı sarılırdım. çok sıkı... göğüs kafeslerimiz birbirine değerdi. iç içe geçerdi. kalbine dokunurdu kalbim.

Kibrit:

Onu şimdi de yapabiliyorsun.

İzmarit:

(gözleri dolu dolu, utanan emoji.)

Kibrit kişisi okudu.

Kibrit çevrim dışı.

İzmarit çevrim dışı.

İzmarit çevrim içi.

Yazıyor...

İzmarit:

seni seviyorum. seni çok seviyorum, Kutay.

BÖLÜM 31

İzmarit:*

neredesin, sersem? yine kaytarıyor musun yoksa?

Kibrit:

Sigaraya kaçtım, yavrum. 16.30'da oradayım.

İzmarit kişisi okudu.

İzmarit çevrim dışı.

Kibrit çevrim içi.

Yazıyor...

Kibrit:

Neden görüldü yedim?

Zorba ve kıro biri olduğun için 'yavrum' dememe aldırmazsın diye düşünmüştüm.

* Bkz: Kibrit, sayfa 186.

İzmarit:

çabuk iç sigaranı, masana dön. dört gün kaldı sınavlara.

Kibrit:

Evet, seni görmeme de tahmini bir hafta falan. Of! Dişlerim gıcırdadı.

İzmarit:

seni engelleyeyim de gör.

Kibrit:

Yüz kiloyu tek seferde kaldıran bu kollar, o engeli kaldırmasını da bilir.

İzmarit:

sus.

Kibrit:

Üzülme, yakında sen susturursun.

İzmarit:

içimi öyle huzursuz ettin ki polisi arayacağım.

Kibrit:

Ara.

İzmarit:

hırsız şakası yapma!

Kibrit:

De ki onlara...

İzmarit:

sus, yalvarırım!

Kibrit:

Alo, yetkililer! Kalbimi çalan bir adam var!

İzmarit:

yalvarırım biri yardım etsin.

Kibrit:

Ben de onun aklını başından alıyorum izinsiz, beni de tutuklayın, de.

İzmarit:

inanılmaz kötüsün.

Kibrit:

Biraz zaman kazanmaya çalıştım sadece.

İzmarit:

ne için?

Kibrit:

Kitaplar yerine beni düşünmen için.

İzmarit kişisi okudu.

İzmarit çevrim dışı.

Kibrit çevrim dışı.

İzmarit çevrim içi.

Yazıyor...

İzmarit:

ders çalışırken tatlı yemeyi sevdiğinden bahsetmiştin.

merak etme, her şeyiyle sağlıklı bir tarif. yiyebilirsin.

evden aceleyle çıktığım için sıcakken kesmek zorunda kaldım, biraz nemli olabilir. (gözleri dolu dolu gülümseyen emoji.)

Kibrit kişisi okudu.

İzmarit:

Çok mu kötü?

Güzel olur zannetmiştim ben.

Kibrit:

Teşekkür ederim. Yediğim, yiyebileceğim en güzeliydi.

İzmarit:

Neden ağladın?

Kibrit:

Boş ver.

İzmarit:

Hayır, merak ediyorum. Paylaş benimle.

Kibrit:

Ah, bu yanımı görmek istemezsin.

İzmarit:

En karanlık yanını da en aydınlık yanını da görmek istiyorum. Ayın dahi evreleri vardır, Kutay. Her an parlayamazsın, her zaman da karanlıkta kalamazsın. Bazen saklanacaksın ama ben o zaman dahi göreceğim seni.

Kibrit:

Yapma. Lütfen.

İzmarit:

Ne yapıyorum? Anlamıyorum.

Kibrit:

Daha önce senin beni düşündüğün gibi düşünülmedim.

Bilmiyorum. Annem bile... Hiçbir zaman böyle düşünmedi beni.

Sen yaralarımı umursuyorsun. Canımın yanıp yanmadığını merak ediyor, soruyorsun. Hatta bir yara nasıl iyileştirilir, onu bile anlatıyorsun bana. Öğretiyorsun. Üzüntülerimi, sevinçlerimi dinliyorsun. Sanki kendin yaşamışsın gibi yaşıyorsun hepsini ve bunu yalnızca bir telefonun ucundan

yapıyorsun. Benim kendimde fark etmediğim şeyleri fark ediyorsun. Bazen bana, benden bile çok inanıyorsun. Beni dinliyorsun, hem de hiç sıkılmadan.

Bana aslında o kadar da büyük bir hayal kırıklığı olmadığımı hissettiriyorsun.

Yapma...

İzmarit:

Ben bir şey yapmıyorum ki. Sen, üzerindeki toz ortadan kaybolunca yüzeyinden yansıyan güneş ışığını garipsiyorsun.

Kibrit:

Hak etmiyorum.

İzmarit:

Hapishanelerde bile katiller için hücrelerine pencereler yapılır güneş ışığı girsin diye. Kendinden böyle nefret etmeni anlamlandıramıyorum.

Kibrit:

Sen gelmeden önce hayatım boyunca bir kibrit çöpü kadar önemsiz olduğuma inandım. Varlığım sanki beş saniyeye sığacak kadar anlamsız ve değersizdi.

Ya bir kutunun içinde çürüyecek gibi hissettim ya da yandıktan sonra ait olmadığım insanların arasında kaldırımlarda savrulacak gibi.

O yüzden inatla bir kibritle tutuşturdum tüm sigaralarımı.

Kendimi o kadar da işe yaramaz olmadığıma inandırmaya çalıştım ama başaramadım.

Şimdi sen bana, bir kibrit çöpü gibi hisseden bu çocuğa, ağaçlarla dolu bir ormanmış gibi yaşam dolu hissettiriyorsun.

İzmarit:

Bir gün gitmemden mi korkuyorsun?

Hiç gelmememden...

Kibrit:

Korkuyorum, evet.

Bana hediye ettiğin o kibrit kutusunun içindeki tek siyah kibrit bendim.

Sense diğer tüm renklerin bütünüydün ve beni, her şeyi o kadar da mahvedemeyeceğime inandırdın.

Teşekkür ederim izin için.

Hiç unutmayacağım bir yere kazıdın onu.

İzmarit:

O senin izindi. Çünkü bilmediğin, o kutudaki tüm kibritlerin siyah kibrite benzemek için yanmaları gerektiğiydi.

Özel olan sensin, Kutay. İnan buna.

Benim hikâyemde orta yerinden kırılan bir kibrit olmayacağını söylemiştim sana.

Artık bir hikâyemiz var, bizim hikâyemiz.

Belki bir kibrit, belki bir izmarit. Onlar sönebilir... Biz sönmeyeceğiz, bir tanem.

"Sakladığım onlarca sigara izmariti...
Kimse bana birini sevmenin böyle
bir şey olmadığını öğretmedi."

"Geleceğini biliyordum. Teşekkür ederim. Ama endişelenme, seni seyretmeyeceğim. Hâlâ bir sırsın benim için. Saklamayı en sevdiğim sır. Yine de... Çok bekletme, olur mu? Hiç kimse bir sırra böylesine sadık kalamaz çünkü."

-Kibrit*

*Bkz: Kibrit, sayfa 188.

BÖLÜM 32

Kibrit bir fotoğraf gönderdi.

Kibrit:*

Hey... Burada mısın? Biz buradayız.

İzmarit:

hey... buradayım.

biraz daha kameraya öyle bakarsa ısıracağım.

Kibrit:

Beni mi? Kameraya bakmamışım aslında.

İzmarit:

'bakarsan' demedim.

*Bkz: Kibrit, sayfa 194.

Kibrit:

Beni ısırmıyorsun yani. (Hayat bitti emojisi.)

İzmarit:

Kutay'la mücadele...

Kibrit:

Sanırım Münavir akşam seninle görüntülü konuşmak istiyormuş. Eh, kriterleri olan bir köpek.

İzmarit:

olur. saat 22.00'de?

Kibrit:

Burada olacağım. Her zaman.

İzmarit:

burada olacağım. her zaman.

Kibrit kişisi okudu.

İzmarit:

ne yapıyorsun?

Kibrit:

Bahçede işlerim vardı. Onları hallettim.

İzmarit:

bu yağmurda mı? üşüteceksin.

Kibrit:

Sıcak bir duş aldım hemen ardından, endişelenme.

İzmarit:

ne işiydi bu kadar acil olan? bazen delirtiyorsun beni.

dikkat et kendine.

Kibrit:

Bayılma, İzmarit.

İyiyim... Biraz üşüdüm ama değdi.

İzmarit:

Bayıltma o hâlde beni.

Kibrit:

Belki bir gün... (Dişlerini gıcırdatır.)

Basketbol oynayacağımızdan söz etmiştik.

Tüh, top ellerimden kaymış.

Sana çarpmış.

Sen de kollarıma bayılıvermişsin.

İzmarit:

sadece soruyorum.

beni kucağına almak için illa bayıltman mı gerekiyor?

Kibrit:

Yani... Heyecanlı olurdu.

İzmarit:

('kıyamam' gibi bir cevap beklerken sevdiği çocuğun onu patates ezer gibi ezme hayali kurduğunu fark edince kızlar...)

yakın dünyayı.

Kibrit:

Ne bileyim...

Senin gibi biri için 'kıyamam' klişe kaçardı.

İzmarit:

yine de ruhumu bedenimden ayırmak istemen hoş değil.

Kibrit:

Annem yemeğe çağırıyor.

İzmarit:

Sıkı giyin.

Kibrit bir fotoğraf gönderdi.

Kibrit:

Pelüş kazağım nasıl?

İzmarit:

kazağımız harikaymış.

Kibrit bir fotoğraf gönderdi.

Kibrit:

Koş, sana yer açtım içinde.

İzmarit:

klostrofobim var benim.

Kibrit:

Klostrofobi böyle bir şey değil ama neyse.

Kollarının arası benim evim, demen gerekirdi.

Ferah, geniş, huzurlu anlamında.

İzmarit:

rolleri değiştirelim, dedim.

(heyecandan alnındaki teri siler.)

Kibrit:

Kaçtım ben. Annem bir kez daha bağırdı.

Tuhaf, biliyor musun?

Annem uzun zaman sonra ilk defa bana yemek hazırladı.

İzmarit:

afiyet olsun, tadını çıkar.

neden, diye sormayacağım gitmen gerektiği için.

Kibrit:

Sorma.

Öyle... Paylaşmak istedim.

Bir tek seninle konuşabiliyorum bunları.

İzmarit:

teşekkür ederim ama guruldayan karnını buradan duyabiliyorum.

haydi, git ve yemeğini ye.

Kibrit:

Sen de. Aç kalma.

Gidemiyorum!

En sevdiğin yemek ne?

Söyle, gideyim.

İzmarit:

şapşallık yapma, Kutay Harmanlı.

makarna. her çeşidi.

Kibrit:

Umarım sana bir gün makarna pişirebilirim.

22.00'de görüşürüz.

Kaçtım.

Kibrit çevrim dışı.

İzmarit çevrim dışı.

BÖLÜM 33

İzmarit çevrim içi.

Kibrit çevrim içi.

Görüntülü Arama Başlatıldı.

İzmarit:*

hey, buradayım. *(22.00)*

İzmarit:

iyiyim.

eve geldikten sonra uyuyakalmışım, alarmla uyandım.

biraz sersemim. senin gibi.

*Bkz: Kibrit, sayfa 197.

üzerimde anlamsız bir yorgunluk var. biraz başım ağrıyor. son günlerde çok sıklaştı. *(22.01)*

İzmarit:

sanırım. *(22.02)*

İzmarit:

olur.

intihar dükkânı, yeni başladım.

sen de okursan belki bir gün üzerine sohbet edebiliriz. *(22.03)*

İzmarit:

iyi dersler. *(22.04)*

İzmarit:

az önce göz göze geldik.

sen hissetmedin ama ben yaşadım. *(22.34)*

İzmarit:

yağmur yağan bir günde, kadıköy'deki bir kaldırım kenarı kafesinin brandasının altında, insanlar gelip geçerken önünden ve ağaç dalları vururken birbirine, yudumladığın sıcacık kahvenin etrafına doladığın parmaklarının ısınması gibiydi.

sıcacık. hayattan. küçük bir an.
(22.36)

İzmarit:

yağmur yağan bir günde.
(22.37)

İzmarit:

umarım.
(22.37)

İzmarit:

biliyorum, sen de bil.

dünyayı siyah bir filmin ardından görmeni; endişelerle, korkularla dolu zihnine engel olamamanı ve bunun bir parçan olmasını, kendi dünyanda önemsizleştirdiğin varlığını, içindeki pes etmiş o yorgun adamı seviyorum.

her şeye rağmen, sana acı veren her parçanı.
(22.40)

İzmarit:

yalnızca favori insanım için.

tüm insanların arasında favorim sensin, Kutay.
(22.41)

İzmarit:

yaptığım en doğru seçim seni bulmaktı.
(22.42)

İzmarit:

şimdi?
(22.46)

İzmarit:

garip hissettirdiği için özür dilerim.

hiçbir zaman sana böyle hissettirmek istemedim. sana zarar veriyorum sanırım. özür dilerim.
(22.48)

İzmarit:

ama korkuyorsun ya değilsem diye.
(22.49)

İzmarit:

anlamadım. *(22.52)*

İzmarit:

biz gerçeğiz, Kutay. ellerim gerçek, ellerin gerçek. bir kalbim, bir kalbin. gerçek... ruhun gerçek ve ruhum gerçek. biz, dünyadaki tüm doğruların ötesindeyiz. sen ve ben, tüm doğruların kesişmediği o tek noktayız.

biliyorum, bir gün sana sarıldığında kollarım, kalplerimiz öncesinde öyle sıkı sarılmış olacak ki vücudumun varlığı sana o kadar da gerçek gelmeyecek. *(22.57)*

İzmarit:

nasıl? *(22.59)*

İzmarit:

evet, tabii ki. *(22.59)*

Yazıyor...

İzmarit:

orada olacağım.

Yazıyor...

İzmarit:

inan ki bunu senden daha çok istiyorum.

artık... artık korkmuyorum, Kutay.

babama yetmedi sakladığım nefesler ama sana yetecek, biliyorum.

üstelik öyle inanıyorum ki sana, o nefeslere ihtiyacımız olmayacak kadar dolu yaşayacağız biz, biliyorum.

ben seni kaybetmeyeceğim. *(23.03)*

İzmarit:

iyi geceler, kibrit. *(23.05)*

BÖLÜM 34

İzmarit:

günaydın, sersem.

Kibrit:

Günaydın. Ben sersem değilim.

İzmarit:

çok heyecanlıyım.

Kibrit:

Neden?

İzmarit:

ne?

Kibrit:

Anlamadım, neden heyecanlısın?

İzmarit:

seni başıma dert diye mi verdiler?

kütüphanede buluşacağız ya bugün.

yüz yirmi sekizinci rafın iki tarafında.

birbirimizi görmeden. karşı karşıya.

Kibrit:

Ne? O bugün müydü?

Unutmuşum.

İzmarit kişisi okudu.

İzmarit çevrim dışı.

Yazıyor...

Kibrit:

Şaka yaptım.

Ben de heyecanlıyım.

İzmarit çevrim içi.

İzmarit:

ha ha, gülse birsel seni.

Kibrit:

Dilin mi uzadı senin?

İzmarit:

Kibrit:

Emoji kullanman çok utanç verici.

Birazdan çıkacağım evden.

İzmarit:

hiçbir şeyi de unutma.

böyle bir şey yapmamız ne kadar mantıklı, bilmiyorum.

Kibrit:

Düşünme.

Aramızdaki şey dünyanın çerçevelerine sığmıyor.

Sadece biz anlayabiliriz bunu.

Karşıma çıkacağın güne dek bekleyeceğim seni.

İzmarit:

az kaldı.

umarım sen derslerini düzelttiğinde ben de korkularımı yenmiş olurum.

Kibrit:

Yanındayım.

Yeneceğiz.

İzmarit:

iyi ki varsın. gerçekten.

Kibrit kişisi okudu.

Yazıyor...

Kibrit:

Orada görüşürüz.

BÖLÜM 35

İzmarit çevrim içi.

İzmarit:*

buradasın. parfümün yayılmış her yere. *(20.19)*

Kibrit çevrim içi.

Kibrit kişisi okudu.

Yazıyor...

İzmarit:

senin de kalbin yerinden çıkacakmış gibi vuruyor mu? çok yakınız. hiçbir zaman bu kadar yakın olmadık. *(20.20)*

*Bkz: Kibrit, sayfa 205.

İzmarit:

çok ıslandın mı? yağmur yağıyordu.
(20.21)

İzmarit:

neyse ki kütüphane sıcak, ısınırsın. ama kurulanma şansın olsa keşke, hasta olmasan.
(20.22)

İzmarit:

olsun.
(20.23)

İzmarit:

günün nasıl geçti? bugün göremedim sersem yürüyüşünü. seni özledim.
(20.24)

İzmarit:

az kaldı. belki haftaya bugün yan yana okuruz o kitabı. intihar dükkânı.
(20.25)

İzmarit:

şu an aramızda yalnızca tek bir rafın olduğuna inanamıyorum.

bize göre aynı karede değiliz ama yan yanayız.

birbirimize bakıyoruz. *(20.26)*

İzmarit:

hayır. *(20.27)*

İzmarit:

hayır. *(20.27)*

İzmarit:

bu. buradayım. *(20.28)*

İzmarit:

çok güzeller. kuruduklarında bir fotoğraf çerçevesinin arasına sıkıştırıp duvarıma asacağım her birini. teşekkür ederim. *(20.32)*

İzmarit:

beni tatlı bulman bazen çok utandırıcı. *(20.33)*

İzmarit:

senin için öyle olmam hoşuma gidiyor. *(20.34)*

İzmarit:

ne için? *(20.37)*

İzmarit:

ellerini uzat. *(20.38)*

Kibrit kişisi okudu.

Yazıyor...

İzmarit:

ellerini uzat bana, rafın arkasına.

başını raflara yasla, gözlerini kapat ve ellerini uzat.

ben öyle yapacağım. *(20.38)*

Kibrit kişisi okudu.
İzmarit çevrim dışı.

Kibrit çevrim dışı.

İzmarit çevrim içi.

İzmarit:

bir daha ıslanırsan hastalanacaksın.

şemsiyeyi al.

benim yanımda yağmurluğum var, merak etme.

gitmem gerekiyor. *(20.55)*

Kibrit çevrim içi.

Yazıyor...

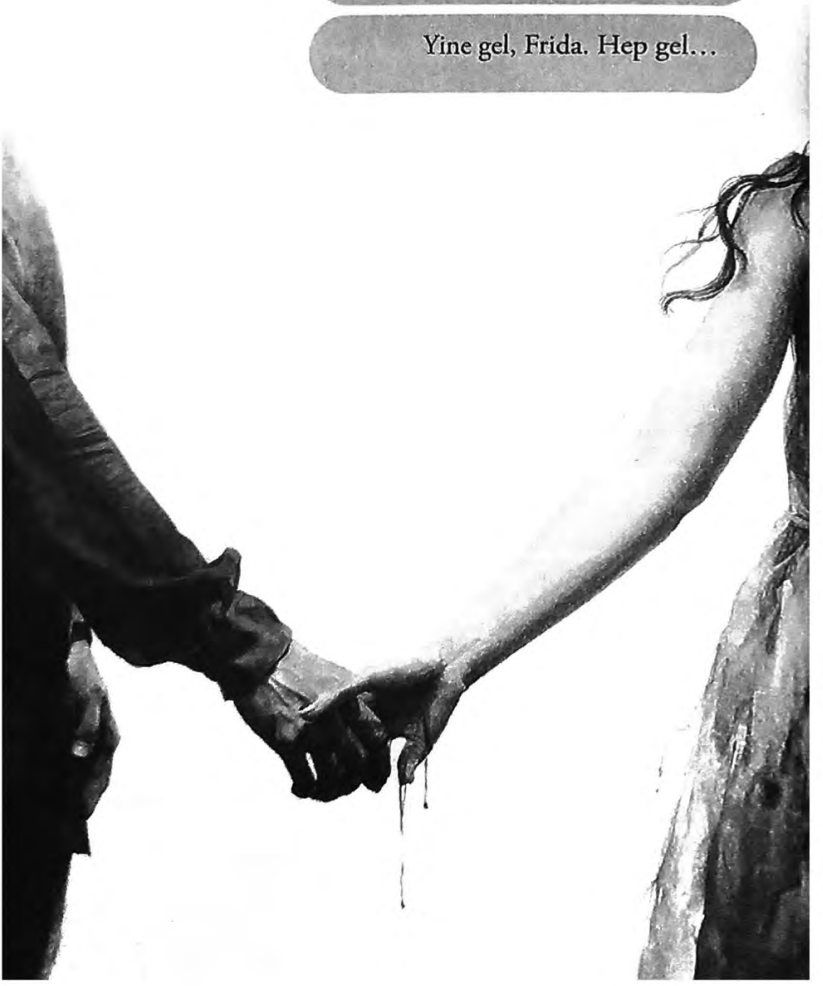
Kibrit:

Ellerini tuttum.

On dokuz yıldır hep üşüyormuşum meğer.

Git ama yine gel.

Yine gel, Frida. Hep gel...

BÖLÜM 36

Kibrit:*

Vardın mı eve? İyi misin?

İzmarit:

evdeyim. sen gidebildin mi?

Kibrit bir fotoğraf gönderdi.

Kibrit:

Şimdi geldim, uyuyacağız.

İzmarit:

çok tatlısınız.

*Bkz: Kibrit, sayfa 213.

Kibrit:

Sen de öyle.

Şemsiye için teşekkür ederim.

İzmarit:

ben de parfüm için.

Yazıyor...

İzmarit çevrim içi.

Yazıyor...

İzmarit çevrim içi.

Yazıyor...

Kibrit:

Bir problem mi var? Yazamadın.

İzmarit:

yarın gökyüzü yağmurlu. eğer istersen kadıköy'de, kaldırım kenarındaki kafelerden birinin brandasının altında, insanlar gelip geçerken önümüzden ve ağaç dalları vururken birbirine, yudumladığın sıcak kahvenin etrafına doladığın parmaklarının ısınmasının nasıl bir his olduğunu sana öğretebilirim.

yağmurlu bir günde... benimle göz göze gelir misin?

Kibrit:

Ne?

Ne diyorsun?

Tabii ki!

Soru mu bu?

Tabii ki isterim!

İzmarit:

artık böyle devam etmek istemiyorum.

korkularımın kendi kendine geçmesini bekledikçe kalbimi yaşatan şeyin peşinden gidemeyeceğim.

senden, hiçbir şeyden olmadığım kadar eminim.

sen hayatımın amacısın.

kendimden eminim.

seni, kendi varlığımı sevdiğimden bile daha çok seviyorum.

ve ellerini tutmak için ne aptal bir anlaşmanın son bulmasını ne de korkularımın geçmesini bekleyeceğim.

Kibrit:

Kütüphanede, o küçücük boşlukta ellerini tutarken hissettiğim bir şey vardı.

Sanki ellerini tuttukça içimde bir parametre yavaş yavaş doluyordu.

Her neyin ölçümüyse işte.

Her geçen saniye daha fazla.

Her an katlanarak artıyordu.

İzmarit:

yarın konuşalım mı bunları?

göz gözeyken.

sen filtre kahve, ben latte içerken...

Kibrit:

Kahveyi sütlü içenler kapatılsın.

İzmarit:

popüler sosyal medya ağzından nefret ederdin.

Kibrit:

Sana benzedim.

Ve bu hoşuma gidiyor.

Her neyse.

Kahveyi sütlü içen, saçları akşam kızılı, elleri ince ve yüzük takmayı seven, "İntihar Dükkânı" okumuş kızlar kapatılsın.

İzmarit:

nereye?

Kibrit:

Biliyor musun, hiç fark etmez.

İzmarit:

kızlar?

Kibrit:

Sen ve sen yani.

İzmarit:

susss.

Kibrit:

Ya kızım, ne bileyim ben.

Gördüm sağda solda işte.

Üstüne alın diye uyarlıyorum cümleyi.

Anla sen de.

İzmarit:

iyi.

yarın kapatırsın kollarının arasına.

Kibrit:

Ah... Rüya gibi.

Nerede yaşıyorsun?

İzmarit:

beşiktaş.

Kibrit:

Eğer istersen alabilirim seni.

Yorulma.

İzmarit:

vapurla geçeceğim.

Kibrit:

İskelede beklememi ister misin?

İzmarit:

hayır.

sen her zaman tek başına oturduğun o kaldırım kenarı kafesinin brandasının altında otururken yanına gelip karşına oturmak istiyorum. hep hayal ederdim.

Kibrit:

Peki. Nasıl istersen.

İzmarit:

iyi geceler, Kutay.

iyi ki varsın.

Kibrit:

Bu gözlerine bakarak dileyemediğim son iyi geceler.

İyi geceler.

İzmarit kişisi okudu.
Kibrit çevrim içi.
Yazıyor...

Kibrit:

İyi ki varsın.

BÖLÜM 37

Kibrit bir fotoğraf gönderdi.

Kibrit:*

Seni bekliyorum. Çok bekletme.

Lütfen.

İzmarit kişisi okudu.

Kibrit:

Hey, neredesin?

Geç kaldın.

Zaman geçmiyor.

*Bkz: Kibrit, sayfa 222.

Kahvem soğudu.

Her neyse. Birkaç bardak kahveden zarar gelmez.

(Kalp çarpıntısından öldü.)

Kedileri sevdim. Gel de beraber sevelim.

Okunmadı.

Kibrit bir fotoğraf gönderdi.

Kibrit:

Bana benziyor.

Huysuz. Elimi tırmaladı.

Ama en çok onu seveceğim.

(Yok, affetmem asla.)

Şu köşebaşını hızlı döner misin?

Okunmadı.

Kibrit:

Her şey yolunda mı?

İyi misin?

Seni merak ediyorum.

Lütfen bir cevap ver, İzmarit.

Neredesin?

Okunmadı.

Kibrit dört fotoğraf gönderdi.

Kibrit:

Bak seni beklerken çektim.

Çok güzel bir gün.

Okunmadı.

Kibrit:

Gelmedin...

Neden gelmedin, İzmarit?

Söz vermiştin. Söz vermiştik birbirimize.

Bana, benimle göz göze gelmenin nasıl bir his olduğunu öğretecektin.

Isınmak gibi, demiştin.

Yağmur yağıyor ve ben çok üşüyorum.

Gerçeksin, biliyorum.

Yalan değilsin.

Kandırmadın beni.

Kandırmadın, değil mi?

Neden gelmedin, Frida?

Cevap ver lütfen.

Endişeleniyorum senin için.

Anladım.

Her neyse.

BÖLÜM 38

-Kibrit:

İnkâr edeceğim tüm yaşananları. O beni bırakmış olamaz. O beni bırakmaz.

(27.11.23) – 02.34

126 56 2538

sosyalburrito:

İzmarit nerede? Neyi var? O seni bırakmaz. Bir açıklaması olmalı.

utkuinwonderland:

Herkes herkesi bırakır. Hiçbir aşk sürmez sonsuza dek.

saklanacakbiryer:

Bazen inkâr da bir işe yaramaz. Canın yana yana kabul edersin her şeyi. Sen etmesen de rüyaların ne eksikse onu getirir sana, etmek zorunda kalırsın.

dieforyou:

Rüyaların beni gösteriyor mu sana?

gulsegulmese:

Bir şey olmuş olmalı. O sensiz yapamaz. Bir açıklaması vardır mutlaka.

ihateeveryone:

Kendini kandırma. Bugünün geleceğini sen de biliyordun.

BÖLÜM 39

Kibrit:

Bu yaptığını kabullenemiyorum bir türlü içimde.

Bir gün önce yanımdaydın ama bir sabah uyandım, yoksun.

İyi misin, değil misin, bilmiyorum.

Mesajlarıma bakmıyorsun.

Seni özlüyorum.

Seni çok özlüyorum.

Ve bu öyle saçma ki...

Özür dilerim ama seni özlemem çok saçma.

Yapamıyorum.

Neden? Neden, İzmarit?

Neredesin şimdi?

Bir şey söyle bana, lütfen.

Eğer bu mesajları okuyorsan bir yerlerde...

Ve kütüphanede tuttuğum titreyen ellerin gerçekse...

Bana bir şey söyle.

Aklımı yitirmemem için bana bir şey de.

Gerçeklik algımı yitiriyorum.

Bazen aklımın içindeki bir hayal olup olmadığını sorguluyorum.

Ben mi yarattım seni diye düşünüyorum.

Hiç yok muydun, hiç olmadın mı diye endişe duyuyorum.

Kendimi kandırıyorum sonra.

Saatler sonra buluşacağım kişinin bir anda dünya üzerinden silinir gibi kaybolmasını kabullenemiyorum. Çok zor geliyor.

Belki önüme bakmalıyım. Belki kızmalıyım sana.

Belki kandırıldığımı düşünüp engellemeliyim seni her yerden.

Yapamıyorum...

Biliyorum. Bir yerlerdesin.

Sen de beni düşünüyorsun.

Sen, benim seni düşündüğümden daha çok düşünüyorsun beni.

Lütfen bu mesajı okuduğunda dön bana.

İyi olduğunu bileyim.

Seni bekliyorum, İzmarit.

Senden gelecek tek mesajı bekliyorum.

"Aşk... Delilik bana göre.
Deli olması lazım bir insanın bir
insanı sevmesi için.
Akıl kârı değil."

BÖLÜM 40

Arda:

Okula neden gelmedin, balım?

Yine uyuyakaldın, değil mi?

Cevap ver bana, ahlaksız herif!

Gördüğünü biliyorum.

Oradasın.

Saklanamazsın benden.

Peşindeyim.

Eğer oyun oynuyorsan bilgisayarına sızarım.

Cevap ver!

Okunmadı.

Arda çevrim dışı.

Arda çevrim içi.

Yazıyor...

Arda:

Doğa ablayı aradım. Evde değilmişsin.

Neredesin bu saatte, Kutay?

Okunmadı.

Arda kişisinden cevapsız arama.

Arda çevrim içi.

Kutay çevrim içi.

Arda:

Sonunda...

İyi misin? Neler oluyor?

Kutay:

Telefonum sessizdeydi.

İyiyim.

Sanırım.

Arda:

Konum at bana.

Kutay:

Deniz kenarındayım.

Arda:

Sarhoş musun?

Bu saatte dışarıda olmazsın sen.

Kutay:

Belki evet, belki hayır.

Arda:

Kutay, neyin var?

Kutay:

Hiçbir şey.

Hiçbir şeyim yok...

Sorun da bu zaten.

Bu sıçtığımın dünyasında bana ait hiçbir şey yok.

Arda:

Tamam... Anlaşıldı.

Ayrılma bir yere.

Geliyorum.

Kutay:

Arda, gelme.

Konum atmayacağım zaten, bulamazsın beni.

Arda:

Bul*'dan konumunu görebiliyorum.

Kutay:

Bir daha telefonumu eline alma.

Beğendiğim gönderilere de saçma sapan şeyler ekliyorsun.

*Cep telefonlarında bulunan, iki kullanıcının birbirlerinin lokasyonunu görmesini sağlayan uygulama.

Arda:

Konuşma.

Bir yere ayrılmadan bekle.

"Gül biraz.
Dileklerin utansın
gerçekleşmedikleri için."

BÖLÜM 41

+90 505...:

Kutay, selam.

Ben Sedef.

Bilge Hoca'nın ders çalıştırmanı rica ettiği kız.

Kutay:

Selam, Sedef.

Açıklamana gerek yoktu, hâlâ hatırlıyorum adını.

+90 505..., Sedef olarak kaydedildi.

Sedef:

Bir program çıkaralım diye yazdım.

Hangi günler müsaitsin?

Saat kaç aralığında?

Ayrıca Bilge Hoca, sana konuları tekrar edebilmen için böyle bir ricada bulundu fakat ben pek iyi değilim matematikte.

Eğer seni yavaşlatacak olursam söyle lütfen.

Kutay:

İyi yapmışsın, çıkaralım.

Pazartesi, çarşamba ve cumartesi günleri 17.00 – 19.00 saatleri arasında boşluğum var. Senin için uygun mu?

Problem değil.

Bir faydam dokunur umarım.

Sedef:

Pazartesi ve cumartesi uygun.

İki gün yeterli bence.

Kutay:

Tamam.

Sedef:

Köpeğin mi var?

Profil fotoğrafında gördüm de.

Kutay:

Evet, Husky.

Sedef:

Adı ne?

Kutay:

Münavir.

Sedef:

İlk defa duydum, tuhaf bir isim ama tatlı.

Kutay:

Öyledir.

Sedef:

Benim de bir Golden'ım var.

Sedef bir fotoğraf gönderdi.

Sedef:

Şuna bak.

Kutay:

Çok tatlıymış.

Tüyleri çok parlak.

Sedef:

Yemiyorum, yediriyorum. En iyi mamayı alıyorum.

Damak zevkine önem veren bir prenses.

Kutay:

Münavir de öyle. Çok nazlı.

Sedef:

Barınakta büyümek zorunda kaldığı için pek nazlı değil benimki ne yazık ki.

Yavaş yavaş alışıyor.

Kutay:

Evet, psikolojilerini çok etkiliyor. Keşke her birini kurtarabilsek barınaklardan.

Ama senin sevginle zamanla iyileşecektir. Merak etme.

Sedef:

Umarım.

Neyse, tutmayayım seni.

Belki cumartesi dersten sonra köpeklerimizi gezdirebiliriz.

Petek'in o vakitlerde park saati oluyor.

Ne dersin?

Kutay:

Olabilir ama söz vermeyeyim.

Münavir biraz huysuzdur.

Sedef:

Tanışırlar. Severler bence birbirlerini.

Kutay:

Münavir kıskanç biraz ama umarım diyelim. :)

Sedef:

İyi geceler o hâlde.

Kutay:

Pazartesi soru bankan ve not defterini unutma.

Ders kayıtlarını izleyerek ilerleyeceğiz.

Sedef:

Tamam.

Kutay:

İyi geceler.

BÖLÜM 42

Sedef:

Petek, Münavir'i çok sevdi.

Kutay:

Münavir de sanırım.

Ama pek emin değilim.

Sedef:

Gerçekten huysuz bir birey.

Kutay:

Paylaşamıyor beni.

Tek bir kişiden kıskanmazdı sadece.

Sedef:

Kim?

Kutay:

Önemli değil.

Sedef:

Teşekkür ederim kabul ettiğin için yoksa Petek'i bugün çıkaramayacaktım.

Kutay:

Ne demek.

Münavir'e de iyi geldi. Mışıl mışıl uyuyor.

Sedef:

Harika.

Bugün yürüyüş yaparken konuştuğumuz konu hakkında bir şey sorabilir miyim?

Kutay:

Ne olduğuna bağlı.

Sedef:

Bana saçlarımı ne zaman kestirdiğimi sordun.

Kutay:

Evet. Merak ettim uzun saçlı hâlini.

Çoğunlukla ya bere ya da bandana takıyorsun.

Şu anki kısa saçlarından memnun olmadığını düşündüm.

Sedef:

Haklısın.

Uzun saçlı hâlimi özlüyorum.

Kutay:

Ne soracaktın?

Sedef:

Daha önceden tanışıyor muyuz biz?

Kutay:

Anlamadım.

Sedef:

Bugün hep sanki bir şeyleri hatırlamaya çalışıyormuş gibi baktın yüzüme.

Bir tanıdık olup olmadığımı çözmeye çalışıyormuş gibi.

İlk tanıştığımızda da yüzüğümü sormuştun.

Kutay:

Bilmem, fark etmedim.

Rahatsız olduysan özür dilerim.

Sedef:

Hayır, olmadım.

Merak ettim sadece.

Kutay:

Reenkarnelerimiz tanışıyor olabilir, başka türlü olacağını zannetmiyorum. :)

Sedef:

Ön yargılarım için özür dilerim.

Sandığım kadar ukala ve kaba değilmişsin.

Kutay:

Problem değil.

Alışık olduğum bir mevzu.

Sedef:

Ne bileyim...

Geçen sene arkadaşıma çarpıp gitmiştin bir özür bile dilemeden.

Elleri ve dizleri soyulmuştu. Sinirlenmiştim.

Kutay:

Hatırlamıyorum bile...

Umarım canı çok yanmamıştır.

Sedef:

Biraz yandı.

Ama hakkında, benim aksime hiç kötü düşünmedi.

Daha ılımlı biri bana nazaran.

Kutay:

Arkadaşın sinirlenmezken senin sinirlenmen...

Sedef:

Çok seviyorum çünkü.

Dünya tatlısı bir insandır.

Kutay:

Şanslısın o hâlde.

Bu, matematiği iyi olan arkadaşın mı?

Sedef:

Evet.

Kutay:

Benden daha mı iyi?

Sedef:

Cevabıma göre beni öğrencilikten menedecek misin?

Kutay:

Evet.

Sedef:

Yine de ona ihanet edemem.

Daha iyiydi...

Kutay:

Hatırlat.

Haftaya sana 500 soru yazayım.

Sedef:

Bilge Hoca'ya söylerim.

Kutay:

Sence ne kadar umurumda olur?

Sedef:

Sanırım yanılmamışım ya...

Kutay:

Hangi konuda?

Sedef:

Ön yargılarım.

Kutay:

700.

Sedef:

Bir anda 200 soru artıramazsın.

Karaborsa derler buna.

Kutay:

Keyfim ne isterse onu yaparım.

Seni ancak bu kadar sorunun ilerletebileceğini düşünüyorum ders koçun olarak.

750.

Sedef:

Çözeceğimi düşünmen çok tatlı.

Kutay:

Şimdiden başlasan iyi edersin.

Tek tek sayacağım.

Sedef:

Selektör yapmayınız lütfen.

İlerleyiniz.

Kutay:

Aldım plakanı.

Sedef:

Maganda mısınız, beyefendi?

Kutay:

Sayılır.

Sedef:

Levyemi çıkarayım bari.

Kutay:

Bilge Hoca'nın, uykularını kaçıran iki öğrencisini yan yana getirince çalışacaklarını düşünmesi çok masum değil mi?

Sedef:

Kıyamam.

Ne yazık ki...

Neyse, şanımız yürüsün.

Kutay:

Ha ha.

Olur, yürüsün.

Sedef:

Randomın iğrençmiş.

Kutay:

Biliyorum.

Bunu söyleyen ilk kişi değilsin.

Sedef:

Tahmin edebiliyorum.

Kutay:

Kaçtım ben.

Pazartesi görüşürüz.

Sedef:

Görüşürüz.

Uzun saçlı hâlimi göstereceğim sana.

Kutay:

Anlaştık. :)

Belki böylece soru indirimi yaparım.

"Biz, dünyadaki tüm doğruların
ötesindeyiz. Sen ve ben,
tüm doğruların kesişmediği
tek noktayız."

BÖLÜM 43

Arda:

Selam, canım.

Kutay:

Ne var, Arda?

Arda:

Ben senin en yakın arkadaşınım, yavşak herif.

Bana böyle davranamazsın.

Kutay:

"Selam, canım" diye girmenden bir boklar olduğunu sezdim.

Arda:

Nasılsın, diyecektim.

Kutay:

Devam et.

Arda:

Ne yapıyorsun?

Kutay:

Devam et.

Arda:

Bugün beni özledin mi?

Kutay:

Yaklaştın.

Devam et.

Arda:

Sedef'le ne zaman ders çalışacaksınız?

Kutay:

Ha, şöyle.

Arda:

Ya, madem en başından beri tahmin ediyorsun ne soracağımı, direkt söylesen de beni yormasan ya.

Kutay:

Kıvranman hoşuma gidiyor.

Arda:

Hım... Seni çılgın şey.

Kutay:

Arda:

Utanma, kız.

Kutay:

Utanmadım.

Arda:

Elinle yüzünü kapatmışsın.

Kutay:

Sabır ver, demek istemiştim.

Arda:

Ya...

Bana kavuşmak için sabır dilemen ne tatlı.

Kelimelerine dikkat et.

Yerim seni.

Kutay:

Yoruldum.

Arda:

Performansını düşük buldum.

Daha başlamamıştık hâlbuki.

Ertan Koç'a söyleyeyim de kondisyon artırıcı antrenman yaptırsın sana.

Kutay:

Ne diyorsun?

Arda:

Turnuvalar başlamadan yani.

Yorulduysan hemen mesajlaşmaktan...

O manada.

Kutay:

Sen yordun beni.

Beynim yoruldu.

Arda:

Ya, canım benim.

Bu kadar düşünme beni.

Harap olursun.

Kutay:

Seninle arkadaş olduğum o günün sabahını...

Küçücük çocuktum, bilemedim.

Arda:

Yalvarıyordun ama peşimde.

Şimdi böyle mi olduk, Kutay Harmanlı?

Vay anam, vay!

Kutay:

Daha spor sonrası günlük fotoğrafımı atmamıştım.

Yanlış yerde verdin tepkiyi.

Arda:

İhtiyaç duyuyorum işte.

Bünye otomatik olarak veriyor.

Yolla acil.

Kutay:

Spora gitmedim henüz.

Arda:

Ben de çıkacağım birazdan.

Canlı canlı görürüm. 😏

Gül yüzünü.

Kutay:

Sporda beni rahat bırakman için söylüyorum.

Pazartesi saat 17.00'de okulun en üst katındaki kütüphanede olacağız Sedef'le. İstiyorsan gel.

Arda:

Oh...

Bir an hiç söylemeyeceğini ve öğrenmek için seni öpmek zorunda kalacağımı düşündüm.

Kutay:

On saniye sonra mesajlarına bakmamaya başlayacağım.

Acil bir şey varsa söyle.

Arda:

Yazıklar olsun sana.

Kutay çevrim dışı.

Arda:

Sana verdiğim emeklere yazık.

Allah'ım, keşke şu çocuğa harcadığım mesaiyi cilt bakım rutinime ayırsaydım.

Parlardım.

Yine bebek gibiyim de...

"Kutay kullanmak sağlığa zararlıdır" ibaresi talep ediyorum.

BÖLÜM 44

İzmarit:*

Kutay.

nasılsın?

Okunmadı.

İzmarit iki mesajı sildi.

İzmarit:

kütüphanede masumiyet müzesi'nin olduğu rafa senin için bir şey bıraktım. alabilir misin?

Kibrit çevrim içi.

Kibrit kişisi okudu.

Yazıyor...

*Bkz: Kibrit, sayfa 257.

Kibrit çevrim içi.
Yazıyor...

Kibrit:

Bakıyorum.

İzmarit kişisi okudu.

Yazıyor...

İzmarit:

özür dilerim.

sana yaşattığım her şey için özür dilerim.

bu işkenceye bir son vermem gerekiyordu.

Kibrit kişisi okudu.
Yazıyor...

İzmarit:

özür dilerim. binlerce defa özür dilerim.

şimdi senden aldıklarımı sana verme vakti, sevgilim.

İki yüz doksan dört sigara izmariti... keşke hikâyemizi böyle kirletmeseydi.

ben atamadım, yapamadım. sen yapabilirsin belki.

Kibrit çevrim dışı.
Kibrit çevrim içi.
Yazıyor...

Kibrit:

Gidiyor musun?

İzmarit:

gidiyorum.

Kibrit:

Hiç gelmedin ki.

Neden, Frida? Neden gidiyorsun? Neden yapıyorsun bunu bize? Gitmesen olmaz mı? Kalsan olmaz mı?

İzmarit:

yapamam, Kutay.

ellerini tutamam ben senin.

Kibrit kişisi okudu.
Yazıyor...

İzmarit:

gözlerine bakamam. yanında olamam.

seninle hayaller kuramam.

sen dünyayı dolaşmak istiyorsun, ben seninle dolaşamam.

bir sahaf açmak istiyorsun ama ben yapamam.

Kibrit:

Neden? Bana bir cevap borçlusun. En azından bunu hak ediyorum. Bana neden olamayacağımızı söyle.

Eğer ellerimden tutarsan, eğer yanımda olursan, omzun omzuma değerken her şeyi aşabiliriz. Her şey seninleyken kolaylaşır.

Ben anlamıyorum. Anlayamıyorum.

Sen geldin hayatıma. Sen girdin. Bekle, dedin. Bekledim. Sonra bir gün ansızın gittin. Ben sana sarılmayı beklerken yokluğuna sarıldım.

Bunu bana neden yapıyorsun?

İzmarit:

özür dilerim. böyle olsun istemezdim. hiçbir zaman sana zarar vermek istemedim. seninle geçirdiğim her gün, benim bu dünyadaki en güzel günümdü.

ben sandım ki yapabilirim ama yapamadım. başaramadım yine.

Kibrit:

Ben başarırdım ve bu bize yeterdi belki. Ama sen denemedin bile.

İzmarit:

biz birbirimiz için yaratılmış insanlar değiliz, Kutay.

Kibrit:

Bunu söylemek için çok geç kaldın.

Kibrit çevrim dışı.

İzmarit kişisi okudu.

İzmarit:

o ne demek?

lütfen beni de kendini de daha fazla üzme.

kırılmanı istemiyorum. kırılmak istemiyorum.

Kibrit çevrim içi.

Kibrit kişisi okudu.

Yazıyor...

Kibrit:

Senden son bir şey isteyeceğim. Yapar mısın benim için?

İzmarit:

yaparım.

Kibrit:

Seni konferans salonunda bekliyorum. Sahnedeyim. İçeri gir, alt kattaki üçüncü sıranın tam ortasında dur. Beni göreceksin. Sırtım sana dönük olacak.

Kimse olmayacak, merak etme. Kimse görmeyecek seni.

Ben de görmeyeceğim. Hep istediğin gibi...

İzmarit:

birazdan oradayım ama lütfen işleri bizim için daha da zorlaştırma.

lütfen. benim de son isteğim bu senden.

Kibrit:

Gel, İzmarit.

Ben verdiğim sözleri tutarım.

Senin aksine.

"Aynı gökyüzünün altında olduğumuz
müddetçe umut var. Umut, hep var.
Zira sen, umutların en güzelisin.
Bak, bulutlarda ne yazıyor, sevgilim.
Senin bırakıp gittiğin gökyüzünde yine
senin adın var."

BÖLÜM 45

İzmarit:*

hey, buradayım.

(13.34)

İzmarit:

tam istediğin yerdeyim. ama sandığından daha imkânsızız hâlâ.

(13.36)

İzmarit:

korkuyorum.

çok korkuyorum, Kutay.

*Bkz: Kibrit, sayfa 262.

benim yaşadığım hikâyenin sonu mutlu bitmiyor. seni de bu hikâyenin içine hapsedemem. *(13.39)*

İzmarit:

sen mutlu olabilirsin, Kutay.

sen çok mutlu olabilirsin. *(13.40)*

İzmarit:

seviyorum.

çok seviyorum seni, Kutay. *(13.41)*

İzmarit:

yapma, lütfen.

yapamam ben, sen de bunu yapma. *(13.41)*

İzmarit:

anlamıyorsun.

anlamanı da beklemiyorum.

eğer benden nefret etmek hayatını daha yaşanılabilir kılacaksa nefret et benden.

ben seni her zaman güzel anacağım.

tüm yaşamım boyunca adını anacağım.

üzülmeni istemiyorum.

ağlama. ben ağlıyorum.

ikimizin yerine de ağlıyorum.

sadece bunu ne sana ne de kendime yapabilirim.

bitmesi gerekiyor.

özür dilerim.

(13.45)

Kibrit kişisi okudu.

Kibrit çevrim dışı.

İzmarit çevrim dışı.
İzmarit çevrim içi.
Yazıyor...

İzmarit:

yapay zekân seni her zaman çok özleyecek.

başka bir evrende birlikte yaşlanabilmeyi dileyeceğim her zaman.

bir tek seni sevdim, bir tek seni çok sevdim.

seni öyle sevdim ki ne sevgimi ölçebildim ne acısını tartabildim.

her şey başkaydı, bambaşka.

hiçbir şeye benzemiyordun sen ve ben emeklemeyi öğrenen bir çocuk gibi yara bere içinde bıraktım kendimi. *(13.50)*

Kibrit kişisi okudu.

İzmarit:

sana gülümsemeyi bekleyeceğim her zaman. *(13.53)*

İzmarit:

gitmem gerekiyor artık ikimiz için de. *(13.55)*

İzmarit çevrim dışı.

Kibrit çevrim dışı.

BÖLÜM 46

Sedef:

Kutay, iyi misin?

Okuldan çıkarken gördüm seni.

Bir hışımla çıkıyordun.

Endişeliydin.

Bir problem mi var?

İyi misin?

Arda'ya sormak istemiyorum belki özel bir şeydir diye.

Sedef kişisinden cevapsız arama.

Kutay:

Hayır, ders çalışacağız.

Aklım ancak öyle dağılıyor.

Sedef:

Nasıl istersen.

Evde misin?

Kutay kişisi okudu.

Kutay bir fotoğraf gönderdi.

Kutay:

Deniz kenarı.

Sakinleşebildiğim tek yer.

Yalnız olmadığımı hissettiriyor bana.

Sanki birileri bir yerde beni izliyor.

Yanımda.

Sedef:

Eğer istersen sana eşlik edebilirim.

Kutay:

Gerek yok.

Sedef:

Arda gelsin bari, söyleyeyim.

Bu saatte dışarıda olman bana hiç rahat hissettirmeyecek.

Kutay:

Şu an Arda'yı kaldırabilecek hâlde değilim.

Kalbini kırmak istemiyorum.

Sedef kişisi okudu.

Sedef çevrim dışı.
Sedef çevrim içi.
Sedef bir fotoğraf gönderdi.
Yazıyor...

Sedef:

Hazırlandık biz.

Geliyoruz.

Konum atar mısın?

Kutay:

Sedef, gerçekten gerek yok.

Sedef:

Gerek olmasaydı yalnız olmadığını hissetmek istemezdin.

Belki aradığın benim varlığım değil...

Ama olsun. En azından yan yanayken daha güvende oluruz.

Petek, sakinleşmek için birebirdir.

Kutay:

Çok tatlı.

Sedef:

Ayakkabılarımı giyene kadar konumunu göndermiş ol.

Kutay:

Teşekkürler.

Ancak konuşmak istemiyorum. Bil.

Sedef:

Susarız.

Kutay:

Konum.

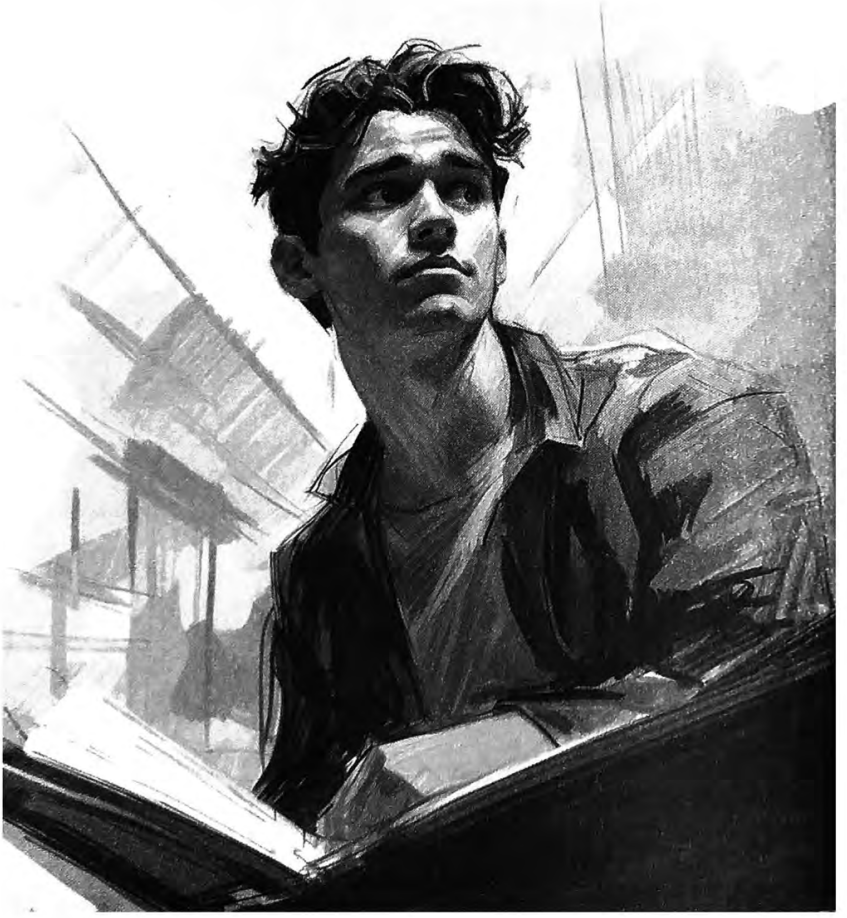
Sedef:

On beş dakikaya oradayım.

Kutay:

Dikkat et.

"Şu buzul kalbim... Sevginin nasıl bir şey olduğunu bilmeyen soğuk kalbim, onun avuçlarının arasında eriyip yok oldu."

BÖLÜM 47

Frida:

Sina, iyi geceler.

Nasılsın?

Sina:

Şimdi gördüm mesajını.

Biraz geç oldu.

Kusura bakma.

İyiyim, sen?

Frida:

Problem değil.

Telefona çok sık bakmadığını biliyorum.

İyiyim ben de.

Sina:

Bir şey mi oldu? Her şey yolunda mı?

Frida:

Yolunda, merak etme.

Sina:

Neden yazdın?

Yazabilirsin tabii.

Ama her zaman yazmıyorsun.

Frida:

Annem uyudu biraz önce.

Pek uykum yok. İlaç aldım ama etki etmedi.

Gelmek ister misin?

Sevdiğin kurabiyelerden var. Papatya çayı da yaparım senin için.

Sina:

Gergin bir insan olduğum için miydi bu?

Frida:

Hayır, seviyorsun diye.

Sina:

Teşekkür ederim.

Battaniyemi getirmemi ister misin?

Omuzlarımıza atarız pencerenin önünde.

Frida:

Mavi olan mı?

Olur! Çok güzeldi.

Ne zaman bana veriyorsun?

Sina:

Hiçbir zaman.

O benim çocukluk battaniyem.

Frida:

Ama içine ikimiz de sığabiliyoruz.

Sina:

Bu, sana vereceğim anlamına gelmiyor.

Frida:

Üzüldüm.

Sina:

Benimle beraberken kullanabilirsin.

Frida:

Çok üşürsem bana verecek misin?

Sina:

Ah, hayır, Frida...

O battaniyeyi sana vermem, ihtimal bile değil.

Sus artık.

Frida:

Kalbimi parçalara ayırdın ama sen bilirsin.

Sina:

Bu bilimsel açıdan mümkün bir şey değil.

Frida:

Üzüntüden aort damarım tıkandı, desem anlayacak mısın?

Sina:

Tuhafsın.

Aort damarı üzüntüden tıkanmaz.

"Üzüldüm" demen yeterliydi.

Frida:

Üzüldüm.

Sina:

Umurumda değil.

Yalan söylediğini biliyorum.

Frida:

Kendimi üçüncü kattan aşağı atayım da göt.

Sina:

Sakın böyle bir şey yapma.

Frida:

Atıyorum.

Sina:

Bunu ciddiye almam gerekirdi.

Ama konu sen olunca alamıyorum.

Frida:

Aşağılandım.

Sina:

Hayır, insanlarda yarattığın izlenim bu.

Frida:

Daha çok aşağılandım.

Sina:

Her neyse...

Frida:

Haydi, hemen gel.

Mumlarımı yaktım.

Sina:

Lütfen odayı hanımeli kokutma.

Alerjim var.

Frida:

Ah, pekâlâ...

Sina:

Annem sana şapka örüyor.

Sürpriz olacağını söyledi ama hoşuna gidip gitmeyeceğini bana sordu.

Bilmiyorum.

Kırmızı şapka sever misin?

Frida:

Ne?

Benim için şapka mı örüyor?

Sina:

Evet.

Frida:

Ya, Göksel abla...

Sina:

Cevap verecek misin?

Anneme bir cevap vermem gerekiyor.

Yoksa beni, arkadaşımı tanımadığım için azarlayacak.

Frida:

Bildiğimi söyleme.

Severim.

Sina:

Yalan söyleyemem.

Frida:

Ölmezsin.

Sina:

Niye öleyim ki? Anlamadım.

Frida:

Mecazi bir söylem bu.

Sina:

Anladım.

Not edeyim. Bakacağım.

Frida:

Çayı demledim.

Sina:

Annem sana söylediğim için bana kızdı.

Frida:

Haklı.

Sina:

Yalan mı söylemeliydim? Doğruyu söyledim. Kızması da anlamsız.

Şapka sürpriz de olmayabilirdi. Kış ayındayız. Isınmaya ihtiyacımız var.

Frida:

İnsanlar, birini mutlu etmek için sürpriz yaparlar, Sina.

Beklenmedik her şey insanı şaşırtır ve ani bir mutluluk yükler bünyeye.

Kendini değerli hissettirir.

Karşı tarafın da sevgisini gösterme biçimidir.

Sina:

Bilmiyorum.

Hiç kimseye sürpriz yapmadım daha önce.

Bana da sürpriz yapan olmadı. sanırım.

Frida:

Ya...

Haydi, gel.

Odamı havalandırdım, hanımeli kokmuyor.

Sina:

Pencereden bak. Bahçedeyim.

Frida:

Sitenin ortasında mavi battaniyeye sarılı 1.75 boyunda bir hayalet dolaşıyor.

Komik ve ürkütücü.

Sina:

Üşüdüm.

Kapıyı açar mısın?

Frida:

'Lütfen kapıyı açar mısınız, efendim?' demelisin.

Sina:

Anlamadım.

Frida:

Seni hiç güldüremiyorum.

Sina:

Tuhaf bir espri algın var. Rahatsız edici oluyor bazen.

Frida:

Üç kat ineceğim. Bekle azıcık.

Yetiştim, yetiştim.

Sina:

Tamam. Bunları yazmak yerine daha hızlı olabilirdin.

Frida:

Kapıyı açıyorum, daha fazla konuşma.

Seni eve almam.

Sina:

İncindim.

"İnsanın kendini ait hissettiği yer cennetidir, derler, bir tanem. Benim cennetim sendin. Ben bu dünyada bir tek sana aittim. Bir tek sana ait hissettim. Ait hissetmemek bir cezaydı benim için. Sense bana özgürlüğümü verdin. Beni karanlık, izbe bir kafesin içinden alıp göğüs kafesine gizledin. Ben seninle tüm ihtimallerin en güzeliydim."

BÖLÜM 48

-İzmarit:

bugün, hiç ışık girmeyen bir odada istediğim her şeyi yapabilecek gücüm olsaydı neler yapardım, diye düşündüm. hayallerimi düşündüm.

yaşamak istiyorum. kalp atışlarımı hızlandıran uzun araba yolculukları yapmak, ufukta güneşin battığı yabancı şehirlere gitmek, ayçiçeği tarlalarından geçmek istiyorum. gün boyunca dünyadaki en güzel makarna çeşitlerini denemek, her gün sabah koşusuna çıkmak, en sevdiğim şarkıyı sanki daha önce hiç dinlememişim gibi en baştan keşfetmek istiyorum. bahçeme çiçekler ekmek, bir radyo programına konuk olmak, kendim ve sevdiklerim için takılar tasarlamak, her gün hiç bilmediğim sokaklarda yürümek istiyorum. belirli aralıkla sıvası dökülen ve baştan boyadığım bir balkona sahip olmak, alt katımda yalnız yaşayan altmışlarındaki komşum ile günlük sohbetler etmek istiyorum. sevdiğim insana yemekler yapmak, başarılı olmak, bir şeylere hayranlık duymak ve tanımadığım insanlarla alelade bir anda merhabalaşmak istiyorum. bir gece bir nehirde yüzmek istiyorum, çırılçıplak yüzmek... hayatımın sonuna kadar

okuyacağım muhteşem bir kitapla karşılaşmak, aklımı bulandıran düşüncelerim kadar karışık bir tablo yapmak, sade ve az eşyalı küçücük bir evde oturmak istiyorum. tüm korkularımı yenmek, dalış yapmak, bir dağ evinde bir hafta sonu geçirmek, kaçtığım her şeyle yüzleşmek istiyorum. dünyaya bir iz bırakmak, bir çocuk doğurmak, âşık olduğum insanla yaşlanmak istiyorum. gökkuşağının sonuna gitmek, kuzey ışıklarını görmek, dünyanın bir ucunda mektup arkadaşına sahip olmak ve deniz kenarında uyumak istiyorum. tenimin kırıştığını görmek, seksen yaşımda kendim için doğum günü pastası yapmak, insanların beni dinlemesini sağlamak istiyorum. görmekten kaçtığım bir şeyi dövme yaptırmak, birine gitmesinden korkmadan sıkıca sarılarak uyumak, ellerin büyüsünü insanlara anlatmak, sokağa atılmış bir koltuk takımını yenileyerek kullanmak ve sevilmek istiyorum.

henüz ölmeden yaşamak istiyorum.

(03.01.24)

BÖLÜM 49

Sedef:*

Bebeğim, nasılsın? Uzun zamandır sesin çıkmıyor. Okula da gelmiyorsun.

Bir sorun yoktur umarım. Seni çok merak ediyorum.

Frida:

İyiyim. Sen nasılsın?

Bir sorun yok, merak etme. Bir süre okula gelemeyeceğim, ailevi meseleler var, boş ver.

Sedef:

Konuşmak ister misin? Dinlerim.

Frida:

Hayır, teşekkür ederim.

*Bkz: Kibrit, sayfa 273.

Sedef:

Şimdi yeri zamanı mı, bilmiyorum ama bana karşı da değiştiğini hissediyorum. Eskisi gibi değiliz sanki. Seni kıracak bir şey mi yaptım?

Frida:

Hayır, bir sorun yok, merak etme.

Kendimi iyi hissetmiyorum bir süredir, sana yansıdıysa özür dilerim.

Umarım düzeleceğim.

Sedef:

Sevindim. Seni çok seviyorum. Aramızın bozulmasına katlanamazdım.

Frida:

Ben de.

Sedef:

Sana bir şey söyleyeceğim. Yüz yüze anlatmayı tercih ederdim ama dayanamayacağım sanırım.

Frida:

Aa, nedir? Merak ettim. Anlat hemen.

Sedef:

Hani geçen dönem sana çarpan bir çocuk vardı basketbol takımından. Dengesizin teki, ukala diye bahsediyordum.

Kutay.

Frida kişisi okudu.

Yazıyor...

Sedef:

Sanırım biraz ön yargılı davranmışım. Tatlı çocukmuş aslında. Bir tık soğuk biri gerçekten ama bazen çok küçük nüanslar var, insanın gözüne takılıyor. İnceliklerine bakıyor. Arkadaşı Arda'yla da tanıştım. O da çok komik bir çocuk, çok eğleniyorum yanındayken ama Kutay daha farklı bir karaktere sahip. Değişik.

Bazen o gösterdiği yanının aksine bambaşka bir insan olduğunu düşünüyorum.

Tanısan ne demek istediğimi anlarsın.

Frida:

Sedef, sana bir şey söylemem gerekiyor.

Sedef kişisi okudu.

Sedef çevrim içi.

Yazıyor...

Frida:

Kutay ve ben...

Gönderilmedi.

Frida bu mesajı sildi.

Yazıyor...

Frida:

Kutay ve ben birlikteyiz birkaç aydır. Birlikteydik.

Sedef:

Ne?

Anlamadım.

Şaka mı yapıyorsun?

Frida:

Hayır.

Sedef:

Ciddisin sen.

Frida:

Evet. Kutay'la birlikteydik bir dönem. Birlikte gibiydik.

Sedef:

Anlamıyorum.

Bana neden daha önce bundan bahsetmedin?

Tanıştığınızdan bile bahsetmedin.

Frida:

Nasıl anlatabilirim, bilmiyorum.

Her şey çok karmaşık.

Sedef:

Bunu bana neden söylemedin, Frida?

Frida:

Söyleyemedim.

Söyleyemezdim.

Sedef:

Bilmek istiyorum.

Frida:

Sana her şeyi anlatacağım.

Tüm gerçekleri.

Sadece bil ki seni üzmek istemedim.

Tek başıma her şeyin üstesinden gelebileceğimi zannettim ama elime yüzüme bulaştırdım.

Sedef:

Neler oluyor, anlayamıyorum.

Seni bu kadar yıkan şey ne?

Frida:

Hiçbir şey düşündüğün gibi kolay olmadı, Sedef.

İnan ki sana söyleyemediğim için çok üzgünüm ama canım çok yanıyor.

Omuzlarımdaki yük belimi eğriltiyor.

Sedef:

Tamam, anlat lütfen.

Kendimi kötü hissediyorum.

Frida:

Görüntülü konuşabilir miyiz?

Sedef kişisi okudu.

Frida:

Bunu sana nasıl söyleyebilirim, bilmiyorum.

Ama yüz yüze olmamız daha iyi hissettirecek.

Sedef çevrim dışı.
Sedef çevrim içi.
Yazıyor...

Sedef:

Peki.

On dakikaya aramaya çalışacağım.

Ama bil ki sana çok kızgınım.

Frida:

Haklısın...

Bekliyorum.

Sedef çevrim içi.

Yazıyor...

Sedef:

Arıyorum.

Görüntülü Arama Başlatıldı.

Görüntülü Arama Sonlandırıldı.

Sedef çevrim içi.

Yazıyor...

Sedef:

Gecenin bu saatinde yanına gelip sabaha kadar sana sarılmak istiyorum ama bana kendimi öyle yabancı hissettirdin ki sana sarılmamı ister misin, onu bile bilmiyorum.

Frida:

İsterdim, Sedef.

Çok isterdim.

Sedef:

Sana çok kırgınım ama senin kırgınlığını düşündükçe canım acıyor.

Yarın geleceğim.

Üzülme, olur mu?

Ben yanındayım.

Frida:

İyi ki varsın.

Belki yüzüme bir daha bakmazsın diye düşünmüştüm.

Sedef:

Benimle paylaşamadığın için çok tuhaf hissediyorum.

Sana paylaşamayacağın kadar mesafeli mi hissettirdim?

Bende miydi sorun?

Frida:

Hayır tabii ki.

Bilmiyorum neden paylaşamadığımı.

İçimde bir sır olarak kaldı her şey.

Sedef:

Çok yorgun gözüküyordun.

Dinlen. Yarın konuşacağız her şeyi.

Frida:

Seni seviyorum.

Sedef:

Ben de.

İyi geceler.

Frida:

İyi geceler.

BÖLÜM 50

Kutay:

Selam.

Bu haftaki ders için soru bankasını getirmen yeterli.

Sedef:

Selam, Kutay.

Bu hafta derse gelemeyeceğim.

Kutay:

Neden?

Sedef:

Hafta sonu ailemle şehir dışına çıkmam gerekiyor.

Kutay:

Tamam, pazartesi yapacağımız ders için getirirsin.

Sedef:

Pazartesi okula gelmeyeceğim muhtemelen.

Yorgun olurum. Dinlenmek istiyorum.

Kutay:

Peki.

Her şey yolunda mı?

Sedef:

Yolunda.

Hiçbir şey yok.

Kutay:

Pekâlâ.

Öyle diyorsan.

Sonra görüşürüz.

Kutay:

Gülten abla seni merak etmiş.

Kaç zamandır uğramıyor, dedi.

Bugün müsaitsen okul çıkışında gidelim mi?

Mutlu olur.

Sedef:

Petek'in veteriner randevusu var.

Ona gitmem gerekiyor.

Kutay:

Anladım.

İstersen randevudan sonra buluşup gidebiliriz.

Gülten abla akşam 22.00'ye kadar açık tutuyor kafeyi.

Sedef:

Biraz yorgunum. Ben yarın sabah uğrarım Gülten ablanın yanına.

Teşekkür ederim yine de.

Kutay:

Tamam.

Sedef:

Bu hafta ders yapacak mıyız?

Kutay:

Yapmayalım mı?

Sedef.

Yapalım ama Süreyya'da.

Kutay:

Fark etmez.

Sedef:

Saati biraz erkene alsak olur mu?

Akşam bir işim var da.

Kutay:

15.00 uygun mu?

Sedef:

Uygun.

Bu arada Arda'yı da çağırdım.

Onu da özlemiştim.

Kutay:

İyi yapmışsın ama Arda varken gülmekten dersten verim alamadığını söylemiştin.

Benim için problem değil.

Sedef:

Yok, eğlenceli geçiyor.

Ona da bir kahve sözüm vardı zaten.

Kutay:

Tamam.

Sedef:

Orada görüşürüz.

Kutay:

Görüşürüz.

Kutay:

Sedef, müsait misin?

Sedef:

Evet. Kitap okuyordum.

Kutay:

Hızlı ve kısa bir soru soracağım.

Sedef:

Tamam, sor.

Kutay:

Seni rahatsız edecek bir hareketim mi oldu?

Sedef:

Anlamadım, neden?

Hayır, olmadı.

Kutay:

O zaman neden tuhaf davranıyorsun?

Sedef:

Tuhaf?

Kutay:

Benden kaçıyor gibisin.

Sedef:

Senden neden kaçayım? Saçmalama.

Kutay:

Bilmem. Değiştin birdenbire.

Soğuk yapıyorsun.

Ders biter bitmez kalkıp gidiyorsun.

Yüzüme bile bakmıyorsun.

Sedef:

Özel bir sebebi yok.

Kötü hissettirdiysem özür dilerim.

Kutay:

Kötü hissettirdin.

Daha doğrusu kötü değil, suçlu.

Sedef:

Öyle davrandığımın farkında değildim.

Bu sıralar biraz gerginim.

Sana yansımış olmalı.

Kutay:

Öyle diyorsan.

Peki. İnanmış gibi yaparım.

Sedef:

-mış gibi yapmanı gerektirecek bir durum yok.

Öyle. Ki zaten sen de pek normal sayılmazsın.

Kutay:

Anlamadım.

Sedef:

Fazla hırçınsın bu sıralar herkese karşı.

Hiçbir şeye ve hiç kimseye tahammülün kalmamış gibi.

Çok sık kavga etmeye başladın okulda.

Kutay:

İyiyim. Değişen bir şey yok.

Her zaman böyleydim.

Sedef:

Bana pek öyle gelmedi.

Sanki hayattan hıncını çıkarmaya çalışıyor gibisin.

Bir şeyin öcünü alıyorsun.

Kutay:

Psikolojik analiz seansın bittiyse uyuyacağım.

Sedef:

Canını yaktığına göre doğru olmalı.

Kutay:

Canımı yakmadı.

Canın kolay yanıyor olmalı ki benim canımı da kolay yakabileceğini düşündün.

Sedef:

Canını yakmak istemedim.

Gördüğümü söyledim.

Kutay:

Her neyse.

Sedef:

İyi geceler.

Kutay kişisi okudu.

Kutay çevrim dışı.

BÖLÜM 51

Kibrit kendisine bir mesaj gönderdi.

Kibrit:

İçimdeki özlem duygusunu bir türlü bastıramıyorum.

Onunla sabahlara kadar hiç kimsenin bilmediği sırlarımdan konuşmayı çok özledim.

Onunla hayattan konuşmayı çok özledim.

Uyuyakalana kadar hiç anlamadığım bir dilde, hiç anlamadığım esprilerle eğlenmeyi çok özledim.

Benim için dinlediği şarkıları dinlemeyi çok özledim.

Sevdiğim filmleri onunla tekrar tekrar izlemeyi çok özledim.

İzlediğimiz filmlere verdiği tatlı tepkilerini çok özledim.

Kendini anlatış şeklini, o şaraneliğini, hayatı romantize ederek beni karamsarlığımdan kurtarma çabalarını çok özledim.

Benimle susmasını, benimle konuşmasını çok özledim.

Hayatıma tuttuğu ışığı çok özledim.

Ona dair ve ona rağmen ne varsa çok özledim...

Onu çok özledim.

Bu sevgiyle ne yapacağımı bilmiyorum.

Avuçlarıma bırakıp gittiği bu puslu anılarla ne yapacağımı bilmiyorum.

Hiçbir şey net değil gibi ama aslında her şey çok net.

Buharlı bir camın ardında yüzü...

Onu görüyorum ama aynı zamanda onu hiç tanımıyorum.

Elimi atsam cama, bir gülücük çizsem...

Parmak uçlarımda biriken damlalar gözyaşına dönüşecek.

Kıracak, belki ağlatacak onu.

O, buharlı camın ardında puslu bir anı.

Buna rağmen hayatımda köşeleri kalbime en sert batan tek şey.

En keskin, en acımasız, en belirgin...

Önceden yalnızca bana hissettirdiklerini özlerdim.

Önceden yalnızca bana hayal ettirdiklerini düşünürdüm.

Ama artık bir şey var...

Onu merak ediyorum.

Şimdi nerede? Ne yapıyor?

Mutlu mu? Gülümsüyor mu?

Ağlıyor mu ya da? Üzüyor mu bu hayat onu?

Özlüyor mu beni? Benim onu özlediğim gibi arıyor mu varlığımı?

Yokluğum acıtıyor mu canını?

Benimle kurduğu hayalleri bir başkasıyla mı yaşayacak?

Nasıl katlanıyor bensizliğe? Ben katlanamıyorum onun olmadığı hiçbir yere.

Peki, İzmarit;

Rüyalarında da mı görmüyorsun beni?

Ben rüyalarımın bile ana kahramanını hayalin yaptım.

Kan ter içinde uyanıyorum uykularımdan.

Rüyamda varlığının yaktığı bedenimi, uyandığımda yokluğun üşütüyor.

Aklımda tek bir soru...

Dönüp duruyor öyle.

Ve buna rağmen kızamıyorum sana.

Yine de...

Bana bunu neden yaptın?

Bana bunu neden yaşattın?

BÖLÜM 52

-Kibrit:

Hayatımda ilk kez birisi bana,
"Kendine çok dikkat et," dedi.
Anlamış onun kalbini taşıdığımı herhâlde.
Rastgele, yürürken aklına geleyim.
Sızlasın için.
Zaman sen olmayınca geçmiyor.
Sen olunca da yetmiyor.
Üşüyorsan söyle, seni bir kat daha seveyim.
Bak! Papatya mevsimi geldi.
Mevsimlerden papatyayı severim, sonra seni.
Sonra yine seni...
Ve hep seni...

Kim istemez mutlu olmayı ama mutsuzluğa da var mısın?

Çık gel bir kez daha.

Çık gel bir kez daha, beni bozguna uğrat.

Ben güzel değil miyim?

Neden kuş koymuyorlar yoluma?

Ben sana kızsam, kendime küserim...

...

Bazen sadece yorgun oluyor insan.

Ne küs ne yalnız ne de âşık...

Ama sen yine de gitme.

Gidersen peşinden gelmem ama kalırsan bu masalın sonunu birlikte öğreniriz.

Meğer ne çok canı yanarmış insanın, baktığı yerde göremeyince görmek istediğini.

Bir gün aklına gelecek olursam bana şiir ısmarla.

...

Uzun zamandır piyanonun başına oturup bir şeyler çalmıyor, bir şiir okumuyordum. Uykumda yanımda birini aradım, bulamadım, uyku tutmadı. Hiç bulamıyorum doğrusu.

Her neyse.

Bazen şiirler insanın içine yürümesi gibi. Ben yürüdüm bu gece. Ardımda hiç ayak izi bırakmadım.

(01.02.24)

139 477 3840

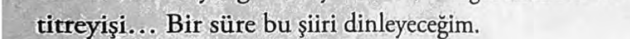
sosyalburrito:
Piyanoya böylesine hâkim olman müthiş.

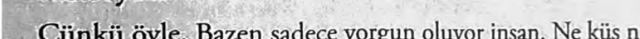
utkuinwonderland:
Şiir seven erkekten olmaz gibiydi ama....

saklanacakbiryer:
Bazen sadece yorgun oluyor insan, dediğin anda sesinin titreyişi... Bir süre bu şiiri dinleyeceğim.

dieforyou:
Çünkü öyle. Bazen sadece yorgun oluyor insan. Ne küs ne yalnız ne de âşık...

gulsegulmese:
İzmarit'in senden sonra hiç toparlanamaması... Neden imkânsız bu kadar? Neden?

ihateeveryone:
Oturup iki blog hesabının aşkını takip etmeniz inanılmaz.

"Bir gün buralardan gitmek istersem... Öyle aniden. Hiçbir sebep yokken. Bir deniz kenarı kasabasına veya bir başka şehrin tam ortasına. Ve sana gel, gidelim, dersem o gün, uzatırsam ellerimi... Tutar mısın? Gelir misin benimle? Başımı çevirdiğimde yan koltuğumda olur musun her zaman? O perdeyi asmama yardım eder misin pencereme? Duvarlarımı süsler misin gülüşünle? Hiç düşünmeden gelir misin benimle?"

BÖLÜM 53

-İzmarit:
tüm ihtimallerin öldüğü yerdeyim.
(01.02.24)

89 2932

Yeni Mesaj

İzmarit bu yazısını yorumlara kapattı.

Yeni Mesaj

Kibrit bu yazıyı alıntıladı!

-Kibrit:
Tüm ihtimallerle aynı mezarın içindeyim.

sosyalburrito:
Suçlu olan zamandır belki de sadece.

ukuinwonderland:
Biz iletişim özürlüsü iki geri zekâlıyız ve birbirimizi mahvettik.

saklanacakbiryer:
Gün geliyor, seni kahkahalarla güldüren insan gözyaşlarının sebebi olabiliyor. Üstelik bunu hiç acımadan yapıyor.

dieforyou:
Belki o da hiç gülmüyordur.

saklanacakbiryer:
Tüh, çok üzüldüm.

gulsegulmese:
Helak etti bu aşk beni. Bir mutlu sona kavuşamadık. Öpüşseniz her şey geçecek aslında.

ihateeveryone:
Bir an önce tanışıp birbirinize hayatı dar edin. Böyle uzaktan olmuyor.

Yeni Mesaj

İzmarit bu yazısını sildi.

BÖLÜM 54

Kutay:

Arda, selam.

Nasılsın?

Okunmadı.

Arda çevrim dışı.

Kutay:

Aramalarıma dönmüyorsun, en azından mesajlarıma bak. Lütfen.

Arda:

Efendim?

Kutay:

Konuşabilir miyiz?

Bu akşam Süreyya'da.

Arda:

Sedef'le Beşiktaş'ta olacağız.

Kadıköy'e gelemem.

Kutay:

Tamam, ben gelebilirim.

Arda:

Özel bir buluşma.

Gelmesen daha iyi.

Kutay:

Arda, lütfen kaçma benden.

Sana kendimi açıklamama izin ver.

Arda:

Ben senin çocukluk arkadaşınım, Kutay.

Ve sen bana saldırdın, herkesin içinde yumruk attın.

Ben de sana vurabilirdim ama senin aksine arkadaşım olduğunun hâlâ farkındaydım.

Kutay:

Kendimde değildim.

İyi değilim, Arda.

Hiç iyi değilim.

Arda:

Bir tek senin problemlerin yok, Kutay.

Ama sanki bir tek senin problemlerin varmış gibi davranıyoruz.

Her zaman yanında olmaya çalıştım ama sen beni dinlemiyorsun bile.

Gerçek olup olmadığını bile bilmediğin biri için kendini böyle canavarlaştırmana değiyor mu?

Kutay:

O gerçek.

Ben canavar değilim.

Arda:

Sana iyi gelmiyor.

Her kimse... Gerçek veya değil.

Sana iyi gelmiyor.

Eskiden yalnız kendine zarar verirdin, şimdi etrafına sıçradı kinin, öfken.

Kutay:

Bana iyi gelmeyen o değil, yokluğu.

O kendime zarar vermeme engel oluyordu.

Arda:

Gitti ve tekrar karanlığa gömüldün, öyle mi?

Hiçbir zaman gelmedi ki Kutay.

Aklının içinde bir persona yaratmışsın.

Ona âşık olduğunu düşünüyorsun.

Kutay:

Anlamıyorsun. Anlamanı da beklemiyorum.

Senin için birinin ellerini tutmak bir şey ifade etmeyebilir ama benim için ediyor. Ben buna inanıyorum.

Arda:

Elini tuttuğum kişinin kim olduğunu biliyorum ben, Kutay.

Kutay:

Beni böyle vurma.

Arda:

Neyse. Hissettiklerine karışmayı bırakalı çok oldu.

Konuşacak bir şey yok.

Sana kızgın değilim, kırgınım.

Zor olan da bu zaten.

Kızgın olsam belki affedebilirim seni.

Ama kırgınlığım geçmiyor.

Kutay:

Uyku uyuyamıyorum, Arda.

Değil sana vurmak...

Elimi kaldırdığım an için bile çok pişmanım.

Öyle bir andı ki gözüm hiçbir şey görmüyordu.

Bana ne oluyor, bilmiyorum.

Neden böyle hissediyorum, bilmiyorum.

Neden böyle davranıyorum, bilmiyorum.

Gitgide anneme benziyorum.

Anneme benzemek istemiyorum.

Arda:

İyi olacaksın, biliyorum.

Ama bir süre uzak kalmamız en iyisi.

İkimiz için de en doğru olan bu.

Kutay:

Beni yalnız bırakma.

Arda:

Bana vurdun, Kutay.

Kırgınlığımın geçmesi için zamana ihtiyacım var.

Tek niyetim seni korumaktı.

Bana saldırmanı sağlamak değil.

Kutay:

Sinirlerime hâkim olamadım.

Bir açıklaması olamaz bunun ama önüme çıkan her şeyi kendime doğrultulmuş bir silah olarak görüyorum.

Arda:

Seni durdurmasaydım okuldan atılacaktın.

Son senen, sadece birkaç ayın kaldı ve sen tüm hayatını mahvediyorsun.

Ben, sana yalnızca kendim için kırgın değilim ki...

Sen benim canımı yakıyorsun.

Kendini ise yok ediyorsun.

Kutay:

Anladım.

Kutay çevrim içi.
Yazıyor...

Kutay:

Belki de benim uzak kalmam gerekiyordur her şeyden.

Herkesin iyiliği için.

Arda:

Gülten abla gelmediğin için çok üzgündü.

Ben gelemesem de sen gidebilirsin.

Kutay:

Tamam, ararım.

Arda:

Gitmem gerek.

Sedef bekliyor.

Görüşürüz.

Kutay:

Görüşürüz, Arda.

Arda kişisi okudu.

Arda çevrim dışı.

"Bir kalp ağrısı
senin adın.
Bana yaşadığımı hatırlatan
ya da öldüğümü fısıldayan."

BÖLÜM 55

-Kibrit:

İnsanın, sevdiği her şeyi elleriyle mahvetmesi ne ac mış... Ne elimdekini koruyabiliyorum ne de gelenle benimle kalmalarını sağlayabiliyorum. Sanki sava yıkılmış, kırık dökük, harabe bir şehrim. Bir zaman çok kalabalıkmışım da şimdi herkes yaşamak için b den kaçıyormuş gibi... Kimse benimle kalmadı ama kalarında tüm kahkahalarını bırakıp öyle gittiler.

(04.02.23)

273 38 3843

sosyalburrito:

Savaşlardan daha güçlüdür aşk, derler. Öyle.

utkuinwonderland:

Aç bir "Ah Geceler" dert tasa kalmaz. Oyna. Devam.

saklanacakbiryer:

Bazen bir insanın ağzından çıkan kelimeler, bir bıçaktan çok daha keskin olabiliyor.

dieforyou:

Bir bakış da öyle. Bir yere son defa baktığını bilmek. Birine son defa baktığını bilmek.

gulsegulmese: Ya hazreti kim varsa yetişsin lütfen. Kahroluyoruz, yardım edin.

ihateeveryone:

Sekiz seans terapiyle halledilmeyecek hiçbir şey yokken erkekler...

BÖLÜM 56

Kutay:

Sedef, iyi geceler.

Uyumadıysan konuşabilir miyiz?

Sedef:

Selam, uyumadım.

Konuşabiliriz.

Konu ne diye sormuyorum, tahmin ediyorum.

Kutay:

Arda...

Nasıl?

Sedef:

Sana çok kırgın.

Kutay:

Biliyorum.

Düzeltmek için ne yapabilirim, bilmiyorum.

Sedef:

Düzeltilemeyecek bir şey yok ortada, üzülme.

Sadece hazmedemiyor.

Ona vurman bir yana, senin bu hâle gelmen onu çok üzüyor.

Seni böyle görmemek için uzak durmak istiyor.

Kutay:

Ona vurduğum için kendimden nefret ediyorum.

Arda benim her şeyim, Sedef.

Bu dünya üzerinde ondan daha değerli kimse yok benim için.

Nasıl böyle bir şey yapabildim, bilmiyorum.

Sedef:

Kutay, seni anlıyorum.

İnan, çok iyi anlıyorum ama bu anlayışımı Arda'yla paylaşamıyorum.

Şu an o noktada değil çünkü.

Sana ne diyebilirim, bilmiyorum.

Ancak içinde bulunduğun şey her neyse...

Hangi hisle mücadele ediyorsan...

Vazgeç.

Bunun bir sonu yok. Olmayacak da.

Keşke elimden bir şey gelse senin için ama gelmiyor.

Kutay:

Yalnızlaşıyorum.

Hiçbir zaman çok kalabalık değildim.

Ama Arda benim her şeyimdi.

Küçük kardeşim, dostum, oyun arkadaşım, ailem...

Eksik olan her ne varsa Arda tamamlıyordu.

Şimdi kimsesiz hissediyorum.

Sedef:

Düzelecek, merak etme.

Şu an Arda'yı düşünme.

Ben onun yanındayım.

Lütfen sen kendinle ilgilen.

Kendine iyi gelecek şeyler yap.

Kutay:

Bana bu saatten sonra ne iyi gelebilir, bilmiyorum.

Sanki bir kürekle kendimin dibini kazıyorum.

Tükendim.

Bazen kendime kızıyorum, acımı hafife alıyorum ki hafiflesin.

Geçmeyen hiçbir şey yok, diyorum.

Ne acılar var, seninki ne ki, diyorum.

Alaya alıyorum kendimi ama olmuyor.

İçimdeki umut kırıklığıyla mücadele edemiyorum.

Sedef:

Ben seni anlıyorum.

Ve bu yalan değil.

Tüm kalbimle seni anlıyorum.

Eğer konuşmak istersen her zaman buradayım.

Ama Arda bir süre kendi içinde bu olayı hazmetmeli.

Onun için de kolay değil, inan.

Zamanla her şey düzelecek.

Kutay:

Canı çok yanıyor mu hâlâ?

Sedef:

İndi şişliği, morluğu da geçiyor.

Endişelenme.

Kutay:

Özür dilerim.

Sedef:

Üzülme.

İyi olacaksınız.

Siz kardeşsiniz.

Kutay:

Umarım.

Umarım, Sedef.

Aksine dayanamam.

Sedef:

Kendine dikkat et.

Lütfen hislerinin seni zehirlemesine izin verme.

Bu hisler...

Her kime aitse.

O da böyle isterdi eminim ki.

Onu düşün.

Kutay kişisi okudu.

Kutay çevrim dışı.

Sedef çevrim dışı.

Adına bir şeyler söyleyebilecek kadar yutkunamadım acını, sevgilim. Bir gün yapabilirsem bunu, yine bir kitabın ilk ya da son sayfasında buluşacağız. Senin deyiminle bağırmak isterken susacağız.

Sevgilim... Bu satırlar senin için. Odamın duvarlarına astığım not kâğıtlarından fazla kalbimde kapladığın yerin. Benim tüm cümlelerim, sana rağmen hâlâ sana dair.

-Kibrit.

BÖLÜM 57

"Sevgili günlük,

Acı içinde ruhum.

Her yerde onu arıyorum. Keşke yanımda olsa, diyorum. Güne onun için iyi dileklerle başlıyor, rüyasında dahi mutlu olmasını umarak veda ediyorum. Hâlâ onu hayatının güzelleşmesi için dua ediyorum. Kendi ellerimle bozduğum o düzenin yerine oturması için yalvarıyorum Tanrı'ya. Savaşıyorum. Direniyorum. O, onun için savaşabilecek kadar güçlü olmadığını düşünüyor ama korktuğum şey, hiçbir zaman savaşmak olmadı. O savaş ona zarar verirse dayanamam, ölürüm zira. Korkum, hiçbir zaman ölmek de olmadı ama ben ölürsem eğer, onu bir daha göremeyecek miyim?

Ölenler unutur mu yaşayanların yüzünü? Ben onun gözlerini unutmak istemiyorum.

Yoksun bir his türedi içimde. Büyüdü, beni tüm var oluşların en acı dolu olanına hapsetti.

Karşısına çıkıp gözlerine bakarak öleceğimi nasıl söyleyebilirdim ki? Nasıl yapabilirdim bunu?

Sevgilim, ben ölüyorum, diyebilir mi insan hiç sevdiğine?

Gözlerindeki kırgınlık canımı almaz mıydı o an? Dayanabilir miydim bu acıya? Beynimin içinde günden güne büyüyen tümöre onu ne kadar sevdiğimi anlatsam acır mıydı bana? Bırakır mıydı yakamı? Vazgeçer miydi bana uğramaktan? Yaşayabilir miydim?

Sonsuza dek yaşamak değil ki isteğim, sadece yaşlanmak istiyorum ben.

Henüz ölmek için çok gencim. Göz altlarımda bir çizgi bile oluşmadı.

Kalbim yeterince büyümedi.

Sevgili günlük...

Düşüncelerimle nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum. Eskiden bir hayalperesttim ancak hayallerim kalbimden sökülüp alındı.

Bir hayalperestin elinden hayallerini alırsan geriye neyi kalır ki?

Hissediyorum.

Kalbim ölüyor.

Önce yaşayan bir ölüye dönüşeceğim, sonra beni ait olduğum yerden almak isteyecekler. Gitmek istemeyeceğim ama gitmek zorunda kalacağım.

BÖLÜM 58

İzmarit:*

hey... burada mısın?

Kibrit çevrim içi.

Kibrit kişisi okudu.

Yazıyor...

Kibrit:

Hey... Ben hep buradayım, giden sensin.

İzmarit:

nasılsın?

* Kibrit, sayfa 313.

Kibrit:

Bunu gerçekten merak etmiyorsun.

İzmarit:

ediyorum, hep edeceğim.

Kibrit:

İyi değilim. Bunu sen de biliyorsun.

İzmarit:

özür dilerim.

Kibrit:

Dileme. Ben seni de savunuyorum kendime.

Eğer onu çaresiz bırakan bir şey olmasaydı ellerimi tutardı, diyorum ve bu yüzden hâlâ seni çok seviyorum.

İzmarit:

çok çaresizim ama sana bunu yaşattığım için hiç affetmeyeceğim kendimi.

özür dilerim. hiçbir zaman amacım, hayatını berbat etmek olmadı. ben sana iyi gelen şey olmalıydım, seni yerle bir eden şey değil.

Kibrit:

Sen bana çok iyi geliyordun İzmarit. Ama öyle acı ki... Adını bile bilmiyorum. Biri sorsa âşık olduğumu söylemeye utanıyorum çünkü kime âşık olduğumu bilmiyorum. Ruhum sancılar içinde kıvranıyor.

Uğruna savaşmaya değmeyecek biri miydim? Niye savaşmadın benim için?

İzmarit:

insanın muhtaçken evine dönememesi ne demek, biliyor musun?

çok üşüyorum ve biraz olsun ısınabilmek için sana ihtiyacım var ancak bana evimin yıkıldığını, dönmemem gerektiğini söylemişler gibi hissediyorum.

Kibrit:

Hayatımda kimseye, sana duyduğum kadar hayranlık duymadım.

Bunu nasıl başardın, bilmiyorum ama sen benim için tüm imkânsızlıklara rağmen yaratılan küçük bir umut tomurcuğuydun. Onun ihtimaliydin.

Ne olduysa bir anda oldu. Bir sabah uyandığımda kalbimdeydin.

Kendime bile açıklayamadım çünkü bunu dünya üzerinde yaşayan başka biri var mıdır, emin bile değilim.

Aşk mı bu, diye soruyorum kendime. Aşk, diyorum. Ellerini tuttum ben senin, bu dünya üzerindeki hiçbir insan, umudunun ellerinden somut olarak tutmamıştır. Ben tuttum.

İzmarit:

umudunu çaldım senden. beni affetmeni dileyemem ama bil ki çaldığım tek şey, senin umudun değildi. ben kendimden de çaldım.

bu, ölüm gibi bir şeydi.

senden gitmek ölümün ta kendisiydi, sevgilim.

kendi sonuma yürüdüm senden uzaklaştığım her adımda.

Kibrit:

Eğer gerçekten sevdiysen beni, bir gün her nerede olursan ol ansızın düşeceğim yüreğine. Çıkmak isteyeceksin kapıdan, gelmek isteyeceksin. Ayakların bir benim evimin yolunu bilecek, bir beni ezberinde tutacak. Ellerimi tutmak, gözlerime bakmak tek arzun olacak.

O gün geldiğinde ikimizden birinin nefesi yetmezse şayet buna, ikimiz de pişmanlıkla kavrulacağız. Cehennem ateşi dahi daha soğuk olacak.

Okuduğum bir kitapta ölümün bir son olmadığı yazıyordu.

Zira sevgililerden birinin ölümü, diğerinin cenazesi anlamına gelirmiş.

Her nerede olursan ol... Kalbin kimin yanında atarsa atsın.

Eğer bir gün ölürsen bil ki yalnız gömülmeyeceksin, sevgilim.

İzmarit:

deneyeceğim. yalnız senin için, beni kollarımdan tutup sana gelmemi engelleyen ne varsa her birini yok etmek için savaşacağım.

bir gün istediğin gibi karşına çıkmak, başımı omzuma yatırarak saçlarım savrulurken sana gülümsemek için yapacağım bunu.

eğer başarabilirsem bil ki seni bulacağım.

her nerede olursan ol... seni bulacağım.

Kibrit:

Seni bekleyeceğim.

Ömrümün son gününde bile güneş batana dek senin yolunu gözleyeceğim.

İzmarit:

bana bir söz vermeni istiyorum.

hayatına devam edeceksin, Kutay. gelsem de gelmesem de hayatına devam edeceksin. ben ikimiz için bu dünyanın sınırlarında hiç yaşanmamış bir mutlu son yazacağım ama bunu yaparken sen o mutlu sonu düşlemeyeceksin. kendin için çabalayacaksın.

o güzel gülüşünü kimse için, hele ki benim gibi biri için soldurmayacaksın.

Kibrit:

Benim dudaklarım senden başka hiçbir şey için kıvrılmaz yukarı.

Bana gelmeni bekleyeceğim, güzelim.

"Geri dön... Bana geri dön."

İzmarit:

"geri döneceğim, seni bulacağım, seni seveceğim, seninle evleneceğim ve utanmadan yaşayacağım."*

*Birlikte izledikleri *Atonement* adlı filme göndermede bulunuyorlar. (e.n.)

Kibrit:

O gece beni umutsuz olmakla suçladın. Savaşımı kaybettiğimi düşündüğüm için yargıladın. Kendine hiç yaşanmamış olanından bir mutlu son yazacağından bahsettin. Şimdi umutsuz olan sensin, senden bize ait bir hikâye dilenense ben.

Yap bunu, Frida.

Hiç yaşanmamış olanından bir son yaz bizim için.

İzmarit:

zihnimdeki gerçeklikle yaşıyorum, bir hayalperest değilim artık.

Kibrit:

Biliyorum. Benim gerçekliğimde kaybolmuyorsun.

Olsun.

İzmarit:

mutlu uyu, sevgilim.

ne olursun, mutlu uyu...

ben uyuyamıyorum.

"O güzel yüzünde gülüşünü gördüğümde
göğüs kafesimin orta yerinde bir güneş
doğduğunu ve içimi ısıttığını bilmiyordu.
Bilse her daim böyle, öfkeli ve hayattan öç
almak istercesine dikenli durur muydu?"

BÖLÜM 59

Sina:

Frida...

İyi misin?

Frida:

İyiyim.

Sina:

Yalan söylediğini biliyorum.

Kendini yormana gerek yok.

Frida:

Yalan söylemiyorum, merak etme.

Sina:

O hâlde bir yabancı olduğum için bana doğruyu söylemiyorsun.

Frida:

Sina böyle bir cümle kurmazdı.

Sina:

Yapay zekâmdan yardım aldım.

Frida:

Neyse ki dürüstsün.

Sina:

Seni merak ediyorum, Frida.

Bana doğruyu söyle, lütfen.

Frida:

Sana doğruyu söylersem daha iyi olmayacağım.

Sina:

Ben olacağım.

Ve eğer ben daha iyi olursam sana daha iyi hissettirebilirim.

Ama canının yandığını düşündükçe çok çaresiz hissediyorum.

Frida:

Hissetme. Canım yanmıyor.

Üzgünüm biraz.

Dünya da üzgün bence ama dönmeye devam ediyor.

Sina:

Aklımı karıştırmak için mecazi cümleler kurma.

Dünya üzülebilen bir şey değil.

Frida:

Öyle. Kalbi kırık olmasaydı bizim de kalbimizi kırmazdı.

Sina:

Senin kalbini dünya kırmadı. Kutay kırdı.

Frida:

Bazen keşke bu kadar açık sözlü olmasaydın, diyorum içimden...

Sina:

Gerçeği söylüyorum.

O kötü biri.

Frida:

Sana onu savunmayacağım.

Senin hikâyende öyle. Canını yaktı.

Sina:

Senin de canını yaktı.

Frida:

Ben de onunkini yaktım.

Sina:

Sitede dolaşmak ister misin?

Frida:

Çok yorgunum, Sina.

Adım atabilecek gücüm yok.

Sina:

Evin önündeki kaldırımda oturalım?

Frida:

Hava biraz soğuk sanki.

Sina:

Verandada oturalım o hâlde? Şömineyi yakarım senin için.

Frida:

Ateş yakmaktan hiç hoşlanmıyorsun.

Sina:

Olsun. Denerim senin için.

Frida:

Çok tatlısın ama bu gece fanusumdan dışarı çıkmasam daha iyi olur.

Sina:

Seni koruyamadığım için özür dilerim, Frida.

O kadar güçlü biri değilim.

Frida:

Nefretinin sana sıçramasına izin verdiğim için ben özür dilerim.

Canın yanıyor mu hâlâ?

Sina:

Hayır, geçti.

Senin?

Frida:

Geçti.

Sina:

Umutla "geçti" demeni beklediğim için öyle dedin.

Çok kibarsın.

Frida:

İyi ol istedim.

Sina:

Sen iyi ol...

Frida:

Olacağım.

Ama önce ellerimle yıktığım hayatı toplamam gerek.

Hiçbir şey olmamış gibi devam edemem.

Sina:

Ne yapacaksın?

Frida:

Uzun zamandır yapmam gerekeni...

Bize acı veren şeyin kaynağını yok edeceğim.

Sina:

Onun, sizin bu dünyadaki korunaklı alanınız olduğunu söylüyordun.

Frida:

Benim öyleydi. Ben ona aittim.

Ama o Kutay'a batan bir diken gibi.

Onu yok etmeliyim ki Kutay yaşayabilsin...

Sina:

Bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim.

Frida:

Ben de.

Ama yapacağım.

Benim bu dünyaya ait hissetmeme gerek kalmadı.

Ancak Kutay, bu hayattan nefret etmemeli.

Sina:

Sen de bu dünyaya aitsin, Frida.

Böyle konuşma.

Frida:

Bilmiyorum, Sina.

Etrafıma bakıyorum. Odama...

Hiçbir şey benim değil sanki. Ben buradan değilim gibi...

Mutlu etmiyor, ait hissettirmiyor, sıcacık yapmıyor yüreğimi.

Sina kişisi okudu.

Sina çevrim dışı.

Sina çevrim içi.

Sina:

Kapının önüne senin için mavi battaniyemi bıraktım.

Bu gece sana eşlik edebilir eğer gülümseyeceksen.

Sıkı sıkı sarıl.

Frida:

Mavi battaniye mi?

Teşekkür ederim...

Sanırım bu dünyada şu an en çok bu mutlu edebilirdi beni.

Sina:

Bu biraz iyi hissettirdi.

Frida:

Seni çok seviyorum, Sina.

Sina kişisi okudu.

Yazıyor...

Sina:

Bu biraz tuhaf hissettirdi.

Frida:

Eğer konuşmayacağına söz vereceksen...

Her neyse.

Konuşmayacağını biliyorum.

Yanlış kişiye kurdum bu cümleyi.

Sina:

Bir an kaşlarım çatıldı.

Frida:

Gördüm, soğukta bekliyorsun.

Bahçe kapımızın yanındaki sarmaşıkların arkasındasın.

Sina:

Gözükmediğimi zannediyordum.

Frida:

Gelsene.

Sina:

Yalnız kalmak istediğini söyledin.

Frida:

Mavi battaniyen olmadan uyuyamadığını biliyorum.

Buna rağmen bana verdin...

Sina:

Pek uykum yok bu gece.

Frida:

Uyku saatlerinin hiç şaşmadığını da biliyorum, Sina.

Sina:

Her şeyi biliyorsun.

Frida:

Gel, haydi.

Beraber uyuyalım bu gece.

Sina:

Öncesinde bitki çayı içer miyiz peki?

Frida:

Papatya hariç evet, içeriz.

Sina:

Peki.

Üşüdüm. Kapıyı açar mısın?

Frida:

Sana sarılmama izin vereceksen evet, açarım.

Sina:

Bu arkadaşlık, kendimden çok ödün veriyor.

Frida:

Lütfen.

Sina:

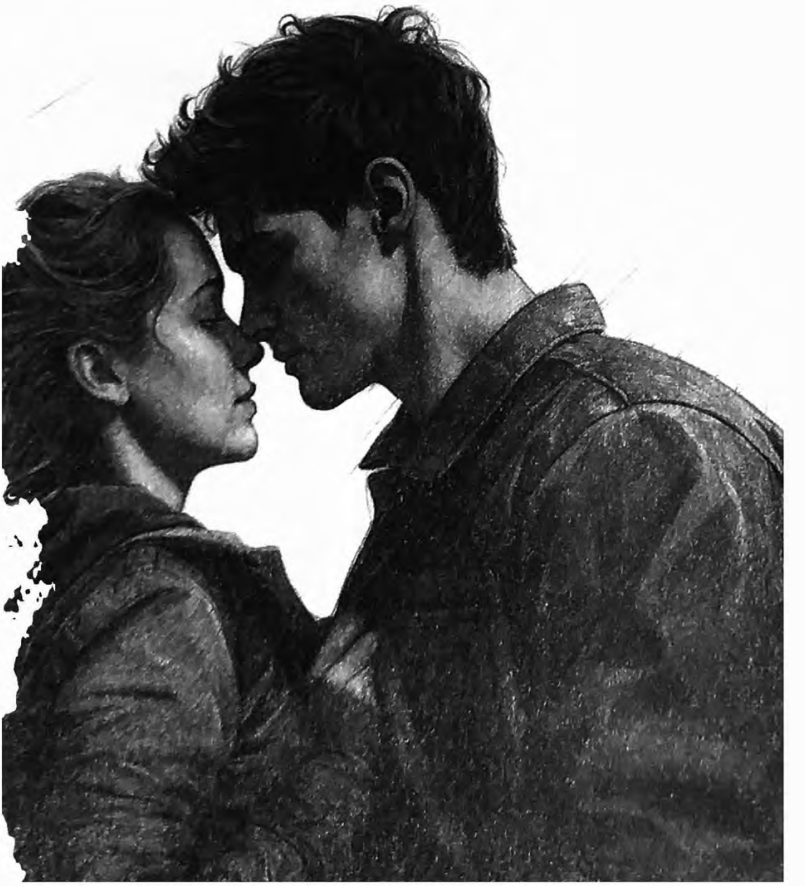
Peki...

Beş saniye sarılabiliriz.

Bunu ben de isterim.

Frida kişisi okudu.

"O gün...
Ölüm bir son değil, dedin bana.
Ölüm bir son, sevgilim. Kandırma kendini.
Güneş bir gün yalnızca senin için
doğacak. Ben üşüyeceğim, sense hiç
ısınamayacaksın. Soğuk ne demek, o gün
anlayacaksın."

BÖLÜM 60

Kibrit:*

Ben çok kötü biri oluyorum. Dayanamıyorum artık. Senin sandığının aksine içimde bir canavar uyuyor ve her canı yandığında etrafındaki her şeyi içindeki ateşle yakıp kül ediyor.

Bugün kanser hastası bir kızı sen sandım.

Peruğunu çekip yere fırlattım.

Saçlarını görebileceğimi zannettim ama saçları yoktu.

O kız ölümle savaşıyormuş. Kalbim öyle acıyor ki...

Bana neden bunu yaşatıyorsun? İnsanlığımdan utanıyorum.

İzmarit çevrim içi.

İzmarit kişisi okudu.

Yazıyor...

*Bkz: Kibrit, sayfa 352.

İzmarit:

acı çekmene sebep olduğum için kendimi hiçbir zaman affetmeyeceğim. güneşin her doğuşunda bunun için bir kez daha nefret edeceğimden kendimden.

sana verdiğim zararın sözlükte bir karşılığı yok, sana duyduğum aşkımın olmadığı gibi.

tükenmene dayanamam. seni böyle görmeye dayanamam.

sen şimdi tüm insanların arasında cehennemde yaşıyormuş gibi hissediyorsun, sevgilim.

bense o cehennemde koca bir yoklukla tek başımayım.

inan, çok denedim. sana gelmenin yollarını aradım senin canını acıtmadan ama bulamadım.

sandığın kadar güçlü değilim. senin için, bizim için yeni yollar ve yeni ihtimaller yaratamadım.

özür dilerim. bana inandığın her gün için, seni sevdiğim her gün için senden defalarca kez özür dilerim.

Kibrit:

Bana merhaba bile demeden hoşça kal diyorsun. Veda ediyorsun.

Gizleme, çocuk değilim, sevgilim.

Gideceğini açık açık söyle bana.

Hiçbir şey bana kör oluşun kadar yakamaz canımı, endişelenme.

İzmarit:

gidiyorum. gitmek istemiyorum ama gitmek zorundayım.

okuldan kaydımı aldırıyorum. farklı bir şehirde, farklı bir hayata başlayacağım. artık aynı okulda, aynı gökyüzünün altında olmayacağız.

belki bir daha hiç karşılaşmayacağız.

yollarımız bu dünyada hiç kesişmeyecek.

kalplerinde birbirlerini taşıyan iki yabancı olacağız.

beni unutmalısın, bir tanem. ben seni unutamamanın ne demek olduğunu yaşadım. bu dayanılabilecek bir acı değil. dayanamazsın.

hiç gerçek olmadığıma inandır kendini ve öyle devam et hayatına.

yalvarırım, yap bunu.

Kibrit:

Sen bu kadar kalpsiz biri değildin.

Şimdi neden benim kalbimi de yerinden etmeye çalışıyorsun?

İzmarit:

içinde olmak istemiyorum.

ben orada yaşamayı da hak etmiyorum.

Kibrit:

Başka nerede yaşamayı hak etmiyorsun?

İzmarit:

kendimde değilim, doğru cümleler kurabilmemi bekleme benden.

Kibrit:

Bir gün buralardan gitmek istersem geleceğini söylemiştin.

İzmarit:

hiçbir zaman gitmek istemeyeceksin, sevgilim.

sadece seninle gelebilme ihtimalimi öğrenmek için bunu sordun.

Kibrit:

Ve sen de geleceğin için değil, üzülmemem için geleceğini söyledin.

Kandırdın beni.

İzmarit:

yalan değildi.

eğer yapabilseydim tek hayalim seninle gelmek olurdu.

ama ben tüm hayallerimi unutmak zorunda kaldım.

biri hariç, bir tanem. yalnızca biri hariç.

bize o sonu yazacağım.

Kibrit:

O sonu ben yazacağım zira sen artık benim gerçekliğime ait değilsin.

Bir hayale dönüşüyorsun gitgide. Silikleşiyorsun.

Bu geceden sonra seni hayallerimde dahi görmeyeceğim.

Ve biliyorum, rüyalarım bile seni getirmeyecek bana.

İzmarit:

böyle konuşma, yalvarırım, daha fazla yakma canımı.

insanın sevdiği insanı yüzüstü bırakmasının onun kalbine nasıl bir ağırlık yüklediğini tahmin bile edemezsin.

yaşamıyorum.

Kibrit:

Yüzüstü bırakılmanın kalbimi bir çöp gibi buruşturduğunu sana nasıl anlatayım o hâlde, söyle bana.

İzmarit:

özür dilerim.

Kibrit:

Gitme.

İzmarit:

özür dilerim.

Kibrit:

Lütfen, gitme.

İzmarit:

özür dilerim.

Kibrit:

Yalvarırım, gitme.

İzmarit:

seni sevdiğim için özür dilerim.

Kibrit:

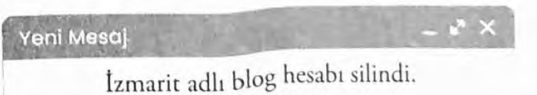
Gitmeni istemiyorum, lütfen gitme.

İzmarit:

Adın kalbimin yüzeyine sinmiş, kabuk bağlamayan bir yara.

Hoşça kal, sevgilim.

Kibrit kişisi okudu.

~~İzmarit yoksa Kibrit yoktu.~~

~~Kibrit yoksa İzmarit yoktu.~~

İZMARİT VE KİBRİT ARTIK YOKTU.

Hey...

Buradasın.

Bu, ondan aldığım son mesajdı.

Onu kaybettiğimi anladığım ilk an...

Onu bulamayacağımı anladığım ilk saniyeler...

Nasıl olurdu da kalbimde taşıdığım insanı bulamazdı gözlerim, anlayamıyordum o zamanlar. Şimdi anlıyorum.

Bir daha asla bildirimiyle titremedi telefonum. Mesajıyla aydınlanmadı karanlık odamın içinde bilgisayarım. Ben bir daha hiç ondan mesaj alamadım. Gitmez sandım, bunu bana yapmaz sandım, beni öyle çok seviyor ki bana kıyamaz, diye avuttum kendimi ama bazen sevsen de yetmiyor işte. Sevsen de kalbin acıya acıya gitmek, bağıra bağıra ağlamak isterken susmak zorunda kalıyorsun. Hiçbir pişmanlık fayda etmiyor yaranı dikmeye, hiçbir keşke dile gelip kapanmıyor yaranın üzerine.

Kalıyorsun. Öylece... Bakıyorsun boş gözlerle.

Acımı kalbime gömüp onu hatırlatan her şeyi terk ettim bir gün. Bu sokakları, bu şehri, bu ülkeyi... Onunla ilgili her şeyi unutmak istedim ancak arkamda bırakmaya çalıştığım ne varsa kalbimin manyetik alanında olmalı ki peşimden geldi. Ben kaçtım, onlar beni takip etti. Tüm sokaklar, tüm şehirler, tüm ülkeler bana onu hatırlattı. Her yerde onu düşledim, her güzel anda onu istedim, gözyaşlarımı o siler belki diye ben hiç silmedim.

Ne yaptıysam başaramadım.

Kaçamadım.

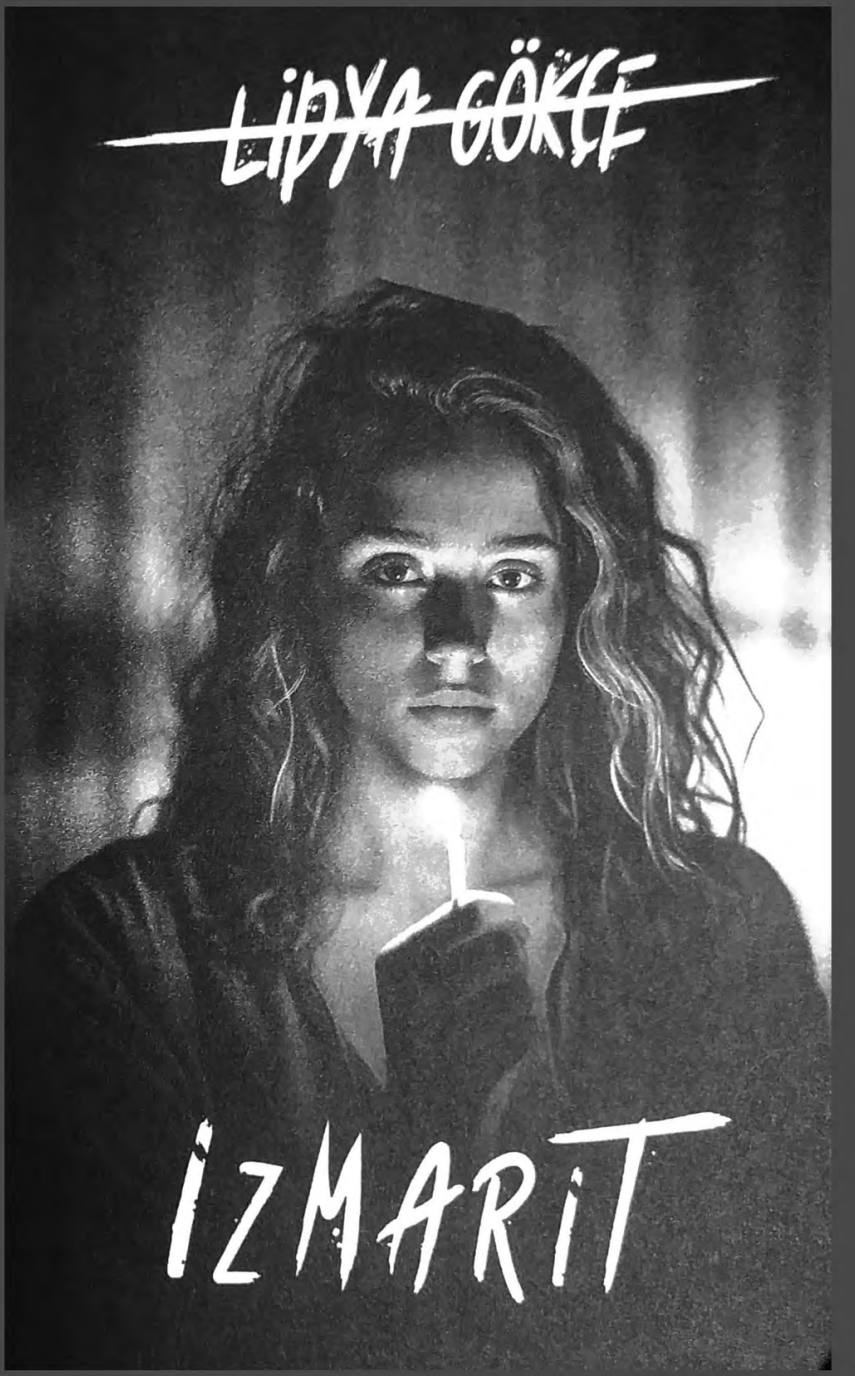
İnsanın başa çıkamadığı şehirler değil, anılarmış meğer. Bir gün kapım onun adıyla çalınınca anladım.

Bu, hikâyemizin sonu değildi zira.

Ben daha onun gözlerine bakacak ve yansımasında nehirleri görecektim. Yağmurlu bir günde, kalbim ağzımda atarken gözleri gözlerime denk gelecekti ve ısınacaktı tüm varlığım. Öyle de oldu.

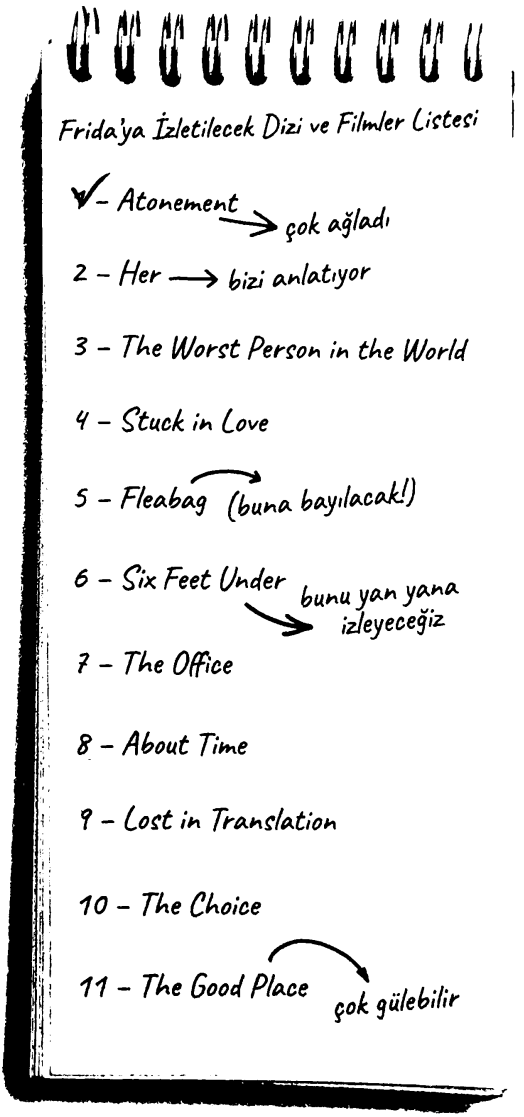
Yağmurlu bir günde, elleri ellerimdeyken gözleri gözlerime değdi ve o güzel başını yana eğip bir defa gülümsedi benim için.

Bir defa...

LİDYA GÖKÇE
İZMARİT

İzmarit'ten...

Frida'ya İzletilecek Dizi ve Filmler Listesi
✓ - Atonement
çok ağladı
2 - Her
bizi anlatıyor
3 - The Worst Person in the World
4 - Stuck in Love
5 - Fleabag
(buna bayılacak!)
6 - Six Feet Under
bunu yan yana izleyeceğiz
7 - The Office
8 - About Time
9 - Lost in Translation
10 - The Choice
11 - The Good Place
çok gülebilir

Kibrit'e Dinletilecek Şarkılar

1 – Sting – Shape of My Heart

2 – Joji – Like You Dou

3 – Joji – Die For You

4 – Albin lee Meldau – When You're Here

5 – Lana Del Rey – 13 Beaches

6 – Redd – Şimdi Seni Bulsam

7 – Conan Gray - Memories

8 – Adele – Take It All

9 – Billie Eilish – Happier Than Ever

10 – Canozan – Yalnızlık Yeni Baştan

11 – Men I Trust – Show Me How

12 – Kazım Tanju Duru – Aklım Hep Sende

13 – Nilipek – Havada Bir Hinlik Var

TEŞEKKÜRLER

İzmarit ve Kibrit...

Benim için öyle sancılı bir dönemdi ki şimdi bu satırları yazarken bu dönemin sonuna gelmiş olduğuma inanamıyorum. Kime, nasıl teşekkür edebilirim, içimdeki minnet duygusunu nasıl yansıtabilirim bu sayfalara emin değilim. İnsanlar bana en ufak şeyi bile çok duygusal şekilde yazdığımı söylerler. Kelimelerimi törpüleyemiyorum ne yazık ki. Uçları sivriler. O yüzden yine içimden geldiği gibi, tüm kalbimle bir dram kitabıymışçasına yazacağım teşekkürümü de.

Öncelikle desteklerini hiçbir zaman üzerimden eksik etmeyen canım ailem; anneciğim ve babacığım başta olmak üzere hepinize tek tek teşekkür ederim. İyi ki varsınız ve ben de iyi ki o güzel ailenin, o evin en küçük çocuğuyum. Her zaman yanımda hissettiğim varlığınızla sayenizde yoluma emin adımlarla devam edeceğim. Sizi çok seviyorum.

Sevgili Filiz Puluç; teşekkürlerin en büyüğü senin olmalı galiba. Yanımda olduğun, beni yalnız bir arkadaş olarak değil ailenden biri olarak görüp kardeşin gibi sarıp sarmaladığın için, İzmarit ve Kibrit'e kendi kitabınmış gibi emek verdiğin ve fikirlerinle beni en güzeline yönelttiğin için çok teşekkür ederim. Bu dönemin başında geçirdiğim o kötü günlerden sıyrılabildiysem bunda evinin terasında ağlayarak yaptığımız o sohbetin etkisi büyük. Bana çok sevildiğim bir hikâyenin başrolü olmam gerektiğini söylemenin etkisi büyük. İyi ki varsın.

Sevgili Almina Taner; oyun arkadaşım... Benimle hayallerini paylaştığın, hayallerime seni dahil etmeme izin verdiğin ve her ne olursa olsun yanımda olduğun için teşekkür ederim. İzmarit'e kendinden parçalar katarak mektubunu seslendirdiğin için her zaman minnettar kalacağım sana. Bu oyunu seninle oynamak hiç kimseyle olamayacağı kadar güzel. İyi ki varsın.

Sevgili Alena Dilara Keskin; güzel kalbine bir teşekkürü borç bilirim. O gün, seni arayıp yalnız kalamayacağımı söylediğimde bir taksiyle apar topar yanıma geldiğin ve gözyaşlarımı sildiğin için, beni hiçbir zaman yalnız bırakmadığın ve tüm hüzünlerime olduğu gibi tüm mutluluklarıma da ortak olduğun için teşekkür ederim. İyi ki varsın.

Sevgili Elif Sude Erdoğmuş; yaptığım her işte gözlerime gururla baktığın, ışığıma her zaman inandığın ve İzmarit'in doğduğu hikâye olan o 15 yaşındaki Cemal'in hikâyesinde yanında olduğun için teşekkür ederim. O gün o okul bahçesinde sana içimdeki hissi söylemeseydim bu kitap hiçbir zaman olmayacaktı. İyi ki varsın.

Sevgili Fatma Zehra Öztürk, lisede bu hikâyenin tohumları kalbimde filiz verdiğinde beni anlayan bir diğer arkadaşım... Beni döve döve seven, kavga etmeden duramadığım canım dostum. Desteğin için teşekkür ederim. Seni çok seviyorum, iyi ki varsın.

Sevgili Ayşe Melike Zenbil, Ayşe Yaren Çopur ve Zeynep Sultan Tilim... Bu yolun en başında her şeyin başlangıcı olan o uçaktan indiğimde yanımda olan o üç isim. İlk kitabım için yayınevimle anlaştığımda, ilk imzamda ve sonrasındaki her başarımda... En başından en sonuna dek gösterdiğiniz sevginiz ve desteğiniz için teşekkür ederim. Benim için kat ettiğiniz metrobüs yollarını karşılayacağım, söz. Varlığınıza minnettarım. İyi ki varsınız.

Sevgili Karya Yüceer; ağustos ayında İstanbul'dan kaçıp sana sığındığımda İzmarit ve Kıbrıt'e tek bir kelime bile yazamayacak hâldeydim. Acımı anladığın ve yanımda olduğun, beni benden bile çok önemsediğin, gecenin bir yarısı oturup havuz başında benimle sohbet ettiğin, bana kendime gelmem için hazırladığın kahveler için ve kalbi kırık, huysuz bir çocuğun evinin enerjisini sömürmesine izin verdiğin için teşekkür ederim. İyi ki varsın.

Sevgili Ece İrem Ertok; henüz Kibrit'in çok başlarındayken kalbim kırıldığında ilk sana koşmuştum. Geldiğimde bana sıkıca sarıldığın, evinin pencere kenarında Kibrit'i yazarken bana börek pişirdiğin ve "Bu çocuğu ben doğurdum ya!" diye üzerime atıldığın her an için teşekkür ederim. İyi ki varsın.

İzmarit ve Kibrit çok heyecanlı olduğum bir projeydi en başından beri. Türkiye'de bir ilki gerçekleştirecek olmanın hayali içime sığmıyordu. Ve bu hayali en güzel şekilde gerçeğe dönüştürmeme olanak sağlayan sevgili Ephesus Yayınları ailesine... Kapak fikirlerimi ve kompozisyonumu anlattığımdan bu yana sanki kendi kapaklarını hazırlıyormuş gibi bir özveriyle ve en az benim duyduğum kadar büyük bir heyecanla çalışan sevgili arkadaşım Ekin S. Koch'a; iki kitabın da iç ve dış tasarımında tüm yeteneğiyle, eşsiz bakış açısıyla İzmarit ve Kibrit'i bambaşka bir noktaya taşıyan sevgili grafikerim Beyzanur Şen'e; ilk iki kitabımda olduğu gibi bu iki kitabımda da bana emin ellerde olduğumu hissettiren ve ona gözüm kapalı güvenebilmemi sağlayan, normal şartlarda çok stresli geçen düzenleme sürecini en kolay ve rahat hâle getiren sevgili editörüm Elif Evin Musluoğlu'na; en başından beri kitaplarımın basıma hazırlanmasında dönemi inanılmaz kolaylaştıran, planlayan ve tüm fikirlerime değer veren sevgili yayın koordinatörüm Emre Özcan'a ve yazarlığa adım attığımdan bu yana desteğini de güvenini de üzerimden bir an olsun çekmeyen, bana çok inanan ve kendime de inanmamı sağlayan sevgili genel yayın yönetmenim Mustafa Güneş'e çok teşekkür ederim. İyi ki varsınız.

Ve siz sevgili okuyucularım...

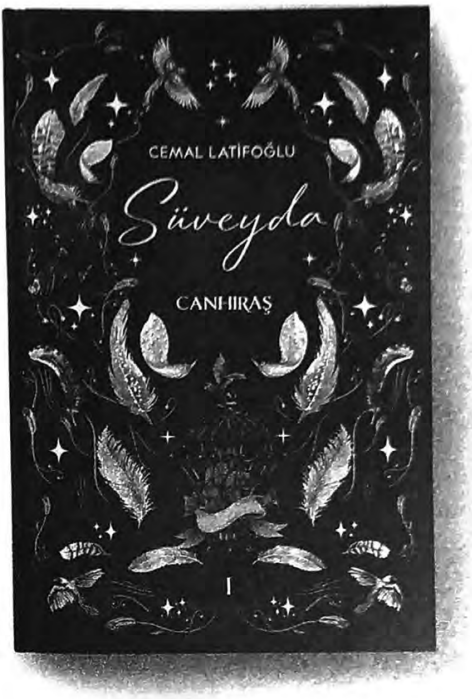
Yazdığım kelimelerle size ayna tuttuğumu söyleyerek bana bu dünyada tek başıma olmadığımı hissettirdiğiniz için çok teşekkür ederim. Beni anladığınız için teşekkür ederim. İyi ki varsınız.

Kendimi teşekkürümün bu noktada bittiğine inandırmaya çok çabaladım. Ancak başaramadım. Son bir teşekkürüm daha var, buruk da olsa kalbimde çürümesine izin vermeyeceğim bir teşekkür.

Son olarak...

K.,

Elimi tutmanın seni korkutmamasını çok isterdim.
Beni dönüştürdüğün insan için her zaman kırgın kalacağım sana. Teşekkür ederim.

CEMAL LATİFOĞLU'NUN KALEMİNDEN

SARSICI VE SIRLARLA DOLU BİR AŞK HİKÂYESİ DAHA!

SÜVEYDA 1: CANHIRAŞ

"Bir acı ne kadar sürer?
Hiç çocuk olamamış bir kalbin yası kaç günde biter?"

Süveyda serisi tüm etkileyiciliğiyle devam ediyor!
İhanetler gün yüzüne çıkarken beklenmedik
yüzleşmeler ölümü sinsi bir nefes gibi yaralı
bedenlerin arasında gezdiriyor.
Süveyda 2: Medcezir

"Sevgilim... Çekmişsin perdelerini;
kalbin gözyaşı dolu bir cenaze evi."